

Hasan Özçelik 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.10.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Özçelik 2

Antalya doğumludur. 1980 Serik Lisesi, 1984 Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi mezunudur. Süleyman Demirel Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesinde Botanik profesörüdür.

Acı Gerçekler Dizisi

Fırtınaya maruz gemi,
Anlatayım, dinle emi,
Kurtul da göreyim seni,
Kaptanın hükmü kalmadı.

Anlatayım teker teker;
Boşanma çok, gençler bekar,
Mısırdan, kamıştan şeker,
Pancarın hükmü kalmadı.

Ailede işler berbat;
Kocayı dinlemez avrat,
Mahkemelik ata-evlat,
Hanede huzur kalmadı.

Yürüyen düzene bakın;
Haramî dünyaya hakim,
Felaket, helaket yakın,
Artık ümidim kalmadı.

Kimi bulmaz ince hasır,
Çoğumuz hesapta kesir,
Rezalet asrı bu asır,
Dünyada huzur kalmadı.

Tutulmuşsa her bir köşe,
Ne sevinç kalır, ne neşe,
Haksız ağa, bey ve paşa,
Rütbenin tadı kalmadı

'Haram, helal versin Allah,
Kullar seçmez, yesin Allah',
Bu gidiş felaket billah,
Doğruya prim kalmadı.

Kırıldı beyler, paşalar,
Kimlere kaldı köşeler,
Varsın, birsin, çok yaşalar...
Hünere önem kalmadı.

Ayaklar baş, başlar ayak,
Bu gidişe bir dur diyek,
Eğer dersin, şart mı dayak,
Tatlı dil, hükmü kalmadı.

Sözler sahte, yüzler boya,
GDO'lu oldu soya,
Gençler atlı, yaşlı yaya,
Büyüğe hürmet kalmadı.

Çehalet, fakirlik yetti,
İsraf, inat böyle etti,

Gücümüz tükendi bitti,
Dizlerde derman kalmadı.

Ataları kötü bildik,
Düşmanımızı çok sevdik,
Bu ülkeye yazık ettik,
Alime kıymet kalmadı.

Gece gündüz deme çalış,
Gerekirse itle boğuş,
Kazanılmalı bu döğüş,
Hakkımız yerde kalmadı.

Misal azsa, sen çok anla,
İnsanlık yükselir senle,
Özçelik'i iyi dinle,
Söylenecek söz kalmadı.

Hasan Özçelik
(29.11.2020, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Ağrıdağı Efsanesi

Evvel fethedildi Ani,
Ararat dağının yanı,
Bu ismini nerden aldı,
İşte bu şiire konu.

Kökü er ve arvattandır,
Eski adı; Ararattır,
Büyük, küçük iki dağdır,
Büyük er, küçük arvattır.

Duydun mu hiç Nuh Tufanı,
Şular kaplamış her yanı,
İlk gemi o gün yapıldı;
Bu ülkeyi iyi tanı.

Her neviden iki kişi,
Biri erkek biri dişi,
Bu gemide korundular,
Budur, canlılığın başı.

Canlılar indi gemiden,
Dünya canlandı yeniden,
Anadolu gen merkezi;
Tarihe geçti bilimden.

Bu gemi şimdi nerededir ?
Ya çürüdü, ya burdadır,
Yaygın kanaat öyle ki;
Enkazı Ararattadır.

Hasan Özçelik 2

Ahmak Dostum

Ben seni bir dost bilirdim,
Hayalinle övünürdüm,
Kardeş gibi güvenirdim,
Niye geldin oyunlara.

İki yüzlü, ahmak dostum,
Senin gibilere kastım,
Düşün sana niye küstüm,
Niye geldin oyunlara.

Dost ateşi yaktı beni,
Üç kuruşa sattı beni,
Nasıl bilemedim seni,
Niye geldin oyunlara.

Hayat bana destan oldu,
Dağlar bana mesken oldu,
Kötülükler dosttan oldu,
Niye geldin oyunlara.

Ağıl yaptım koyunlara,
Kurt dolanır koyunlara,
Kin bıraktın oğullara,
Niye geldin oyunlara,

Ben severim yaylaları,
Çayır, çimen, ovaları,
Kabul olmaz duaları,
Niye geldin oyunlara.

Akılsız dost, akil düşman,
Hangisinden olduk pişman,
Sitemime sakın şaşman,
Niye geldin oyunlara.

Düşman bana taş atmadı,
Köpeğime hoş demedi,
Attığın gül, hoş gelmedi,
Niye geldin oyunlara.

Hasan Özçelik 2

Akıl ve İman

Dinle kardeş, müminim diyen kişi(!)
İyi niyet, irade her işin başı,
Başbaşa verdik biz; erkek ve dişi,
Birlikte getirdik yuvaya aşı.

Besmele çek; her hayırın başıdır,
Böyle yapmak, her müminin işidir,
Mümin ise; nefsin bilen kişidir,
Akla mizan; sahibinin işidir.

İman hem bir nurdur, hem de kuvvettir,
İnsandaki en değerli ziynettir,
Hakiki imanı elde ederek,
Ahirete inançla yürümektir.

İman; insanı kâmil insan eder,
Belki de insanı bir sultan eder,
Rabbe intisaptır; O, varsa yeter,
Müminde olur mu, ne gam ne keder.

Hakkı bulan, sizce neyi kaybeder,
Ve O'nu kaydeden neyi kazanır,
Kâmil mümin Resulüne özenir,
Zayıf iman eder, kulu derbeder.

Hasan Özçelik
(12.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Akseki Bir Başka Güzel

Gezerseniz gündüzleri,
Görürsünüz andızları,
Mayıs'ta yaylaya çık da;
Seyreyle ay, yıldızları.

Akseki'lidir aslımız,
Firavun derler ceddimiz,
Çin'in sarayına gitti,
En güdük, yırtık feslimiz.

Öncelik cami, mezarlık,
Her evimiz bir nazarlık,
İşte Akseki'de kural;
Ticaret şartı; pazarlık.

Gelin, kız arpa yolarlar,
Hayatta inek sağırlar,
Gül benizli, şal kuşaklı;
Yan bakarı tez boğarlar.

Yer filis aş, keşkeği,
Yaramaz çocuk; demşegi,
Genç yigitler deli-dolu;
İşte bu yöre uşığı.

Keşke biraz düşünseydin,
Akseki'den evlenseydin,
Gayret, sabır, iktisatla,
Rabbe şükür eyleseydin.

Evler katran ve ardıçtan,
Duvarları yığma taştan,
Düğmeli evlere gel de;
Bir soğuk su iç bakraçtan.

Bizde 'Evlek' adı 'Avar',
Keçilere deriz 'davar',
Yaşlı teyzem ne yapsın ki,
Bir inciri üç gün gever.

Gurbetçide tahta bavul,
Çalgıları def ve davul,
Akseki'yi öğren yeter;
Gezme(!) gurbet, ülke, gâvur.

İsterdim şiir bitmesin,
Sözüm yabana gitmesin;
Akseki'yi bilmeyenler;
Hayat yaşadım demesin.

Hasan Özçelik 2

Akseki Ticaret Dili

Yörenin ticaret dili,
Anlaşmanın kolay yolu,
İster bey ol, ister vali,
Bilmelisin iş bu hali.

Bu dil ki, geçim yolumuz,
Anlarsan malum halimiz,
Mesaj yüklü kelimemiz,
Hemşehrim, ortak, köylümüz.

Ticaret yok, kalpsa para,
Ortak tingişse geç dara,
Böyle geçemezsin kâra,
Tezgâhtarı ağzı kara.

Senin ortak sanki bir keş,
Verdiği celeboğlu geç,
Yerden alıp iri bir taş,
Sakın vurma, herif kalleş.

Mudusa gitme sen, bu yaz,
Alavada, üstü ayaz,
İkram edip alikavas,
Kaç oradan, herif abbas.

Gerek yok, yersiz kaygıya,
Celeboğlu yok vergiye,
Göcen amatı hayalla,
Arif olasin sergiye.

Şahniş çıktı, böyle oldu,
Çay koy, kara kadir geldi,
Omaroğlunu çok dövdü,
Hassaroğlundan kurtuldu.

İşi bilmezsen bakarsın,
Mal, müşteriye satarsın,
Burnu dilikse kaçarsın,
Zordaysan serum takarsın.

Çerçiyiz, açarız sergi,
Bu kültür atadan vergi,
Özçelik dinler ve der ki;
Böyleyiz, bunda ne var ki.

Hasan Özçelik 2

Akseki Ve Gurbet Acısı

Köyümüzü üzen bir olay vardır;
Zehra'nın bu işte ne suçu vardır(!),
'Kırk yılda öç alan tez aldım dermiş',
Sakin ol, meydanlar deyyusa dardır.

Zehra'mın gözleri bir dolu yağmur,
Garadır gaşları, gözleri kömür,
Her zabah; sac, senit; ekmek yapıyor,
Sıvamış golları, elleri hamur.

Ah; galeden galeye atılamadım,
Gırıldı gantarım, dartılamadım,
Gahırlı gahırlı söyleme yârim,
Deyyusun elinden gurtulamadım.

Hasan Özçelik
(01.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Akseki'de Günlük Hayat

Gelveste kumaş dokunur,
şile bezi çok satılır,
şavaşta ne atılır,
Vatan için yaşarız biz.

Ham insan az, çoğu olgun,
Olmayız biz bize dargın,
Dşmanımda çıksa yangın,
şndrmeye koşarız biz.

Erenyaka cennet köşe,
şobalarda yanar meşe,
İncir, pekmez ye; çok yaşa,
şılayı terk etmeyiz biz.

şıranada vur tekmeıı,
İ şırayı, ye ekmeği,
Kafesten gizli bakmayı,
Düğmeli ev yaparız biz.

imiden alırız balı,
Demirciler yapar nalı,
Aşarız Alacabeli,
Ormanı çok severiz biz.

Lakabımız gnc Mehmet,
Sanatla yağıyor rahmet,
Hiç çekmeyin boşa zahmet,
İşimizi biliriz biz.

Pur kesmiş gelin inisi,
Kakla dolmuştur sinisi,
Eskirse postal yenisi,
Tamirini yaparız biz.

Davara asarız piynar,
Kekler düğünde oynar,
şerbete ekleriz khnar,
Tadımızı biliriz biz.

Kırk gece bekledik darı,
Gurbete yolladık yarı,
Bu iş bir kısa gün kârı,
İstikbali görürüz biz.

İktisat et, ucuz yaşa,
Yokluk gelmez garip başa,
Darı, gre, bulgur aşa,
Değirmende çekeriz biz.

Böyledir hayat akışı,
Viraj Manayıt yokuşu,

Yiğidin şehla bakışı,
Güveyi çok severiz biz.

Hacı Kara çıkmış yola,
Beyşehirde vermiş mola,
İmrasanda batmış kara,
Kürekle yol açarız biz.

Gelinler şirin görünür,
Şilvar giyer, fes takınır,
Her sene mevlit okunur,
Töremizi biliriz biz.

İşte böyledir halımız,
İmrasan Konya yolumuz,
Omuzda gider salımız,
Mezarları koruruz biz.

Gezer, okur ve yazarız,
Zalime mezar kazarız,
Şiire mısra dizeriz,
Manasını biliriz biz.

Hasan Özçelik 2

Akseki'de Güzellikler

Her şey doğal, şahsa özel,
Yardımlaşır yüzlerce el,
Türkiye bir cennet vatan;
Aksekim Bir Başka Güzel.

İşte güzellik kervanı,
Topla dostu yap bayramı,
Yaylada gülek ayranı,
Ağustosta içmek güzel.

Akseki'li olmaz kaba,
Bilge kadın; deriz ebe,
Yaylalarda kıldan oba,
Dede, torun; sohbet güzel.

Kimler gelip, kimler geçmiş,
Şeytan Akseki'de ölmüş,
Kaç medrese hizmet vermiş,
İlim, irfan, sanat güzel.

'Koşan tilki' diyor atan;
'Yeğdir aslandan yatan',
Üreten, tüketen, satan,
Alış-veriş yapmak güzel.

Duydun mu Çimi'nin balı,
Deriden eyleriz gönü,
Geline örteriz Alı,
Güveyler bir candan güzel.

Ceviz ağaç beşikleri,
Şimşir tarak, kaşıkları,
Bu ilçenin aşıkları,
Her sanat yerinde güzel.

Taşı mermer, suyu serttir,
Yiğitlerin gözü pektir,
Belki de dünyada tektir,
Sıla, hasret, vuslat güzel.

Fakir darhana aşından,
Yiğit bellidir işinden,
İki bin bitki içinden,
Lale, gül ve nergiz güzel.

Gurbetçide tahta bavul,
Evlerin avlusu ağıl,
Düğünlerde defle davul,
'Esdiri' türküsü güzel.

Evler taştan, sanki yalı,
Aşarız İmrasan beli,

İşte Akseki'li hali,
Her şeyi bir yahşi güzel.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(09.07.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Akseki'de Ticaret Ahlakı

Mesleği iyi kavra, kulak ver oğlum Omar,
Fırtınada yol almak, usta kaptana hüner,
Bu işi bilmeyenler sanır talih, şans, kumar,
Ticaret tatlı dildir, alan satandan umar.

Hasan Özçelik 2

Aksekili Nükteleri-1

Kazanan kaza olmuş, Akseki kazası,
Eşek gütmenden gelir, encümen azası.

Belediyesi var, reisi var; narkı yok,
Dört kişi oturmuş, birbirinden farkı yok.

Farkı yok; al atın b.ku, kıratın b.ku,
Hepsi aynı soydan, domuz ayrığı kökü.

Yönetmek için vizyon olsaydı beyinde;
İlçe çağ atlardı, ay ve günün birinde.

Muhtar toplantıda der; çok mütevaziyim,
Makamlar geçici, ben de sizden biriyim.

Almış mebus, reis bey, aza gibi takı,
Adam olmuş da konuşur; hergele teki.

Hasan Özçelik 2

Aksekili Nükteleri-2

Aksekili yüzsüz misafirine der;

Çulu çürüttün geleli,
Pişmanım eve alalı,
Huzurum kalmadı evde;
Sen başa bela olalı.

Adam sanmışım eşeği,
Serdim altına döşeği,
Sen beni salak mı şandın;
Zavallı, gurbet uşağı.

Misafir ev sahibi Durali'ye der ki;

Ekmek elden, suyu gölden,
Niçin gideyim bu evden,
Dinle beni; ey Durali,
Misafir daha buralı.

Hasan Özçelik 2

Aksekili Nükteleri-3

Cahil bir Aksekili ile bir matematik uzmanı yolculuk sırasında tanışirlar. Yol uzundur:

Gel bir tanışalım kardeş,
Belki de oluruz haldaş,
Yol uzundur, sohbet gerek,
Sen hesaptan anlar mısın?

Bir evin tek çocuğuyum,
Yüksek tahsil mezunuyum,
Yurt dışında pek çok kaldım,
Matematik uzmanıyım.

İlçemizin adı Marla,
Geçim yolu; sanat, tarla,
Akıllılar esnaf olur,
Geçiniriz az-çok kârla.

Arkadaşı Aksekiliye sorar:

İki iki daha kaçtır?
Bu hesap çok kolay ıştır,
Bilemezsen ne ayıptır,
Anlarım ki karnın açtır.

Aksekilinin cavabı:

Başka zamanlarda dördttür,
Alırsam üç, satsam beştir,
Aradaki fark kârımdır,
Hesap bizde ince ıştır.

Aksekilinin beyefendiye sorusu:

Bir soru da ben sorayım,
Kuralı da ben koyayım,
Üç bacaklı hayvan söyle,
Bil de on kuruş vereyim.

Ah Marlalı, çetin ceviz,
Cevabım yok, dönmez ağız,
Al onbeşi, ver cevabı,
Bileyim şu hayvancağız.

Ben cahil bir Marlalıyım,
Fakirlikten buralıyım,
Ben de bilmem bu hayvanı,
Al on kuruş, beş kârlıyım.

Hasan Özçelik 2

Aksekili Nükteleri-4

Kara osman ister kızı,
Gemsizlere benzer yüzü,
Sonra döveceksem dizi,
Ardından çal, telli sazı.

Oğlan tam bir el oğlağı,
Tam bir hayta, kır serdarı,
Engevüş ve gaskonyalı,
Boztülü, deve dayacı.

Adam sanki keser sapı,
Sicil bozuk, soyu soppu,
Az kalsın yutmuşuk hapı,
Bu ne iş, bilmeye geldim.

Stepne bardak tıkaçı,
Mazaka, kenar ağacı,
Ne kadar ağır ve acı,
Yol göründü, sarsak göçü.

Ferfeciden bir yel esti,
Gostiler yolumu kesti,
Kız kaçırmak O'nun kastı,
Gam doldu, su almaz testi.

Adımı evlek gösterir,
Reşat altını bastırır,
Bu herif adam astırır,
Gemsizi bile küstürür.

Başa der, kara halayık,
Değilmişiz O'na lâyıık,
Almışlar bir koca kayık,
Gece sarhoş, gündüz bayık.

Kim etse kendine eder,
Bozuk somun dişten atar,
Göynek yok, astarı kadar,
Poyrazı poyraza katar.

Dedesini bilip sordum,
Sorduğuma pişman oldum,
Kara memişoğlu gördüm,
Mudusdan dönmeye geldim.

Hasan Özçelik 2

Aksekili Nükteleri-5

Aksekili oğluna evlenmesi için kız arar ve uygun gördüğü adayı ailesinden ister. Şöyle ki:

Askerliği yeni bitti,
On koyunu otuz etti,
Geceleri dağda yattı,
Bana der ki, horoz öttü.

Allah'ın emri böyledir,
Peygamber kavli öyledir,
Derdini bana anlatır,
Yorganı teper, ağlatır.

Cevap olumsuz gelince der ki;

Görünüşüme pek kandın,
Honamlı yörügü sandın,
Yönünü öteye döndün,
İşte şimdi pek aldandın.

Komşu ve akrabaları Aksekiliye der ki;

Eşsek sat, ever oğlanı,
Dünürün paşa berberi,
İki ileri, bir geri,
Dedirtme bize serseri.

Mahdumun adı Emrullah,
Dilinden düşmez zikrullah,
İşimiz olsun hayrullah,
Yaş keşe de mi Bismillah.

Hasan Özçelik 2

Aksekiliden Ticaret Manileri

Yeni geldim Muğladan,
Ev yaptırdım tuğladan,
Benden mal almayanlar;
Pişman olur sonradan.

Var-yemezsin halleri,
Zordur kazanç yolları,
Yolda bulanlar vermez,
Batan gemi malları.

Geldiniz, gittiniz,
Yittiniz, bittiniz,
Hiç mal almadan gittiniz,
Şimdi iyi mi ettiniz.

Hasan Özçelik 2

Aksekiliden Ticaret Mesajları

Rızkı veren Allaktır, O'nun kapısını çal,
Çok zenginlik isteme, orta derecede kal,
Her şeyde helal iste, büyüklerden dua al,
Aza kanaat eyle, israf etme, dürüst ol.

Patron değil, işçiyiz müşteri nazarında,
Her türlü insan vardır, bu dünya pazarında,
Karun gibi zengindi, yazsalar mezarında,
Hesabını vermek zor, Rabbimin huzurunda.

Mesleği iyi kavra, kulak ver oğlum Omar,
Fırtınada yol almak, usta kaptanda hüner
Bu işi bilmeyenler, sanır talih, şans, kumar
Ticaret bir sanattır, alan satandan umar.

Sonra değil, işin başında çok iyi düşün,
Eşek alınmaz kışın, yarı parası peşin,
Büyük sözünü dinle, seksene varsa yaşın,
İşini bilemezsen daha çok ağrır başın.

Zenginlerle hoş geçin, mal sat, parasını al,
Fakirleri gözet, ucuz ver, duasını al,
Baba dostunu tanı, veresiye teklif yok,
Veresiye verirsen sahte dostların pek çok.

Pazarlığa önem ver, herkese bir güvendir,
Sana çok para veren tek kişi var, babandır.
Yatırım, girişim yap, istikbali gözetle,
Rızkın onda dokuzu ticarete özetle.

Paranın tamamını ticarete yatırma,
İşler ters gider ise iflas edip batırma,
Elemanı çalıştır, ense yapıp yatırma,
Üretmeden tüketme, aferine götürme.

Maliyet önemlidir; borca, aşığı verme,
Malını övme, anlat, ama komşunu yeme,
Müşterin sıkılır, ilgisiz, çok soru sorma,
Velinimetler onlar, kusurunu hiç görme.

Çivi çiviye söker, acı acıyı keser,
Eşek bile çamura ancak bir defa düşer,
Sen daha çok düşmüşsen bil ki ey tüccar beşer,
Bu işe devam etme (!) iflah olmazsın naçar.

Yalan söyleme, yemin etme ve dost doğru ol,
Kazancının başı tığ, dibi dağ gibi olur.
Yemin eder, dürüst olmaz ve yalan söylersen,
Ticarette başın dağ, dibin tığ gibi olur.
Yıkılır altında kalırsın.

Prof.Dr. Hasan Özçelik

(04.09.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Alemlere Rahmet Peygamberim

Bir ismi Muhammed, bir ismi Ahmed,
Rabbimin elçisi, Âlem'e rahmet,
Hiç kimse çekmedi, O kadar zahmet,
Cihanın önderi, Nebi'm Muhammed (SAV) .

Sen var olmasaydın bizler olmazdık,
Hilkati alemi hiç anlamazdık,
Doğruyu, eğriyi fark edemezdik,
Mürşidim, rehberim, canım Muhammed (SAV) .

Erenyaka

Hasan Özçelik 2

Alın Yazısı

Deriz ki; kadere, alın yazısı,
Bu yazı değişmez, bilmez kimisi.

Endişe yok, yorma kafanı boşa,
Alnına yazılan geliyor başa.

Kaderinde ne konmuşsa aşına,
Tencereden o çıkar kaşığına.

Olanda hayır var, Rabbim dilemiş,
Herkes neler ister, amma olmamış.

İtiraz edenin başı kırılır,
Bilmem ki, bu yara nasıl sarılır.

Yükünü gemiye koyup gidesin.
Yolculuk boyunca rahat edesin.

Kural şu ki; her canlı doğar, ölür,
Bunu bilen kederden emin olur.

Hakkımızda hayır; alın yazısı,
Ondan kaçıp olma, kulun tazısı.

Gölmeyen başa gül taksan güler mi?,
Kula hiç ecelsiz ölüm gelir mi?.

Mölk Allah'ın, tasarruf O'na ait,
O, dost ise, korkma yer altına git.

O'nu bulsan her matlubunu buldun,
Minnetlerden, korkulardan kurtuldun.

Cesurlar ömründe ölse bir kere,
Korkak her olayda ölür bin kere.

Cesaret kadere teslim olmakta,
Mümin kullar bunu böyle bilmekte.

Bazıları çare arar ölüme,
Mevt olup geçtiler yerin dibine.

Özçelik der ki; kaderim emir Hak,
Ciğerime saplı zehirli bir ok.

Okur isen şiirimde sözüm çok,
Bugün var Dünyada, yarın ise yok.

Hasan Özçelik 2

Altaylardan Viyanaya

Altaylardan koptuk, buraya geldik,
Yol için demir dövdük, dağlar deldik,
Nihayet bu cennet vatanı bulduk,
Yeni adla; Türk olarak bilindik.
Yandık, söndük, külümüzden dirildik.

Ulularla çıktık, bu kutlu yola,
Tozlu yoldur; gülüp geçtik belaya,
İhtiyaç var; şehit, gazi, duaya.
Canım nazlı hilali üç kıtaya,
Diktik Allah için; burca, kalaya.

Ey Türk oğlu, bin yıldır bayrak bizde;
Bizden geçti, şimdi emanet sizde,
Çokluktan yegdir, hünerli azda,
Güç yürekten gelir, cesaret özde;
Durma, çalış; yazda, baharda, güzde.

Hasan Özçelik
(17.07.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Ana Yiğitler

Yoktur emsali,
Örnek her hali,
Namus timsali,
Kadınlarımız...

Verdim öğütü
Yazdım beyiti
Gördüm yiğiti,
Kadınlarımız.

Yaşlısı genci,
Her biri inci,
Şefkatte öncü,
Kadınlarımız.

Çekse de acı,
Beklemez tacı,
Ana, kız, bacı,
Kadınlarımız.

Aç, tok fark etmez,
Şikâyet etmez,
Cefası bitmez...
Kadınlarımız.

Becerir işi,
Erkeğin eşi,
Üretir aşı...
Kadınlarımız.

Yastığı hasır,
Elleri nasır,
İktisat; kesir,
Kadınlarımız.

Geçme burayı,
Açma arayı,
Yapar yuvayı,
Kadınlarımız

Atadan öğüt,
Bitse de beyit,
Dişi bir yiğit,
Kadınlarımız.

Özçelik der ki;
Ödenmez hakkı,
Belli ki farklı,
Kadınlarımız.

Hasan Özçelik
(19.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Anadolu Kadını

Kadınlığın şerefisin, tacısın,
Ana, evlat, hala, teyze, bacısın,
Erkeğe eş, en önemli gücüsün,
Ne fedakâr insansın, Anadolu kadını.

Barışta annelik görevin senin,
Savaşta askerin yanındır yerin,
Yoksulluk, cehalet ... yarası derin,
Topluma mimarımız, Anadolu kadını.

Yiğite en helal sütü sen verdin,
Yiğidim büyüsün, bey olsun derdin,
Şükür eder, soğan ve ekmek yerdin,
Her biri bir aile, Anadolu kadını.

Donsuz yıldızları almadın örnek,
Hedefin; bir namus timsali olmak,
Dünyada olmadı, ahrette gülmek,
Yalın ayak, el nasır, Anadolu kadını.

Hasan Özçelik
(09.10.2018, Bodrum/Muğla)

Hasan Özçelik 2

Anadolu Manzaraları

Sanki bir cennet köşesi,
Gökkubbe'nin tam ortası,
Söyleyim geldi sırası,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Yedi iklim, dört köşeyiz,
Erkek, kadın; bey, paşayız,
Türk dünyası başkentiyiz,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Üç tarafı derya deniz,
Oğuzlardan hep bir kanız,
Farklı boydan, ama Türk'üz,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Bir gece semaya bak da;
Ay yıldızlı bayrak gökte,
Seksenbeş milyonuz harpte,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Çıkıp seyreyle yüceden,
Biraz dur, düşün inceden,
Kadın utanır kocadan,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Güneş yükselir Doğu'dan,
Matem eser günbatıdan,
Meriç taşar yatağından,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

İğdir bey kabri Iğdırdan,
Yiğit Köroğlu Bolu'dan,
Şehit, gazi dağbelinden,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Dağlar ses verir, ses alır,
Yiğit can verir, can alır,
Hür doğar, yaşar ve ölür,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Yetim, öksüz, dertli çoktur,
Dağlar karlı, başı diktir,
Öttür be zurnacı öttür,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Mehter çalınca kükreriz,
Zeybek, dadaşla oynarız,
Ah Yemen der(!), hep ağlarız,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Gıdaları yüzler çeşit,
Yazın başı karlı Başit,

Yetimhane; sabi, reşit,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Kadim töre ve mazisi,
Ne acı kader yazısı,
Şanki mazlumlar ülkesi,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Malı; koyun, sığır, davar,
Her biri bir servet, değer,
Ne güzel bir yurtmuş meğer,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Biryan yer, bulgur aşısıyla,
Vatan sular gözyaşıyla,
Kutsal toprağı, taşıyla,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Toprağı şehit kokulu,
Gazi; madalya takılı,
Şanki bir dünya okulu,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

İçten bir gönül yarası,
Bu vatanın yüz karası;
Bitmeyen terör belası,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Ahmet, Mehmet, Hacca, Fatma,
Bu sözü yabana atma,
Gün bizimdir, keder etme,
İşte bu yurt Türkiye'dir.

Hasan Özçelik 2

Anadolu Yiğitleri

Barışta bu ülke Anadolu'dur,
Savaşta her köşe yiğit doludur.
Allah, iman, vatan, millet yolunda,
Cihattan kaçanlar kah. dölüdür.

Koç kurban içindir, insansa vatan,
Böyle der din, töre, toprakta yatan.
Masum görünse de hain planlı,
Hiç kardeş olur mu vatani satan.

Dinleyen, işiten, okuyan, yazan,
Dalgalan bayrağım, dinmesin ezan,
Gönüller fetheden yiğitlere bak,
Kim var dendiğinde ben varım diyen.

Bir millet, bir devlet ve bir ülkeyiz.
Al bayraklı cihangir bir milletiz.
Kutsal değerleri korumak için;
Vatan yiğitleri hazır bekleriz.

Hasan Özçelik,
(20.07. 2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Anadolum Gümbür Gümbür

Bizler gönül erleriyiz,
Zehirlere şerbetliyiz,
Gelecekte ümitliyiz,
Anadolum gümbür gümbür.

Gürge, çınar ve meşeden,
Çayır, çimen gür neşeden,
Efe, zeybek ve dadaştan
Anadolum gümbür gümbür.

Zeybekler oynar Ege'de,
Halay, horon her yörede,
Kimi sorsan var, burada
Anadolum gümbür gümbür.

Yörükler yaylada kışlar,
Oğlak meler, kartal uçar,
Keklik öter, ceylan kaçar,
Anadolum gümbür gümbür.

Gençler ilimde, sanatta,
Öğrenir ne var, hayatta,
Evde, cadde ve sokakta,
Anadolum gümbür gümbür.

Ferhatları dağlar aşar,
Mecnun olup aşka düşer,
Tek tek veya üçer beşer,
Anadolum gümbür gümbür.

Yetiştirir türlü ürün,
Şikintimiz olmaz yarın,
İster Marla, ister Gürün,
Anadolum gümbür gümbür.

Kadınıyla erkeğiyle,
Lale, nergiz, sümbülüyle,
Coşkun akan selleriyle,
Anadolum gümbür gümbür.

Nedir bu coşku, bu merak,
İnsanlığa sağlam direk,
Hepsi olmuş tek bir yürek,
Anadolum gümbür gümbür.

Ninnilerle, dualarla,
Eli kına kuzularla,
Ay-Yıldızlı bayraklarla,
Anadolum gümbür gümbür.

İşte hayat, işte dünya,
İster gerçek, ister rüya,

İster Maraş, ister Konya
Anadolum gümbür gümbür.

Hasan zelik
(17.07.2018, Isparta)

Hasan zelik 2

Anam anam

Sendin başımızın tacı,
Gittin, bıraktın çok acı,
Bu gün bilmem günün kaçı,
Günler yıl oldu be anam.

Rüyasını gördün, bildin,
Birkaç gün sonra da öldün,
Kalp ve böbrek imiş derdin,
Allah rahmet etsin anam.

Yıl yirmiki, Temmuz sonu,
Seher vakti ölüm anı,
Kabri anasının yanı,
Mekanın nur olsun anam.

Eskiyecek her bir yeni,
Gül kokar kefeni, teni,
Şehit oğlun bekler seni,
Rabbime kavuştun anam.

Tevellütü otuzyedi,
Yaş seksenbeş, emir haydi,
Herkes için olan buydu,
Biz de gelmekteyiz anam.

Buldun, pişirdin, biz yedik,
Her sözünü öğüt bildik,
Diken batsa 'anam' derdik(!),
Şimdi ne diyelim anam.

Ödenmezmiş ana hakkı,
Yerini tutacak yok ki,
Çalışsak da ödenmez ki,
Hakkını helal et anam.

Kaçtı içimizden neşe,
Evler yaslı, boş baş köşe,
Olsak bile bey ve paşa,
Yine deriz; 'anam anam'!

Hasan Özçelik 2

Annem

Gözümü ilk açtım da, seni bir melek gördüm,
İlk sesi senden aldım, şefkatle 'yavrum' duydum,
Bu söz ne tatlı sözdü, kucağına saklandım,
Ninnini çok özledim, bir masal anlat annem.

Keşke hiç büyümeyip bebeklikte kalsaydım,
O tatlı ninnileri ömür boyu duysaydım,
Kucağında uyuyup rüyalara dalsaydım,
Bebektim, çocuk oldum, şimdi ihtiyar annem.

Üşümesin diyerek gece yorgan örterdin,
Ağlamasın diyerek sabaha dek beklerdin,
Oğlum adam olsun diyerek dua ederdin,
Oldum mu bilemem, bu karar senindir annem.

Hakkını ödeyemem, ne kadar çalışsam da,
Cennet size hizmetkâr, dinimden öğrensem de,
Ana gibi yâr olmaz, duydum ve bilirsem de,
Bilmediğim çok şey var, bilgelik sende annem.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(10.10.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Asker Andı

Kara, hava veya deniz,
İster gece, ister gündüz,
Kalsam bile yapa yalnız,
Bu ülkenin tapusuyum.

Yoktur hiç kimseden korkum,
İşte budur, benim farkım;
Hem Müslüman hem de Türk'üm,
Bu ülke benden sorulur.

Ülkem kalırsa bir darda,
Nöbet yazın, her bir ferde,
Nerde görev varsa orda,
(Albayrak olduğu yerde)
Bu milletin emrindeyim.

Küçük, büyük; kadın, erkek,
Türk askeri olmaz korkak,
Rabbimden dileğim bir tek;
Yurduma düşman girmesin.

Hasan Özçelik
(30.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Askere Dua

Ordumuz, göz bebeğimiz,
Güvenlikte direğimiz,
Bileği hiç bükülmesin,
Rabbimden hep dileğimiz.

Adınıza Gazi densin,
En cesur kahraman sensin,
Milletimizin duası;
Allah'ım sizi korusun.

Açtık elimiz semaya,
Yalvarıyoruz Mevla'ya,
Şer güçleri kahret ya Rab,
Ordumuz dönsün sılaya.

Hasan Özçelik 2

Ay Yıldızlı Bayrağım

Seksen dört milyon Trkn midisin, yasısın,
Seni çok sevenlerin hayalisin, dşsn,
Savaşlarda, zaferde; mehteranın başısın,
Baş varsa ayak vardır; Ay Yıldızlı Bayrağım.

Hüzünlü günlerimde direkte yarıdasın,
Oğuz atamdan beri, sen benim gnlmdesin,
Sen hiç uzak değilsin; her zaman yanımdasın,
Seni ne çok severim; Ay Yıldızlı Bayrağım.

Cihan seni bekliyor, direklerin dikilsin,
Bayrakların şahısın, bu da böyle bilinsin,
Seni yeren kem diller, kırk parçaya bölünsün,
Kanda, canda rengimsin; Ay Yıldızlı Bayrağım.

İki asil genin var; kırmızı ve beyazdan,
Burlarda şr msn, zemheriden, ayazdan,
Bil ki sen zgn isen, lokmam geçmez boğazdan,
Hep seni düşünürüm; Ay Yıldızlı Bayrağım.

Sen, birlik sembolsn lkemde kardeşliğe,
Dalgalan fırsat verme; zorbaya, kalleşliğe,
Her cefana razıyım; atma bizi boşluğa,
Sensiz huzur yok bize; Ay Yıldızlı Bayrağım.

Bilirim nazlı hilal, bana biraz kırgınsın,
Hakkını ödeyemem, bel ki bundan ksknsn,
Seni bilmeyen sorar; niçin O'na dşknsn,
Sana cihan muhtaçtır; Ay Yıldızlı Bayrağım.

şehit, gazi ordusu; milletimin gcsn,
Ana, baba, eş, kardeş, benim nazlı bacımsın,
Kıyamet kopana dek, başımızın tacısın,
Başka taca gerek yok; Ay Yıldızlı Bayrağım.

Prof.Dr. Hasan zelik
(25.07.2018, Isparta)

Hasan zelik 2

Azgın Merkepler

Ceplerinde dolu mangır,
Bağırtıyor bangır bangır,
Garibana tangır tungur,
Arpası fazla merkebin.

Yer yemi, anır ha anır,
Her şeyi kendinin sanır,
Ne hak, ne de hukuk tanır,
Beyni karnında merkebin.

Görünüşte kibar uşak,
Oturur mu yoksa döşek,
Gerçekte azgın bir eşek,
Semeri yok ki merkebin.

Nefsi için asar, keser,
Herkese sebepsiz küser,
Çok nimete ayak basar,
Nalları eksik merkebin.

Bir merkep ki, insan sanki,
Yanında bir zaman kal ki,
Bugün tepmez, yarın bil ki,
Çiftesi güçlü merkebin.

Eşek hoş laftan ne anlar,
Sinek kónsa kulak sallar,
Sahibine çifte nallar,
Atadan miras merkebin.

Nerde çalgı, orda kalgı,
Asılır müstehcen türkü,
Bir gün olur anlar belki,
Akli bu kadar merkebin.

Hasan Özçelik 2

Babanın Oğluna Öğüdü

Aman oğlum !
Koça boynuzu yük olmaz,
Yiğit fakirlikten ölmez,
Her işinde ölçülü ol,
Atılan ok geri gelmez.

Biliriz;
Güzel avradı kaşından,
İyi adamı işinden,
Yaşlı hayvanı dişinden,
Etli hayvanı döşünden.

Bilmeyiz;
Ölü evinde gülmeyi,
Musibete sevinmeyi,
Dertliye dert eklemeyi.
Ümitsizce beklemeyi.

Olur;
Zehirli ot yahşi olur,
Suçlu hayvan kıvrak olur,
Avratla hoş geçinmezsen,
Kaynanan celladın olur.

Olmaz;
Baba dostu düşman olmaz,
Eski düşmandan dost olmaz,
Cahile ömür harcama,
Kadri kıymetini bilmez.

Uzak dur;
Karı-koca kavgasından,
Cahillerin davasından,
Haramzade meclisinden,
Müsriflerin sofrasından.

Makbuldür;
Avradın uzun saçlısı,
Tarlanın çakıl taşlısı,
Öküzün inek başlısı,
Köpeğin iri dişlisi.

Dikkat et;
Yaylada at, tay seçilmez,
Düğün evinde gelinlik;
Bulanık suya girilmez,
Kestiremezsin derinlik.

Tehlikeli;
Akarsu harlamayanı,
İnsanın söylemeyenini,
Borç alıp ödemeyeni,

Kara günde görmeyeni.

Tecrübe;
Geç kalkma, rızkın azalır,
Göçümüz yolda düzelir,
Bana iyi davranasın,
Evladın sana özenir.

Olur ya;
Su bazen yokuşa akar,
Zalimden alimler çıkar,
Düşmanların dost olur da,
Dostun akrep olur sokar.

Diken acıtsa tenini,
Hemen kontrol et kalbini,
Fakirlere yardım eyle,
Zenginden sakla cebini.

Hasan Özçelik
(03.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Beklenen Kahraman

Filistin, Halepte, Kerkük, Musulda,
Nice canlar gitti, son bir asırda,
Kendi vatanında esir olup da,
Bu nasıl bir dünya diyen kalmamış.

Cihana hükmeden Oğuz torunu,
Yaşıyor nedense bin bir sorunu,
Bilmem, bu senaryo kimin ürünü,
Kudüs'ü savunan alpler kalmamış.

Dünya huzur bekler, bir masum istek;
Halka zulüm yağar, teröre destek,
Türkten başka var mı, zalime köstek,
Düşeni kaldıran millet kalmamış.

Zalimler atiye neler düşlemiş,
Lahana yerine neler haşlamış,
İşte sorun bu noktada başlamış,
'Kral çıplak' diyen deli kalmamış.

Kur'an-ı yırtana, dine sövene,
Adalet katledip zulmü övene,
Buna da özgürlük ve hak diyene,
Her kuduz köpeğe bir taş kalmamış.

Farz oldu ayıya ayısın demek,
Kırk sandığa sığmaz bir kirli gömlek,
Hüner mi semadan yıldız keşfetmek,
Burnunun ucunu gören kalmamış.

Savaş tercih değil, mecburiyettir,
Savaştan kaçılsa, bir ihanettir,
Mazluma bombalar bir cinayettir,
Dipçik ile kelle ezen kalmamış.

Cihatda düşmana gerekli sertlik,
Tazenin yanında önemsiz kartlık,
Arttı delik demir, azaldı mertlik
Süngü ile destan yazan kalmamış.

Halkların ümidi şimdi Türklerde,
Asil kan onlarda, inanç onlarda,
Allah Allah sesi Eren Alplerde,
Arapta, Acemde bir şey kalmamış.

Kırılırim amma, asla eğilmem,
Zalimin safında asla bulunmam,
Şehit, gazi olur, geri çekilmem,
Kanı ile sınır çizen kalmamış.

Özçelik bu söze neden başlamış,
İnce mana ile hüner taslamış,

Sözünün özünü sona saklamış,
Sanata, şiire rağbet mi kalmış.

Hasan Özçelik
(08.08.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Belli Olmayan Ne Var Ki ?

Evladım; her şey belidir.
Yaşlar kırkdokuz, ellidir,
Okuma, yazman var ise;
Her şey bir kitap gibidir.

Perşembe günün gelişi,
Çarşamba günden bellidir.
Bulgurun pilav oluşu,
Buhardan baksan bellidir.

Kimseye aklını sorma,
İşinden öğren bellidir.
İnsana aslını sorma,
Nezaketinden bellidir.

Köpeğe temizlik sorma,
Yediği b.tan bellidir.
Atın hünerini sorma,
Vur eğer, bin, bellidir.

Zengin kızı dilli olur,
Yürüyüşünden bellidir.
Yahşi kız pek nazlı olur,
Süzülüşünden bellidir.

Zengin var, sonradan görme,
Görgüsü yoksa bellidir,
Sanki bir gâvurdan dönme,
Kırdığı kalpten bellidir.

Ağaya ağalık sorma,
Yardım yapmışsa bellidir.
Beylere aslını sorma,
Asaletinden bellidir.

Hastaya derdini sorma,
Kıvranişından bellidir.
Hekim kimdir diye sorma,
Başından geçen bellidir.

Kışa şiddetini sorma,
Ayva çiçekten bellidir.
Hayırsız evladı sorma,
Emredişinden bellidir.

İnsanlara kimlik sorma,
Yüz hatlarından bellidir.
Bu şiir niçindir, sorma,
Anlayanlardan bellidir.

Arslanın tertip düzeni,
Yattığı yerden bellidir.

Sorma(!) şiiri yazanı,
Döktüğü dilden bellidir.

Atın yaşını dışından,
İyi kundura meşinden
Zengin beldeyi taşından,
Güzeli göz ve kaşından,
biliriz

Suskun alimi başından,
Çahile yol verişinden,
Ülkeyi her karışından,
Dökülen kandan biliriz.

Hasan Özçelik 2

Ben Bu Köyün Çocuğuyum

İnsanlarımız görgülü,
Sofralarımız sergili,
Bu töre Haktan vergili,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Hep gederiz işimize,
Hor bakmayız gomsumuza,
Şükrederiz günümüze,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Çocuklar öküz gütmeye,
Büyükler ekin kesmeye,
Hep çalış, amma yetmeye,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Havluda gezer toyuklar,
Zemheride sert soğuklar,
Gurbette bağı yanıklar,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Evler ağaç, kireç boya,
Gelinler giderler suya,
Canlar gurban güzel huya,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Burnuyarık, kızıl incir,
Çok yer isen garnın sancır,
Kim vuracak bize zencir,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Tiken batsa, galp yoklarım,
Sabreder, sonra patlarım,
Duşmanımı tez haklarım,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Gayaları mermer daşı,
Yenir filis, bulgur aşısı,
En yüksek yer; İrmikbaşı,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Bekmez olur andızları,
Gökte ayla yıldızları,
Çok severler baldızları,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Güveyimiz pek bir candan,
Bir daha olsaydı ondan,
Keşke evlenseydi dünden,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Mukaddes dava hamili,
İnsanoğlunun kâmili,

İlk mescidi Akcamı'lı,
Ben bu köyün çocuğuyum.

Eşgigara ve ak üzüm,
Dinle beni iki gözüm;
İşte böyle alın yazım.
Ben bu köyün çocuğuyum.

Bahsettim gurudan, yaştan,
Beyidik bekmezle keşten,
Anlattırma tekrar baştan;
Ben bu köyün çocuğuyum.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(29.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Benzemez Kimse Bize

Gez altı kıtayı; Paris'i, Şam'ı,
İnsanları bizimkine benzemez.
Rengine bakarsan kırmızı kanı,
Çoğu kanı bozuk, bize benzemez.

Yetmişiki millet, ikiyüz devlet,
Sekiz milyar insan, bir yere kaydet,
Sorunlar bir yumak; anla ve hallet,
Gerçekler acıdır; düşe benzemez.

Dışı süs, içi pis; bak doya doya,
Ne kalmış doğaldan, yedi kat boya,
Üryan giyim moda, kaybolmuş haya,
Dilber çoktur amma, kıza benzemez.

Avrupa otçuldur, çoğu et yemez,
Bu işin sırrını çok kişi bilmez;
Hayvan canlı, kanlı servis edilmez,
Eti çiğ yiyenler, bize benzemez.

Sahte dostluklarla yapmışlar yolu,
Köpeğine artır birazcık yalı,
Sererler önüne kırmızı halı,
Gülüşüne kanma, bize benzemez.

Sorarsın Gürcü'ye Tiflis nerededir,
Kafası dumanlı, sızmış yerededir,
Bu yüzden ülkesi her dem dardadır,
Rustan ürkmüş amma, bize benzemez.

Ruslar şirin, mavi gözlü, ten sarı,
Kadına bağlamış zararı, kârı,
Her kim nikah etse, böyle bir yari,
Oba düzen tutmaz, bize benzemez.

Kırgız'a derim ki; canım kardaşım,
Manas Destanı'nı yazan haldaşım,
Rus'tan korkup, Türk'e düşman soydaşım;
Bu nasıl yürekse, bize benzemez.

Bulgar, Yunan, Hırvat, Sırp'ın itine,
Taş atma, Arab'ın beyaz atına,
Zulüm sorar isen işte Atina,
Komşumuzdur amma, bize benzemez.

Romalı kadınlar zehir üretir,
Saraylara satıp tanrı türetir,
Nemrud'u, Neron'u bin kez aratır,
Ne bela kadınlar, kula benzemez.

Dünyayı yönetir üç buçuk soysuz,
Hepsi de hırslıdır, sahtekâr, huysuz,

Zehiri verirken gülümser, arsız,
İçten pazarlıklı, bize benzemez.

Koyun can derdinde, kasap ise et,
Doymayan nefisler, tüm cihana dert,
Bunu anlamalı; her millet, her fert,
Helminmezit demek, şükre benzemez.

Arslan yokluğunda çıktı çok kedi,
Devirdi küpleri, çok ciğer yedi,
Demokrasi, kadın, adalet dedi,
Yüzler maskelidir, bize benzemez.

Kimisi çalışıp virüs üretti,
Kimisi cihanı kula dar etti,
Keyfi, küfri zulme adalet dedi,
Sömürge düzeni, Hakka benzemez.

Filistinde akan gözyaşı kanlı,
Myanmamar'ın zalimleri pek şanlı,
Doğu Turkistan'ım mazlum ve gamlı,
Yarın elbet bizim, düne benzemez.

Hasan Özçelik 2

Beşikten Mezara

Derdim oldu dağlar gibi,
Anlatmadım eller gibi,
Hayatımız böyle geçti,
Viraj, rampa yollar gibi.

Balcı ve pekmezci ağlar,
Katrancı karalar bağlar,
Ölmüş uyuz eşğine
Yer mi verir bizim sağlar.

Anam köylü deli Omar,
Oturmuş da hırka yamar,
Ben ondan iplik beklerim,
O, benden yamalık umar.

Hasan Özçelik 2

Bilge Yörükler

'Hekim kim' diye sormuşlar;
'Başından geçen' demişler,
Ak sakallı bu ermişler,
Dinle bak(!) ne söylemişler:

Yay yaptık, düşmana atdık,
Oku galbine sapladık,
Ok zehiri imal etdik,
Düşmanı böyle hakladık.

Bu hür dağlar bize der ki,
Hürriyet öyle bir nimet ki;
Ekmeksiz yaşanır belki,
Hürriyetsiz olmaz bil ki.

Gışın seyilde galırız,
Yazın yaylaya çıkarız,
Gıl çadırdan yurt yaparız,
Zelzeleye tedbir budur.

Koyunları eğitiriz,
'Gaval' ile yönetiriz,
Çektik mi uzun havayı,
Sarp dağları inletiriz.

'Çulu' bizden öğrendiniz,
'Keş çömleği' duymadınız,
'Keşik' nedir bilmediniz,
'Yardımlaşma' bunun adı.

Süpürgemiz çalındandır,
Obamız gıl çadırdandır,
Kilerimiz obruklardır,
Derman; ot, taş, hayvandandır.

Yaptık duzlu gavurmayı,
Başardık et saklamayı,
Meyvaları kaklamayı,
Öğrendik zaman içinde.

İcad ettik, darhanayı,
Doyurduk bir barhanayı,
Çömlekten incirkarmayı,
Besmeleyle çıkardık biz.

Zeytin yağlı yer gezerim,
Basma donluya nazarım,
Hakir görene kızarım,
Öz değerim bunlar benim.

Değerlerim önemlidir,
Milletimin bağlarıdır,

Uygarlığın yollarıdır;
Durma, çalış, öğren, güven.

Aşan bilir karlı dağı,
Şimdi ilim teknik çağı,
İnsanlarla gönül bağı,
En kuvvetli sermayedir.

Hasan Özçelik
(31.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Bin Yıllık Sevgilim

Altaylardan geldim, seni çok sevdim,
Sevdamın bedeli, çok canlar verdim,
Sinende yas tuttum, ağladım, güldüm,
Ana yurt, vatanım, can Anadolum.

Gazi Alparslan'ı bağına bastın,
Cana doymaz mısın, ne bize kastın,
Başka vatan var mı, hiç senden üstün,
Kaderim, nasibim, can Anadolum.

Bir yanın karadır, üç yanın deniz,
Dört bir tarafından binlerce domuz,
Saldırır bizlere, biz ise azız;
Bir avuç alperen, güç Anadolum.

Fatih'e, Yavuz'a olmuştun ana,
Binlerce alperen aşıktı sana,
Kahroldu düşmanlar, dostlar biz yana,
Ay-Yıldız bayraklı, can Anadolum.

Başka aşk istemez, bizde tapusu,
Şevdalı aşkların hazin yapısı,
Üç kıta kavşağı, islâm kapısı,
Üçhilal göklerde, can Anadolum.

Çadırım, Otağım, Obam ve Toy'um,
Oğuzlardan gelme, yirmidört boyum,
Keçili, koyunlu alplerim, beğim,
Türkmenim, yürüğüm, can Anadolum.

Babalar şehittir, duldur analar,
İşte bu kaderdir, bizi yaralar,
Vatan namustur der; bizde töreler,
Beşiğim, mezarım, canım vatanım.

Şaha kalkar şehit, gazi ordusu,
Haykırır dünyaya; bende tapusu,
Tarihe şan veren yiğit hepsi,
Destanlar otağı can Anadolum.

Okurum, yazarım, söylerim daim;
Müslüman Türkiye, seninle kaim,
Savaşta, taundan daha da vahim,
Sensiz bir hiçim ben, can Anadolum.

Sevmek bedel ister, sen gazi, şehit,
Bu kanlı nikaha tüm dünya şahit,
Kurbanım yoluna olursam reşit,
Bin yıllık sevgilim, can Anadolum.

Bir Dünya Masalı

Masalıcı bir dede varmış,
İlmi masallar yazarmış,
Firenkistan ülkesinde;
Masalcılar pîri imiş.

Masalları çok sevilmiş,
Kaç nesil böyle yetişmiş,
Sonra bir genç nesil çıkıp;
Masal saçma, kanma(!) demiş.

Kullanılan geliştirmiş,
Kullanmazsan körerirmiş,
Şimdi tam güçlendim derken;
Masal Dede ölüvermiş.

Masa Dede anlatıyor:

Sen çalış da, ben yiyeyim,
Yerken de sana güleyim,
Şayet masal dinlemezsen ;
Halkı sustur da göreyim (!).

Maymun imiş ilk atamız,
Mücadeleymiş rotamız,
Doğa kuralı böyleymiş;
Ex olurmuş zayıfımız.

Her şey tesadüfe bağlı,
Masalda çok mesaj saklı?
Hak, adalet hep rastgele;
Bize yavan, O'na yağlı.

Halkın masalcılara cevabı:

Maymun gözün açtı artık,
Kapanır mı bunca yırtık,
Balık kavaktan iniyor;
Mızrağı çuvalda gördük.

Koyu düşmanız yalana,
Kandırıp yüze gülene,
Ne sihirli bir yalanmış;
Anlatan bile inanmış.

Kabaktan büyük kelekler,
Palto üstünde yelekler,
Kuralları iyi anla;
Hâla dinliyor salaklar.

Batan gemi kaptanları,
Kandırdı çok aptalları,

Arslan, kaplana cehd eder;
Tilki, çakal, sırtlanları.

Sarı, kara, kızıl öküz,
Kardeş idik, hem de ekiz,
Bu masalla kandırdılar,
Avladılar, şimdi yokuz.

Sular yokuşa akınca,
Nazar değer kem bakınca,
Mazlumlara zulüm yağar;
Masalcı keyfli gülünce.

Artık bize ilim anma,
Kendini akıllı sanma,
Kanmış göründük bir süre;
Bu sözü yabana koyma.

Usandık cilalı sözden,
Pis hayalden, senaryodan,
Rabbime sığınıp deriz;
'Vela havle' sahte yüzden.

Bu masal bir acı yavşan,
Şapkadan çıkar mı tavşan,
Böyle masallara karşı;
Boynumuzda Kur'an, Cevşen.

Dedenin varisi çokmuş,
Masal dedeler çoğalmış, ,
Aradan çok yıllar geçmiş,,
Masal dinleyen kalmamış.

Hasan Özçelik 2

Bir Garip Yolcu (!)

Sen akıllı ol da, deli desinler,
Haram lokma yeme, salak desinler,
Dağ, taş dolaşırdı, bir garip Hasan;
Sağ mıdır, öldü mü, nerden bilsinler.

Sorma, neler gelmiş, garip başına,
Bir ömür harcadı, dava/hayal peşine,
Şu sözü yazılsın, mezar taşına;
Bir garip kul idi, geldi ve geçti.

Hayat bir proğram, sonunda ölüm,
Dostluk; bir iyilik, kullara kulun,
Dosyası kapandı, nesi var dünün,
Yaşadı ve öldü; sade ve yalın.

Bir garip yolcuydu, dünya hanında,
Ecel gelivermiş, bir gün anında,
Kimseler gitmedi, O'nun yanında,
Defteri dürülmüş, bir garip Hasan.

Bu günü dört gözle bekleyen vardır,
Bir Ex'in nüfusta önemi nedir,
Gitti de bu dünya size mi kaldı,
Kalsa nolacak ki, sanmayın kârdır.

Hasan Özçelik 2

Bir Gül

Ben yanarım için için,
Gül de yanar Lale için,
Bu kainat yaratıldı,
En sevgili bir gül için.

Haktan geldim, Hakka vardım,
Gönlümü bir güle verdim.
Şefaatine nail olmak,
Öldü ömrüm, davam, derdim

Hasan Özçelik
(22.08.2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Bitki İnsana Diyor Ki

Ben az derim, sen çok anla (!),
Dünyayı boyadın kanla,
Sevgi, dostluk, barış varken,
Beynin dolmuş hırs ve kinle.

Muzu yedin, attın yola,
Tuzak kurdun başka kula,
Tükürürsen yere hâla,
Nasıl medeniyim (!) dersin...

Maruz kaldık çok darbeye
Muhtacsın temiz çevreye,
Hayvan genli bir meyveye,
Bakar, güler ve yersiniz (!).

Mısır, pamuk, piring, soya,
Yeyin beyler doya doya (!),
GDO'yla beslenirsen,
Sığamazsın karyolaya (!).

Buğdayı ekmek yaptınız,
Kabuklarını soydunuz,
Yeme (!), zararlı dediniz,
Sonunda çöpe attınız..

Bir gün gelip öleceksin,
Kara yere gireceksin,
Hakikati göreceksin,
Son pişmanlık fayda etmez.

Prof. Dr. Hasan Özçelik (Isparta)

Hasan Özçelik 2

Bitkiler Kimden Şekvacı

Gelin sizle tanışalım,
Ekolojik düşünelim,
İcraatı görüşelim,
Tabiatı kim kirletti ?

Ey israfçı, kanaatsiz,
Ey kirli ve nezafetsiz,
Nefs esiri insanoğlu,
Medeni (!) ve merhametsiz.

Her şeyi bilirim sandın,
Kendi kendini aldattın,
Genlerimi sen kirlettin,
İşte şimdi sen de yandın (!).

Size hizmet, tek derdimiz,
Bizi niçin hor gördünüz,
Tahribatı hak sandınız,
Tamirde göster kendini.

Hırsı için araştırıp,
Genimizi karıştırıp,
Hayvanlarla bulaştırıp,
Bizi GDO yaptınız.

Koca dünya yetmez size,
Baskı, tehdit arttı bize,
Dede-torun farklı oldu,
Ne deyim utanmaz yüze

Unutturdun aslımızı,
Kirlettiniz neslimizi,
5 Haziran Çevre Günü,
Keseceğiz sesinizi.

Yapacak, yakacak derken,
Fikir eyle yemek yerken,
Maden ocağı açarken,
Yuvamı başa yıktınız.

Bazen sucul, bazen dağlı,
Çayır, ova, tarla, bağlı,
Sanma, ağaç kesen kârlı,
Ağaçsız ülke yurt değil (!).

Odanızın koltuğuyuz,
Düşkünlerin değneğiyiz.
Sizden daha medeniyiz,
Dünyayı biz kirletmedik (!).

Çok hikmetimiz yaprakta,
Şanki beynimiz toprakta,

"Doğal" deyip geçiştirdin,
Çok zorlandın anlamakta.

Çalış, oku, boşa durma,
Buğday, Zeytin, İncir, Hurma,
Cennettendir, sual sorma,
Vatanı kutsal topraklar.

Süper güçlere inanma,
Hastanelere güvenme,
"Doktorlarım çoktur" deme,
Sentetik ilaç hoş değıl.

Akıllıyım diyen ey kul,
Rabbin hikmetine ram ol,
Yaratılış en doğru yol,
Apomiksis (züriyetsiz) yapman bizi.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(10.06.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Bitkilerden Mektup Var

Bize bitki, nebat derler,
İnsan, hayvan koklar yerler,
Anlamakta engelliler;
Hayat bizimle başladı.

Yaratıldık yıllar önce,
Ümit olduk nice gence,
Kimimiz gül, kimi gonca
Adım; Funda, Nergis, Yonca.

Sık sık ölür, diriliriz,
Her öğünde yeniliriz.
Tüm cihanda biliniz.
Sağlık iksiri bizleriz.

Bunca nimet, emir Haktan,
Hepimiz var olduk yoktan,
Görevi bitenler çoktan,
Levhi mahfuzda kayıtlı.

Tahta olduk, beşik olduk,
Tarak olduk, başa konduk,
Sizin için doğduk, öldük,
Hepsi size hizmet için.

Emri hak ile var olduk,
Sudan karaya yol bulduk,
Sekiz merkezden yayıldık,
İki merkez; Akdenizde.

Dilimiz yok amma deriz,
Biz sizden önce de varız,
Kökümüzle çamur yeriz,
Size meyve getiririz.

Dikenimle korunurum,
Zehirimle barınırım,
Her ülkeye yayılırım,
Kimse vize sormaz bize.

Her birimiz ayrı renkten,
Aynı cinsten, farklı kökten,
Ana-baba ve topraktan,
Yaratıldık sizin gibi.

Üretiriz temiz hava,
Budur bizim için dava,
Tarım için olduk maya,
Zenginliğin kapısıyız.

Her kapının eşiyiz,
Her sofranın kaşığıyız.

Efendiye döşeyiz,
Çoğu kıymet vermez bize.

Ozanımız çalar sazı,
Böyle imiş bizim yazı,
Kumaş, urgan, şile bezi,
Olmasaydık halin nedir !!!

Gıda, ilaç ve yakacak,
Olduk evlere yapacak,
Kıyamet o gün kopacak,
Kıymetimiz bilinmezse.

İlmi boş yerde arama,
Kitap ve defter tarama,
Hünerimiz çoktur ama,
Her şeyi Haktan biliriz.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(08.06.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Biz Kimiz

Ana doluyuz biz, bilmez ki herkes,
Anlatayım sana, dinle de bir kez,
Kardeşlik bağıyla bağlandık son kez,
Tek vatan, tek bayrak, bir milletiz biz.

Öyle analar ki, yiğit doğurdu,
"Ya Allah, Bismillah" diye bağırdı,
Müslüman ümmeti cenge çağırdı,
Kuranda övülen bir milletiz biz.

Hamuru yoğruldu, bin yetmişbirde,
Birlikte yürüdük, her türlü derde,
Nazlı Hilal'immin olduğu yerde,
Barış, huzur, sevgi erleriyiz biz.

Ertuğrul'un otağında uyandık,
Allah'a güvendik, O'na dayandık,
Tarih boyu alkanlara boyandık,
Evladı Fatihan, Osmanlı'yız biz.

Düşünmeden bu gününü yarını,
Harcadı Hak yolda tüm varlığını,
Uç kıtaya Rabbin Yüce Şanını,
Haykıran O Şanlı Alplerdeniz biz.

Ne yüce makamdır, insanı kâmil,
Mukaddes davaya bin yıllık hamil,
Dağıstanda, Kafkaslarda Şeyh Şamil,
Viyana'da Sultan Süleyman'ız biz.

İslam'ın "cihad et" emrine uyan,
Küffara bu ülke haramdır diyen,
Aç kalınca nâçar, çekirge yiyen,
Hicaz komutanı Fahreddin'iz biz.

Cinsiyet fark etmez, er veya dişi,
Sonuçta vatana bağlı her kişi,
Nene Hatun veya Seyyid Onbaşı,
"Çanakkale Geçilmez" dedirteniz biz.

Düzeltsin bilenler, yanlışım varsa,
Düşman ne yapar ki, Rabbimiz yarsa,
Edirne'den Van'a, Muğla'dan Kars'a
Seksenbir milyonluk, Türkiye'yiz biz.

Akıl yaşta değil, baştadır başta,
Birliğe muhtacız içte ve dışta,
Bana görev varsa kararım işte;
Önce Vatan, Millet, Devlet deriz biz.

Allah Allah dedik, O'na dayandık,

İstiklal harbi bitene dek direndik,
Osmanlı'nın küllerinden dirildik,
"Çılgın Türk" adıyla biliniz biz.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(30.06.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Bize Kim Derler

Mücahid her neferimiz,
Allah, Kuran rehberimiz,
Boynumuzda kefenimiz,
'Türkoğlu Türk' derler bize.

İtler ürür, kervan yürür,
Bir gün hayal, gerçek olur,
Donanma karadan yürür,
"Çağ Açıan Türk" derler bize.

Her hizmette buradayız,
Kara, su ve havadayız,
Bilmezler ki neredeyiz,
"Çılgın Türkler" derler bize.

Oğuzhandan başlar halka,,
Koşturduk hep düşe kalka,
Yeter bir lokma bir hırka,
Kim ne derse desin bize.

Hasan Özçelik 2

Bu Nasıl Dünya

Atalar demiş; düş de gör,
Herkese her gün ihsan ver,
'Kime nettim' deme sakın,
Bir mezar bul, sessizce gir.

Kimler kara der ki aka,
Birleşmez mi iki yaka,
Ben farklıyım, deme sakın,
Bir gün herkes basar faka.

Kimi emmim, kimi dayım,
Hepsinden almışım payım.
Ziyarete git halanı,
Söylet, işit bin yalanı.

Aç kaldım deme, dayına,
Nazar değmesin boyuna,
Acı soğan, kuru zeven
Nevale al git, yanına

Anlayamadım bu ne hal,
Sözüm kısa, burada kal,
Şayet yardım bekler isen;
Yağlı eli bedene çal.

Dost nerdedir, ara tara;
Yol sormam ben bakar köre;
Tek ümidim; anam, yârim;
Ve de cebimdeki para.

Ben az derim, sen çok anla,
Her karar değişir günle,
Hala, amca bir temsildir,
Gidişat zor, iyi belle.

Hasan Özçelik
(Antalya, Eylül 1980)

Hasan Özçelik 2

Bu Nasıl Gençlik

Her güne ümitle yeni başlarken,
Her birimiz diğerini suçlarken,
İnternet gençliği yurdu sararken,
Bir nesil türedi, durup dururken;

Sabır çeker fakirlerim, açlarım,
Binler oldu, ikilerim üçlerim.

Salon, ayna, şöhret, kibar dilbere,
Ömürler harcanıp geçer avare,
İçip, çekip sızarlar durduk yere,
İbret için adı kondu bulvara;

Helal, haram seçmez, sarhoş gençlerim,
Sarhoş kafalardan ben ne beklerim.

Aklı telefonda, çekerler selfi,
Normal yaşantıdan almazlar keyfi,
Cihanın patronu, amiri sanki,
Bu gün anlamaz ya, yarına bel ki;

Gece yatmaz, gündüz kalkmaz gençlerim,
Bu gün pek kıymetli, yarın hiçlerim.

Masraf kaportaya, dış güzelliğe,
Meslek öğrenmek ne(!), bak özelliğe,
Bir çöp kardırtmada bak pazarlığa,
İş yaptırmak ölüm(!), git mezarlığa;

Sakallı, küpeli, taçlı gençlerim,
Dögmeli, sürmeli, güzel gençlerim.

Tepesinde gözlük, burnunda hızma,
Havuç gibi kotlar, paçası büzme,
Elbiseler yeni, kırk yerden yırtma,
Benim genç kardeşim, hiç bana kızma;

Baygın gözlü, güneş yüzlü gençlerim,
Şiir size, olmasanız nişlerim.

Ağır sıklet, hareket az, güç bela,
Der ki; 'neden mutfakta değil hela',
'Baban ipten, çabuk(!)' deseler bile,
Altı aydan önce çıkmazlar yola;

Oy benim tosunum, kibar löklerim,
Ben ne hakla sizden hizmet beklerim.

Öyle gençler var ki, doğmadan ölmüş,
Hele bir konuşsun, neler öğrenmiş;
Okumadan âlim, baş kâtip olmuş,
Ülkeler fethetmiş, yıldız keşfetmiş;

Babasından su isteyen gençlerim,
Bu gün mirasyedi, yarın açlarım.

Canlı, cansız her şey gelseydi dile,
Size bakıp der ki; sabır ver kula,
Eyvah(!) gençliğimiz kapılmış sele,
Sizden daha aktif ölümler bile;

Şair der ki; gerçek budur neylerim,
Çaresiz düşünür, ümit beklerim.

Göçümüz yaylada, yolda düzelir,
Sıkıntılar günden güne azalır,
Bitli tavuk kümesini kaz alır,
Bu gençlikte iş gücünü naz alır;

Tilki çaldı tavukları, kazları,
Kışa döndü baharları, yazları.

Ümit ettik tarlalara, bağlara,
Hasret kaldık lalelere, güllere,
Gün geçtikçe düştük halden hallere,
Karlar yağmış güvendiğim dağlara;

Oy benim doğmadan ölen düşlerim,
Varım, yoğun; değerlerim, hiçlerim.

Gençlerin cevabı:

Çıt kırıldık, her sözüne alındık,
Elektronik emzik ile büyüdük.
Fırsatı kullandık; özgür salındık,
Suçumuz ne(!); cazda, barda bulunduk;

Ne öğrettin, suçu nedir gençlerin,
Anla bizi, çatma artık kaşların.

İmalı, manalı konu açarsın,
Hep bizi suçlarsın, bizden kaçarsın,
Kural böyle; ektiğini biçersin,
Kendini kayırıp bizi suçlarsın;

Dedem senden daha iyi babaymış,
Hayat; doğru istikamet, öğütmüş.

Hasan Özçelik 2

Büyük Hayaller

Rüyalar görmüştüm, genç yaşlarımda,
Hayaller kurardım dağ başlarında,
Seraplar görürdüm, çöl uçlarında,
Hırçın nehirlerde yüzer gibiyim.

Küçücük kafamda büyük hayaller,
Öyle hayaller ki almaz küreler,
Bitkiler, hayvanlar, coşan dereler,
Birlikte huzura koşar gibiyim.

Temiz bir dünyayı, yaşamak için,
Sevgi, barış, dostluk insanlık için,
Hak, hukuk, eşitlik adalet için,
Paylaşan bir dünya bulmuş gibiyim.

Bir lokma bir hırka, hiç derler bize,
Çoğu ne yapalım, talibiz aza,
Bu yıl geçti gayrı, gelecek yaza,
Özlenen yaylaya göçer gibiyim.

Hedefin olmazsa olur mu gayret,
Bizde gayret varsa Rabbimden kismet,
Her kıtaya bir hilal, Ya rab nasip et,
Şimdiden burçlara diker gibiyim.

Davamız hak yoldur; İslâm ülküsü,
Mehteran söylüyor zafer türküsü,
Kefen yeter bize, feda bakisi,
Varımdan yağumdan geçer gibiyim.

Yaz bu sözlerimi ağaca, taşta;
Ecel yoksa ölüm gelir mi başa,
Ya devlet baştadır, ya kuzgun leşe,
Cihan devletini kurar gibiyim.

Hasan Özçelik 2

Canım Türkiyem I.

Allah, vatan, millet için bir aslan,
Malazgirt fatihi; Gazi Alparslan,
Bin Yetmiş Bir yılı, bir Cuma günü,
Anadolum gördü kutlu düğünü.

O günden bu yana "Türkiye" adı,
Hayalim, gerçeğim, ağızımın tadı,
Türk-İslam davası dendi ülküye,
Davanın özeti; "Canım Türkiyem"

Geçmişim, bu günüm, geleceğimdir,
Ana yurt, atayurt diyeceğimdir,
Şaşırmas tek doğru, katıksız gerçek,
Türkiye doğduğum (yer), öleceğimdir.

Vatan; bir nimet ki, tarif edilmez,
Her yaşanan yere vatan denilmez.
Vatan; şeref, namus, dindir, töredir,
Köy, şehir, kasaba, belki yöredir.

Vatan; dağdır, bağdır, tarla, ovadır,
Bitki, hayvan, iklim belki kayadır,
Destandır, öyküdür, Türk'e sevdadır,
Bölemezler seni, "Canım Türkiyem".

Doğru der, tok söyler, şöyle yazarım,
Serhat boylarında destan yazarım,
Ezan okur, kuran dinler, yazarım,
Aksini diyene küser, kızarım.

"Türkiye" bu vatan, adı üstünde,
Ayyıldızlı bayrak burçlar üstünde,
Başımız kaldıkça gövde üstünde,
Kahrolacak düşman, plan üstünde.

Sözüm, özüm, ben buyum; daha ne diyem,
Sen benimsin, ben senin, "Canım Türkiyem".

Hasan Özçelik
(26.08.2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Canım Türkiyem II

Ülke dedi ki;

Eccad yadigarı, torunun emaneti,
Ya Allah, Bismillah, Rabbimin inayeti,
İman cesaret verir, küfür de cebaneti,
Yedi düvele galip, milletin metaneti.

Kâfirin, zalimin, düşmanın tek korkusu,
Mazluma ümit, aleme nizam ülküsü,
Milletin gururu, "Kahraman Türk Ordusu,
Yüce milletim, devletim; "Canım Türkiyem".

Bin yıldır rahatım, sebebi budur derim;
Kıyamete kadar seninleyim ey yârim.
Üç tarafım deniz, dört tarafım dom.la çevrilse,
Kılıcı-Zülfikar "Mehmetçiğim" var benim.

Vatan namustur, bilmez ki bazıları,
Acı, kan, elemdir; ülkemin yazıları ...,
Rabbim muzaffer eylesin "Kahraman Ordum",
"Mehmedim", ülkenin kınalı kuzuları.

Yaşamayı sevenler ölmeyi bilemezler,
Ölmeyi bilmeyenler vatani sevemezler,
Sağır, dilsiz ve kördür, doğruyu göremezler,
"Ülkeme yan baktırmam, Türküm ben" diyemezler.

Hasan Özçelik
(26.08.2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Çıkmaz Sokak

Anlatayım ayrı ayrı,
Kimisinin yanık bağı,
Bu şiir herkese çağrı,
Herkes bir yol tutmuş gayrı.

Göz açınca doğmuş derler,
Göz yumunca ölmüş derler,
Çalışmazsan uyuz, tembel,
Çok çalışsan salak derler.

Beşer cahil, her dem şaşar,
Sanır ki dağları aşar,
Yontma taş deyrinde yaşar,
Sen sorsan çağ kapar, açar.

Akıllıyım dersin eğer,
Baykuşa bak, gözün oyar,
Cambaza bak, gözler boyar,
Seni geçmez pula sayar.

Söylesem dersiniz ayıp,
Bir baksan insanlık kayıp,
Çoğu insan değil, oyuk,
Koltuk sahibine büyük.

Analar oğluna yanar,
Oğlu aşıkına kanar,
Sonucunu herkes sorar,
Yağır başlı yara konar.

İşi bilenler ilgisiz,
İlgililerse bilgisiz,
Dersen suç olmaz delilsiz,
Sorun bu; dünya çaresiz.

Niçin O'cu, Bu'cu olduk,
Bu ülkeye zarar verdik,
Hakikati çok geç gördük,
Öğrendik, ne tedbir aldık.

Bulamadım bir yol emin,
Güvenilmez, kaygan zemin,
Sözü hançer, bana kemin,
Son hançeri yedim demin.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(22.07.2018, Isparta)

Çılgın Türkler

Karlı dağları aşarız,
Tarihe kayıt düşeriz,
Donanma karadan yürür,
İstanbul'u fethederiz.

Ordumuz yürür Girne'ye,
Düşmanlara ders vermeye,
Hedef Beşparmak dağları,
Tanklar çıkar ağaçlara.

Tokatlı Kınalı Ali,
Neylesin Dünya'da malı,
Gelibolu kahramanı,
Şehitlerin pehlivanı.

Hasan Özçelik
(16.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Çıplak Kırak

Beğenmez değmeyi, azı,
Çorba yavan, yele tuzu,
Sorarsan bu kimin kızı,
Çıplak kıraldan bir tazı.

Oğlan da anlamaz azdan,
Zekaca fark yok bir kazdan,
Bırakır garsona cüzdan
Mevsim yazdır, haba güzden.

Öğüt almaz, desen çalış,
Akli havada bir karış,
Yaya kalmış, bitmiş yarış,
Kazanmazsa yapar döğüş.

Ev dersin ahır sekisi,
Ağzında Paris türküsü,
Bir avuç buğday tartısı,
Baş değirmendir ölçüsü.

Hasan Özçelik 2

Çocuklar Bilmesin

Çocuklar güldür, solmasın,
Kötü işleri bilmesin,
Şair söylerse neylersin,
Amman çocuklar bilmesin.

Onlar bizim gençliğimiz,
Hayal, düş ve gerçeğimiz,
Yarın için ümidimiz,
Amman çocuklar bilmesin.

Hain büyüten beşiği,
Haddini bilmez düşüğü,
Kepçe beğenmez kaşığı,
Amman çocuklar bilmesin.

Somurtkan çatık kaşları,
Dünyayı yutan güçleri,
Kanadı kırık kuşları,
Amman çocuklar bilmesin.

Haksız olan güçlüleri,
Şüper suçlu üçlüleri,
İnsan yiyen dişlileri,
Amman çocuklar bilmesin.

Cabbar, obur azgınları,
Leş bekleyen kuzgunları,
Sefil, aç ve mazlumlara,
Amman çocuklar bilmesin.

Beyinsiz büyük başları,
Mabetler yakan piçleri,
Zehirle pişen aşları,
Amman çocuklar bilmesin.

Zulme çanak tutanları,
Orduma taş atanları,
İsraf edip batanları,
Amman çocuklar bilmesin.

Halka bomba atanları,
Kan, kin, nefret kusanları,
Filistinli yetimleri,
Amman çocuklar bilmesin.

İnsanoğlunun arsız,
Organ çalan bay hırsız,
Çaresiz, yetim, öksüzü
Amman çocuklar bilmesin.

Emperyalist akılları,
Kana doymaz vekilleri,

Bombalanan okulları,
Amman çocuklar bilmesin.

İnsan yüzlü şebekleri,
Şehit düşen melekleri,
Yanan minik yürekleri,
Amman çocuklar bilmesin.

Atmosfer barut fıçısı,
Biriler günah keçisi,
Nerde(!) Kudüs'ün bekçisi,
Amman çocuklar bilmesin.

Nefsine mağlup pehlivan,
Biz burdayız, hodri meydan,
Sahte yüzlü, son kahraman,
Amman çocuklar bilmesin.

Bu şiir burda bitmesin,
Ümitler boşa gitmesin,
Gitmezse hoşla gitmesin,
Amman çocuklar bilmesin.

Hasan Özçelik 2

Çocukluk Oyunlarım

En güzel gün çocukluğum,
İşte hüner, altın çağım;
Oyuncak evler yaparız,
Yıkınca mahvolur bağım.

Bizim her şeyimiz başka,
Oyuncak; ot, toprak, taşla,
Zekalı olmak istersen;
Vakit azdır, hemen başla.

'Yurtyıkık'ı hiç duydun mu?
'Sobi' deyip saklandın mı,
Göbetlerde yıkandın mı ?
Ata askınıp düştün mü?

Ağaç dalı, yaptık kazık,
Üttük, güya kaptık azık,
Kimi ezik, kimi büzük,
Bilmeyene pek çok yazık.

Dömbe bir taş oyunudur;
Taşı taşı güttürmedir,
Ayak ayak bir sayımdır,
Zekalı bir savunmadır.

Dokuztaş ise damadır.
Bıçağın hası kamadır,
Çakılarımız hünerli,
Söğütten düdük yaptın mı?

Çelik-değnek oynarsın ya,
Uzun eşek atlarsın ya,
Atlayamaz da düşersen;
Kıkır kıkır gülersin ya.

Böl ikiye makarayı,
Tak çöpünü, aç arayı,
Yapamazsan fırıldağı,
Satın al da, ver parayı.

Çordan düdük öttürürüz,
Kamış kaval yaptırırız,
Çamurdan otobüs yapıp,
Yolcuları taşıtırız..

Dört çeker araç tipinden,
Başkası bilmez ilminden,
'Gözotu' değnek sapından,
Patenti Marla köyünden.

Çakıl yığını tepeye,
Kadife don ile çıkıp,

Sirtüstü aşğı sarkıp,
Çamaşır yırtmak ne zevkli.

Hasan Özçelik
(16.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Dağılan Paktın Ardından

Beklenen İslam güneşi,
Yakacak nursuz ateşi,
Herkes yaşayıp görecek,
Dostu, düşmanı, kalleşi.

Bitlisten bir güneş doğdu,
Ayıyı ininde boğdu,
Dünya huzur beklemekte,
Tiflis tekrar kardeş oldu.

Ümitvar ol, ehli İslam,
Rehberimiz olsun Kur'an,
O, her zaman hükmedecek,
Gelse bile ahir zaman.

Türk milleti, aziz millet,
Yeniden hükmeder, sabret,
Rabbim yardım eyler ise,
Toparlanır İslâm- ümmet.

Hasan Özçelik
(1993, Van)

Hasan Özçelik 2

Dağlarımız Sevdamız

Kar, buz eriyince pınarlar harlar,
Kardelen, şakayık, çiçekler gürler,
Say say bitmez nebat, hayvansal türler,
Oy cennet ülkemiz, dağlar sevdamız.

Kurtlar ulur, geyik, ceylan kaçışır,
Rüzgâr eser, hu der, kuşlar ötüşür,
İnat keçi taş başında döğüşür,
İç içe dünyalar; dağlar sevdamız.

Kıl çadır obada, yörük beyleri,
Doğadan öğrenir, güzel huyları,
Yıllardır yaylaya çıkar köyleri,
Yaşamayan bilmez, dağlar sevdamız.

Amanos, Erciyes, Ilgaz ve Ağrı,
Temiz hava, bol gıda, suyu bir ayrı,
Çoban kaval çalar, sürüye çağrı,
Meleşir kuzular, dağlar sevdamız.

Zigana, Sisdağı, Kaçkar ve Erek,
Her dağı saymaya var mı ki gerek,
Dağlarda gelişir, imanlı yürek,
Rabbimle baş başa, dağlar sevdamız.

İçtik mi yaylanın soğuk suyunu,
Sür yufka ekmeğe sadeyağını,
Mehtapta seyreyle dört bir yanını,
Hayat ne romantik, dağlar sevdamız.

Obruktan peynir, yağ; gülekten ayran,
Köylüsü, kentlisi bu işe hayran,
Böyle yürür bizde, yıllardır devran,
Şölen, bayram burda, dağlar sevdamız.

Gölgelik yaparız kamıştan, sazdan,
Şifalı otları toplarız yazdan,
Bıryan, pırzelayı yeyince közden,
Değmeyin keyflere, dağlar sevdamız

Bu türesek töremize geleli,
Göçülmeyen yayla, varsa yaralı,
Çek yün kepenegi, gey kıl tumanı,
Meydan yiğit görsün, dağlar sevdamız.

Yaparız günlerce yörük düğünü,
Yiğitler öğrenir cirit oyunu,
Karakiş basmadan boylar köyünü,
Yaşantımız böyle, dağlar sevdamız.

Dolaşırız dağları baştan başa,
Güreşir, koşarız ağaca, taşla,

Dede-torun farketmez, bakmayın yaşı;
Haklarınız düşmanı, dağlar sevdamız.

Yaz tükenip kar yağmaya dönünce,
Hazırlarız göçü, yaprak düşünce,
Bu bir yaşantıdır, kendi halince,
Ömür böyle geçer, dağlar sevdamız.

İşte böyle bu dağların öyküsü,
Saraya bin çeker, gölge uykusu,
Asıldık mı 'Yayla Yolu' türküsü,
Gam, keder kalır mı, dağlar sevdamız.

Hasan Özçelik 2

Dava Felsefem, Bir Gül

Hakikat bağıında "GÜL" olmak gerek,
Mevlayı zikreden dil olmak gerek,
Hak yaratmış, halife-i arz diyerek
Abdine dost, Hakka kul olmak gerek.

Uzatsam elimi, elim yetişmez,
O'nu anlatmaya ömür yetişmez,
Çölleşmiş gönülde güller yetişmez.
Güllerin içinde can olmak gerek.

Hasan Özçelik (12.08.2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Dedegöl Dağı

Zemheride karlı dağsın,
Dağcılara zorlu yolsun,
Seni bilenler anlatsın.
Dedegölüm, Toros dağım.

Bir gün ben bu dağa geçtim,
Seher vakti, yola düştüm,
Kuş gibi zirveye uçtum,
Dedegölüm, Toros dağım.

Sular akar şırıl, şırıl,
Güneş doğsa pırıl pırıl,
Doğal hayat harıl harıl,
Dedegölüm, Toros dağım.

Vahşi hayvan çok ininde,
Efesi, kama belinde,
Gez dolaş, günün birinde,
Dedegölüm, Toros dağım.

Karagöl ile Melikler,
Burda konaklar yörükler,
Elma, armut, bol erikler,
Dedegölüm, Toros dağım.

Anıt orman, böcek, kuşlar,
Birlikte güzel, ne hoşlar,
Ekosistem böyle başlar,
Dedegölüm, Toros dağım.

Dedegöl der; sözler yalın,
Beni güllerimle bilin,
Kardelen, ağlayangelin,
Dedegölüm, Toros dağım.

Şakayık buldum eşime
Ayılar düştü peşime,
Bu ne iş geldi başıma,
Dedegölüm, Toros dağım.

Isparta'nın gülü, bağı,
En kalite kekik yağı,
Koruyalım biz bu dağı,
Dedegölüm, Toros dağım.

Önemini anladılar,
Varlığıyla övündüler,
Kızıldağ'a bağladılar,
Dedegölüm, Toros dağım.

Hasan Özçelik 2

Dedegölde Var Olayım

Beyaz kolda aladizgin,
Kervan çektik yazın güzün,
Konalga'ya çok az galdı,
Kervan yörür yorgun yorgun.

Kervan çektik tölü maya,
Yol yörüdük atlı, yaya,
Goyun, geçi saya, saya,
Kervan yörür yorgun yorgun.

Serin eser yelin senin,
Karla gaplı başın senin,
Durmaz akar yaşın senin,
Kervan yörür yorgun yorgun.

Ne olayım, yar olayım,
Gül dalında nar olayım,
Bazılarla gardaş, bacı,
Meliklerde var olayım.

Hasan Özçelik 2

Destanlar Ülkesi, Türkiye

'Türkiye' adıyla bir vatan vardır,
Bin yıldan bu yana bizlere vardır,
Bunu bilmeyenin gözleri kördür,
Başından bulutlar hiç eksik olmaz;
Destanlar ülkesi, düşmana dardır.

Sarmışlar ülkemin dört bir yanını,
Ordu-millet elele, döktü kanını,
Şehit olmak için verir canını,
Darbe girişimi; Onbeş Temmuzda.
Terörist, harami gördü sonunu.

'İstiklal Harbi'miz' ayrı bir destan,
Düşmanlar anlatmaz bu harbi kasten,
Kadını, erkeği asker her yaştan,
Misak-ı Mîlliyle sınır çizildi;
Emperyalist güçler oldu bin pişman.

İşte Güneydoğu; Maraş, Elbistan,
Antep'te, Urfa'da geçilmez yastan,
Van İki Nisanda, ay Ağustostan,
Onsekiz Mart, Dokuz Eylül şahlanış;
Denizler kirlendi, kokmuş cesetten.

Muhtaç kaldık, özledik hürriyeti,
Zor şartlarda kurduk, cumhuriyeti,
Kan yazısı, bu vatan mülkiyeti,
'Geldikleri gibi gittiler', amma,
Körüklediler isyan ve ihaneti.

Yâ işte böyleyiz tarihte oğul,
Yazılan destanlar üç, beş, on değil,
Kanlı bayrağımı almaz bin bavul,
Emanet sendedir, Allah yardımcın;
Ne düşmana yüz ver, ne kork, ne eğil.

Hasan Özçelik 2

Devr-i Alem

Dünya bir küredir, dönüşür halden hale,
Her yerde ve anda bir başkadır, neyleyim.

Bütün seyyareler bir boşlukta dönüyor,
Yıldızlar da doğar, ölür, neyleyim.

Kural şu ki; gelen gider, giden gelmez, söyleyim,
Birden ömür biter, yol tükenir, neyleyim.

Konuşması insanın belirtirmiş aslını,
Yaptığı iş aklının delilidir, neyleyim.

Her kulu bir başka güzel, ben de başkayım,
Herkes kendi aklını beğeniyor, neyleyim.

Hayat boyu yapar-yıkarsız, işimiz böyle bizim,
Sonucu bir Yap-Boz oyuncakmış neyleyim.

Çalışır didinir, bakın neler yaparsız,
Vakit gelir, elde sıfır kalır, neyleyim.

Camî ne kadar büyük de olsa,
İmam bildiğini okur, neyleyim.

Gençlik geceye benzer, uyur kalırsın,
Ömür bitmiş, uyanmışsınız neyleyim.

Yolun sonu ya bir diken, ya da bir güldür,
Akibeti kimse bilmez, neyleyim.

Özçelik der, kimse bilmez bu ne haldir,
Hakka güveniriz ancak, başka neyleyim.

Hasan Özçelik
(20.01.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Devr-i Sabık

Bir devirdi, geldi geçti,
Ciğerime delik açtı,
Bilemedik bu ne işti,
Öyle bir zamandan geldik.

Kavağa tırmandı balık,
Bakıyorduk alık alık,
Rahat alınmaz bir soluk,
Öyle bir zamandan geldik.

Üretim yok, boykot her yer,
Millet öder, baykuşlar yer,
Vergi, rüşvet ver babam ver,
Öyle bir zamandan geldik.

Koca gider gurbet ele,
Yıllar geçer dönmez eve,
Muhtaç kaldık tuza, yağa
Öyle bir zamandan geldik.

Şimalden poyraz estiği,
Kardeş kardeşe küstüğü,
Mescitte baykuş öttüğü,
Öyle bir zamandan geldik.

Düşünmenin suç olduğu,
Hayduda lider dendiği,
Kadının erkek olduğu,
Ne garip zamandan geldik.

Kurtardılar pek çok yeri,
Ülkeyi koydular geri,
Anarşi ülkenin kârı (!)
Huzursuz zamandan geldik.

İstikbali yıktı geçti,
Niceler ahrete uçtu,
Senaristler soysuz, piçti,
Güvensiz zamandan geldik.

Boş hayale temel attık,
Düşman davarını güttük,
Niçin bunu böyle ettik,
Ne cahil zamandan geldik.

Devri yaşamayan bilmez,
Duvara yazarlar: ... ölmez (!),
Ankara sesleri duymaz,
Sağır bir zamandan geldik.

İşitmez ağası, beyi,
Taş devri şehiri, köyü,

Uyu uyu, yat kalk uyu,
Okuldan öğrendik geldik.

Öğretmene sorsak soru,
Olursun 'öllüğün körü',
Kal sınıfta, dayak kârı (!),
Ne zalim dönemden geldik.

Çahildik, gittik okula
İlim, irfan Hak getire,
Giderek Haktan batıla,
Dönüşen zamandan geldik.

Bayrammış, herkes katıla,
Don gömlek koştuk okula,
Rezalete bin fatura,
Üryan bir dönemden geldik.

Bu ülke kime emanet,
Yok mu sizde hiç fetanet,
Olur mu Hakka ihanet,
Derken bu zamana geldik.

Özçelik der; geçti dönem,
Devri sabık; çoktur yaram,
Ey torunum; Oğuz Kerem,
Bak (!) biz nerelerden geldik.

Hasan Özçelik 2

Dünya Pazarı

Dünya büyük bir handır, iki kapısı vardır:
Bir ortası geniştir; giriş, çıkışı dardır.
Bir ticaret merkezi, ne kazanırsan kârdır,
Mülk sahibini tanı, her kulu sana yardır.

Dünya boşlukta döner, bütün şartlar kararsız,
Her şey gelip geçici, neyi tutsan faydasız,
En kötü haslet ise; gafil, müflis, vefasız,
Kimseye kin besleme, herkese ol zararsız

Dünya öyle bir pazar; ne ararsan var burda,
Kimi yeni üretim, kimisi olmuş hurda,
Hangisinden ne çıkar, kafayı biraz yor da,
Hırs esiri olup da koyma kendini zorda.

Dünya pazarı işte; köyden, kentten, bucaktan,
Asalet genden gelir, birazcık da ocaktan,
Her şey bakışa bağlı; sağdan, soldan, alçaktan,
Dev yıldız küçük olur, bakar isen uzaktan.

Dünyaya geldik, O'nun sanatlarını gördük,
Dar bir ana rahminden geniş mekana geldik,
Çok çalıştık, kazandık, en sonda geri verdik,
Mal da, mülk de Allah'ın, sonuçta buna vardık.

Dünyanın üç yüzü var; biri kendine bakar,
Ahiretin tarlası, ektiğin ordan çıkar,
Kimi nefsi uğruna kime ne diller döker,
Cehenneme zümera, kıvılcım burdan çıkar.

Dünyaya meyledenler sanma sürüyor sefa,
Şu hakikati kaydet, söylemem binler defa;
Acı son gelip çatar, kimseye olmaz vefa,
Bir ticaret etmezsen, ömür sermayen heba.

Dünya (Gençlik) geceye benzer, gözler uyumuş olur,
İhtiyarlık gelince, nâçar uyanmış olur,
Sedme tahtası vurur, iş işten geçmiş olur,
Ağlayan- gülen olur, kimi mal bulmuş olur.

Dünya benim diyenin gittin mi dün yasına,
Her nefis ölecektir, varsa da bin yaşına,
Azrail (AS) bakar mı, ela göz, kara kaşına,
Ölüme çare yoktur, yorulma (!) hiç boşuna.

Dünya bir kuyu imiş; yetmiş arşın derinlik,
Sermayesi ömürdür, amaç Hakka varımlık,
Kuyuya mal yığarız; aylık, yıllık, asırlık,
"Hayat" bir nefeslikmiş, bir görümlük, tadımlık...

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(07.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Dünya Pazarında Ticaret

Ticarete önem ver, öyle kârlı çıkarsın,
Gül bahçesine girsen gül gibi hoş kokarsın,
Deftere ne yazarsan sonra onu okursun,
Yaşantını düzgün kur, sonra pişman olursun.

Ölmekten ne korkarsın; sen ben gibi mahluktur,
Mahluktan korkulur mu yaratani haliktır,
Ölümü de zannetme; mahvoluştur, yokluktur,
Hoş bir seda bırakmak, ölümle yaşamaktır.

Esas konu mevt değil, sonra ne olacaksın,
Ölüm, kabir sonrası nereye geçeceksin,
Dünya'da" Vücudunu mucidine feda et (!),
Karşılığında büyük bir fiyat alacaksın".

Zaman ahir zamandır, günahlar akın akın,
İblise olma yoldaş, Habib'ine ol yakın,
Her şeyde hayır iste, kul haklarından sakın,
İslâm üzere doğduk, öyle ölmeye bakın.

Hasan Özçelik
(10.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Efe Türküsü

İnanırız bir Allah'a,
Bağlıyız aziz vatana,
Bak tarihe, sor atana,
Düşmanımız çoktur bizim.

Biz korku nedir, bilmeyiz.
Sarp dağlardan hiç inmeyiz,
Yastığımız taş, ağaçtır,
Yorganımız kardır bizim.

Sefere çıkmamız yakın,
Kılıncılarınızı takın,
Allah bizle, korkma sakın,
Tehdit alan vatan bizim.

Okunsun dinin ezanı,
Beste yapsın Türk ozanı,
Ana, bacı, kız, kızanı,
Şu şahlanan millet bizim.

Düşmanla bir cenge girek,
Efelerde çifttir yürek,
Analar etmesin merak,
Bu savaşta zafer bizim.

Dudaklarda zafer marşı,
Sesleri inletir arşı,
Topyekün düşmana karşı,
Her Türk oğlu EFE bizim.

EFE, Türk'ün öz evladı,
Mehmet, Fatih ve Murad'ı,
Dağı deliyor Ferhad'ı,
Demir döven yiğit bizim.

Obüs toplarım patlasın,
Yerler ve gökler inlesin,
İt-bitler, piçler titresin,
Kükreyen şu ordu bizim.

"Allah Allah" ses duyulur,
Helva ve kuzu yenilir,
Düşmanlar yere serilir,
Pis kan dolan deniz bizim.

Üniforma kırk yamalı,
Sırtlarında çift kamalı,
Omuzları Türk damalı,
Kınalı kuzular bizim.

Bin yıl önce gelmiş idik,
Otagları kurmuş idik,

Düşmanları kovmuş idik,
Aziz vatan, millet bizim.

Altaylardan geliyorlar,
Orhundan su içiyorlar,
Durmak yok, ilerliyorlar,
Evladı Fatihan bizim.

Dostumuza kıyamayız,
Düşmanlara acımayız,
Asla geri dönemeyiz,
Ya şehit ya zafer bizim.

Efem, attan inmeyesin,
Keçe, ipek, zırh giyesin,
Tarihten ibret alsın.
Milletimle var olasın.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(06.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Efenin Bayramı

Merak eder misin, bizler kimleriz:
Şimşek gibi çakar, yağar, gürlерiz.
Allah, din, vatan ve millet yolunda,
Düşmanın korkusu, cengâverleriz.

Düşman sinsi gelir, sanırsın yavaş,
Ne namus kor, ne gövde üstünde baş,
Rabbim güç ver bize, mazlum millete,
Kalkalım ayağa ey zeybek, dadaş.

Aydında sor, Yörük Ali adımız,
Antepte sor, Şahan Beydir, namımız,
'Yurtta ve cihanda sulh' deriz amma,
Saldırgan düşmana hiç acımayız.

Yunan'a ilk kursun atan bizleriz,
Namı 'gazeteci Hasan Tahsin'iz.
Hutbe okur iken minberden inip,
Fransız'a ders veren, Sütçü İmam'ız.

Efe yer acıyı, içer ayranı,
Efeler efesi verir fermanı,
Yedi düvele karşı zafer kazanıp,
Müjdeler efeler Millî Bayramı.

Efelik vatana zıhtır, kalkandır,
Efenin göyneği, benzi alkandır,
Devlet başta ise millet huzurlu,
Efenin Bayramı işte o gündür.

Türk anası vatan için doğurur,
Hamurunu 'efem' diye yoğurur,
Düşmanı denize döktüğümüz gün,
'Efenin Bayramı' diye bağırır.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(12.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Efenin Dramı

Efenin hanımına halktan söylenenler:

Ev önünde gıyusu,
Ahmatlarda dayısı,
Neden vardın ay Hatma,
Üç çocuğun anası.

Davar sürdüm dağlara,
Kel Çimili ağlara,
Neden ağlan Çimili,
Gızın çarık yağlara,

Evlenen kadının cevabı:

Ben gocaya varmadım,
Muradıma ermedim,
Çok çileler çektim de,
Yokluk gibi görmedim.

İşte halim böyledir,
Yokluk beni söyletir.
Varmayıp ne yapaydım,
Herkes beni ağlatır.

Gocam keşke döneydi,
Her gün beni döveydi,
Çocuklar bobam deyip
Kuru tıkım yiyeydi.

Benim için bu goca,
Sanki garanlık gece,
Halimi bir düşünün,
Ölümden öte bence.

Prof.Dr. Hasan özçelik
(03.09.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Ekosistem

Tabiattaki her nizam, bize garip görünür,
Her kurala ad takmak, sanki ilim bilinir,
Hırs azgınları evreni yutsa, doyar zannetme(!)
Böyle ahmaklara cevap; ancak kıs kıs gülünür.

Sular yükselince balıklar karıncaları yer,
Sular çekilince karıncalar da balıkları...
'Ekolojik denge'dir bu; bakınız ilim ne der;
İlim hikmet işi; o da olması gerekendir.

Yaşam ortamı 'habitat', büyükse 'biyom' denir,
Her canlı ölür, bir diğeri tarafından yenir,
Besin zinciri, madde devri denmiş bu sisteme,
'Bitki, hayvan, mikorhiza'; ekolog bunu bilir.

Sanat, ilim ve irade; her şey yerli yerinde,
İbretle baksan; her nizam Rabbimizin emrinde,
Bize nahoş gelse de hikmetini bilemeyiz,
Belki idrakimiz almaz, kökleri çok derinde.

Birkaç gün temizlenmesen gör ki nasıl kokarsın,
Hiç kirli bir dağ var mı; kim temizlemiş anlarsın,
Sistem; rızık, gayret, kanaat temelli kurulmuş,
Kismetine razı ol, yoksa ceh.... boylarsın.

Her kuralı anlatmaz, bu garip şairin dili,
Tozlaşma, yayılma aracıdır dağların yeli,
Ekosistem bir nizam, her varlık için lazım;
Bu sistem bozulursa ne olur biyosfer hali.

Prof.Dr. Hasan ÖZÇELİK
(10.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Emsalsizler Geçidi

Hedef Kızılelma, kolay varılmaz,
Hak yolda yürüyen, asla yorulmaz,
Destan; Çanakkale, benzeri olmaz,
Bu millet ölür de, tutsak edilmez.

Öyle bir millet ki, yönü Hak yolu,
İnsanın kâmili, Oğuzlar soyu,
Nice yiğit, toprağı şehit dolu,
Anadolu gibi vatan bulunmaz.

Dolaşsan dünyayı, gör ki neler var,
Ara ki bulasın, aña gibi yar,
Şirin bir ülkedir, İstanbul diyar;
Arasan cihanda, dengi görülmez.

Vatan, bayrak, namus, zafer, hürriyet,
Ekmek, sıhhat, ömür, gençlik, merhamet,
Sevgi, barış, dostluk bulunmaz devlet,
Nimetlerin şükrü eda edilmez.

Hasan Özçelik 2

Erenyaka Günlüğü

Gucağına almış Şadırvan dağı,
Etraf bahça, incir ve üzüm bağı,
Bir gece mehtapta seyret de göğü,
Bayrağı Sema'da, bu köylülerin.

Kervan yolu, Hanönü mezarlığı,
İlim, sanat, ticaret nazarlığı,
İnsanları çok sever bazarlığı,
Ticaret ortak ruh, bu köylülerin.

Köy, Şadırvan dağı eteklerinde,
İnsanlar pek yatmaz, yataklarında,
Her meslek bilezik, bileklerinde,
On barmağı hünerli, bu köylülerin.

Aşıklar sözüne sözler eklerler,
Çiftçiler çardakta ürün beklerler,
Buğday, arpa, yulaf, darı ekerler,
Urumdan buğdayı, bu köylülerin.

Gışa gatık için yaparlar "yarma",
Bekmezi incirle, yap "incirgarma",
Derim ki; kafanı hiç boşa yorma,
En doğal gıdalar, bu köylülerin.

Üzüm, incir, tahıl, muhtelif mahsül,
Önde gelir maneviyat ve tahsil,
Ben yazayım yazı, sen istersen sil,
Abartı, yalan yok, bu köylülerin.

Yağmur bulutları İrmik başından,
Garnını doyurur filis aşından,
Gurbete giderler ekmek peşinden,
Hayatı çok zordur, bu köylülerin.

Tevekten bağımız, üzüm keseriz,
Şiranada sıkar, sıra yaparız,
Toprak döker, süzer, bekmez yaparız.
Meşhurdur bekmezi, bu köylülerin.

Yemen savaşında nice er, yiğit,
Gitti de dönmedi, yakdık bir ağıt,
Yetmiyor kalemler, bitmiyor beyit,
Söz; "Vatan Sağ Olsun; bu köylülerin.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(29.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Erenyaka'dan Bir Ses

Güğlen dağı eteğinde,
Selahattin derbendinde,
Torosların göbeğinde,
Yörük, Türkmen Erenyaka.

Ferfeci ile Habaşa,
Gökmiyardan yap temaşa,
Olukbaşında başbaşa,
Sohbet yeri Erenyaka.

Yanına arkadaş çağır,
Çık Asar'a ağır ağır,
Miyarlan'a doğru bağır,
De ki; ses ver, Erenyaka.

Bostanımız kelek, karpuz,
Nene yabanisi yarpuz,
Her birimiz ayrı ferdiz,
Yiğit dolu Erenyaka.

Bağlarımız incir, üzüm,
Dinle beni iki gözüm,
Kışlar ılık, serin yazım,
İşte bu yer Erenyaka.

Etmezler kula hakaret,
İlim sanat ve ticaret,
Dünyalık, sonra ahiret,
Dört dörtlüktür, Erenyaka.

Hasan Özçelik 2

Erenyaka'lı Çocukların Yağmur Duası

Yağ, yağ yağmur;
Teknede hamur,
Bahçede çamur,
Ver Allah'ım ver,
Sicim gibi yağmur.

Yağmur yağıyor,
Şeller akıyor,
Arap gızı,
Camdan bakıyor.

Dolup taşıyor dere,
Yağmur yağdı her yere,
Ver Allah'ım ver,
Osmanosta'nın Bozyer'e

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(07.09.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Esrarı Alem

Hayat kısa, yol uzun; menzillere varılmaz,
İnsan küçük bir alem; sırlarına erilmez.
İyiliğe doyulmaz; kötülükte durulmaz.
Hayatın anlamı ne(!) heskes öğrense gerek.

Dünya denen coğrafya; hepimizin vatani,
İklim neden değişti, zorla biraz kafanı,
Tarihte anlatılır, meşhurdur Nuh Tufanı,
Sebeup, hikmet ilmini merak eylesek gerek.

Her varlık ayrı dilden, anlatır ahvalini,
Ay dolanır, gün aşar, anlarız mihvalini,
Yutan Karadelikler, esirin esrarını,
Bilinmez, görünmeze dikkat eylesek gerek.

Mevcudat iki kısım, cemadat ve zihayat,
Sebeup cemadat olsa, olur muydu hiç hayat,
Görünmeyen bir el var, hüner bu elde kat kat,
Yoktan nasıl var olduk, sorup öğrensek gerek.

Kendimizden geçeriz, manalı bir bakışa,
Hayret ve ibretle bak, güzeldeki nakışa,
Nasıl bir program ki döndürür yazı kışa,
Bu mükemmel sistemi kuranı bilsek gerek.

Bal arısı bal yapar; eşek arısı zehir,
Âlim huzur üretir; kara cahiller kahr,
Toprak altın olurdu; olsaydı insan mahir,
Ateş, hava ve suyla toprak oluşsa gerek.

Bulut buluta çarpsa, ateş oluyor, garip(!),
Bazılarına göre; değişmez maşrik, mağrib,
Bu esrarı kim bilir, gidip soralım varıp,
Fizik, kimya, ilmini topraktan sorsak gerek.

Meyveye ibretle bak, bir de ağaç köküne,
İncir tohumuna bak, kabak, hurma, zeytine,
Bitki nasıl çamur yer, değme gitsin keyfine,
Ekoloji ilmine ibretle baksak gerek.

Dağlar neden tertemiz, şehirler neden kirli,
Sogan ve lahanada, yaprakları kim dürdü,
Her olay tesadüf mü, anlamadık bir türlü,
Marifet bilmek değil; doğru okumak gerek.

Ay, gün, asır değişti, kural hiç değişmedi,
Bak, iman ile küfür; nurla kîr birleşmedi,
Şecerei zakkumdan nar, buğday yetişmedi,
Âdetullah kanunu böyle emretse gerek.

Hadise başıboş mu, şikayet niçin Hakka,
Tenine diken batsa kendi kalbini yokla,

Sözlerin tatlı olsun, kemini bana sakla,
Ne çekersen dildendir, iyi yönetmek gerek.

Dün sokakta oynardık, şimdi ihtiyar olduk,
Bizden istenen neydi; niçin yaşadık, öldük,
Dünya güneşten kopma; volkanı vatan bulduk,
Kader, iman ilmini sorup öğrensek gerek.

Hasan Özçelik 2

Ey Oğul

Bir fatiha oku, evlat atana.
Bizim için yeraltında yatana,
Nefret besle, vatanını satana.
İndirtme bayrağı tekrar çekilmez.

Özünden çok sevmelisin milleti,
Soysuzlara yıktırtma bu devleti,
Düşmanımız; neme lazım illeti,
Toplum bozulursa kişi yaşamaz.

Hasan Özçelik 2

Eyvah Aldandık

Kimler geldi, kimler geçti felekten,
Kimi altta, kimi üstte elekten,
Dil kurudu, aynı sözü demekten,
Tadı, tuzu yokmuş yalan dünyanın.

Ölüm ile nişanlandık doğarken,
Amel defteriyle döndük ölürlen,
Haşır günü, hesap günü bilirken,
Uykusu tatlıymış yalan dünyanın.

Hasan Özçelik
(21.03.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Fakir ve Umut

Anan köylü Deli Omar,
Oturmuş da hırka yamar,
Ben ondan iplik umarım,
O benden yamalık umar.

Hasan Özçelik
(02.06.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Fakirin Dünyası

Zengine sormuşlar ki; fakiri bilir misin?
Cevap vermiş, demiş ki; bitli küp alır mısın?
Yaşamayan ne bilir; bizi eşya sanmıştır;
İşte malûm halimiz; güler mi, ağlar mısın.

Avrupa kâfirleri, Asya münafıkları,
Zalim emperyalistler kurmuş ittifakları,
Adı ayrı olsa da sıfatları hep aynı;
Müslümanı sömürmek, öldürmek gayretleri.

Umut bizim aşımız, hayalimiz, düşümüz,
Çalış, kazan ye derler; yok ki bizim işimiz,
Çobanın karnı tokmuş, sürüsünden bihaber;
Başlar akılsız ise, çok zor bizim işimiz.

Elde yok, avuçta yok; yoğa bıçak geçer mi,
Uçmaya kanat gerek; kanatsız kuş uçar mı,
Fakir yüzü güler mi(!), rüya görüp sırtsa(!);
Gülmeyen garip başa, gül taksalar güler mi.

Gurbete yar yolladık, düştük haldan hallara
Gideli yıllar oldu, baka kaldık yollara,
Ey Rabbim kapından ver, muhtaç etme kullara,
Fakirlik ne acıdır, yaşamayan bilir mi.

Nevalemiz sabittir; günde bir acı soğan,
Dünyamıza hoş geldin; talihsiz yeni doğan,
Dinle beni sadist bey; biraz olsun kederlen;
Sen uzaya tatile; bizler merkepsiz, yayan.

Aç kalınca aktaşa bakar, ekmek sanırsız,
Cehaletten dolayı her hayale kanarsız,
Bizi hakir görenler; şöyle bir düşünseler;
Sayıca milyarlarız, gün gelir uyanırsız.

Yağsız yağ kabağım var; her gün onu çalkarım,
Yaşım kırka geldi de; fakirlikten bekarım,
Kulak verin sözüme; ey bizi sömürenler;
Keser döner, sap döner; bir gün sizi yakarım.

Elek aldım bir metre, nerelere gereyim,
Satıcıya dedim ki; üç ay sonra ödeyim,
Vade bitti çabucak; işin çözümü şudur;
Borca rehin olarak ceketimi vereyim.

Eskitmeye kıyamam, alamam yenisini,
Boynumdaki sakonun bir bilsen anısını,
Zehir, zıkkım bir hayat, söyletme gerisini;
Fakirlikten acıyı görmedik der atalar.

Göyneğin astarı yok, tarhanaya kaşık yok,

Yalın ayak, baş açık; halimizi soran yok,
Yoklardan tuttuk yükü; ahiret yolcusuyuz;
Münker, Nekir'e cevap; malım kadar hesap sor.

Hayvan hakları kadar bize değer verseniz,
Bizi hakir görmeyip duamızı alsanız,
Her şey yoluna girer, hiçbir sorun yaşanmaz;
Fakirin dünyasını birazcık anlasanız.

Hasan Özçelik 2

Fiyakalı Eşekler

Ben bilirim böylelerin huyunu,
Yer, içer de, alır gider koyunu,
Kaç yanından, oldum dese evliya,
İt yerine bağlama sen avluya.

Artık yok, kırıldı beyler, paşalar,
Böylece kellere kaldı köşeler,
Bir makama bak, bir de oturanına,
Gül döşek beğenmez böyle eşekler.

Böğürtlen uzar da, bağ oldum sanır,
İnsan mı bu dersin, bey oldum sanır,
Çürük bir ip geçse bir gün eline,
Herkesi asmaya babası sanır.

Yumurtadan çıkmış, kabuk beğenmez,
Dert etme, kafana takmaya değmez,
Adam sanma böyle nankör beyleri,
Ağa, bey olsa da bir adam olmaz.

Böyleleri oturtmuşsan makama,
Şerrinden kaç, hiç bakmadan arkana,
Sana yeter, olmasa hiç günahın,
Şık beylerin geç varırsın farkına.

Biri varmış, gömleği fi yakalı,
Demiş bu dövmeli, saç tokalı;
'Evvel bendim, bu dağların çakalı,
Bak bey oldum, köyden kente göçeli'.

Hasan Özçelik 2

Garip oban

Komşusu dağ hayvanları,
Bilmez, duymaz fermanları,
Yün eğirir kirmanları,
Dağlarda bir garip çoban.

Gün dolanır akşam olur,
Ay dolanır bir ay olur,
Bayram gelse bir yıl olur,
Takvimi garip çobanın.

Koyunlara çalar kaval,
Hatırlarım hayal meyal,
Gerçek hayat, değil hayal,
Günlüğü garip çobanın.

Yurt sınırı dağdan dağa,
Avrat yok ki koyun sağa,
Bıçak geçmiyor ki yoğa,
Hırkasız garip çobanın.

İbibikler öttüğünde,
Sütler kaymak tuttuğunda,
Sürüyü tok ettiğinde,
Keyfi keyf garip çobanın.

Boşa gitti tüm çabası,
Kıl çadır garip obası,
Gülmedi oldum olası,
Kaderi garip çobanın.

Bir kuyruklu yıldız uçu,
Hayalleri suya düştü,
Deli poyraz yıktı geçti,
Yurdunu garip çobanın.

Hayvan, dağ, taşır sırdaşı,
Her gün arar bulgur aşı,
Yıldırımla beş kardaşı,
Ölmüştü garip çobanın.

Kurtlar dadandı sürüye,
Hayvan mı kaldı geriye,
Döndü siması sarıya,
Albeniz garip çobanın.

Der ki; böyle bizim kader,
Toroslarda davar güder.
Üzülme sen, etme keder,
Haline garip çobanın.

Elinde bir sefer taşı,
Başında bir yırtık fesi,

Ölmüş, kim tutacak yası,
Mezarsız garip çobanın.

Hepimiz bir çobanız biz,
Kendinize anlayın siz,
Bıçaktan keskince bir söz;
Anlayın garip çobanı.

Hasan Özçelik 2

Gastronomi

Anadolu cennet vatan,
İçinde bülbüller  ten,
Nurda yat, miras bırakan,
Bir bilseydik ne hoş olur.

Kadın, erkek, ya lı, gence,
Rızık Allahtandır bence
Tırfıl, arpa, burçak, yonca,
Hayvancılık ne hoş olur.

Deme, ne gelir ki elden,
Al ye, g l otunu g lden,
Ho  kokuyu alsan g lden,
Yat dibinde, ne hoş olur.

 evir kendiri halata,
Hıyardan yap bir salata,
Doğra i ine tomata,
Tuzla ye bak, ne hoş olur

Derim sana i te hüner,
Bilmeyenler  abuk kanar,
Çiğ k fteye acı biber,
Lezzet katar, ne hoş olur.

Sabahları i  tarhana,
Böylece doysun barhana,
Dönüp bakma hiç arkana,
Darhanede ne hoş olur.

Al yanına bir a babı,
Vanda Keledo  yemeği,
 orumda kuyu kebabı,
Ye de doy bak, ne hoş olur.

Sar lava a lor, ke ini,
Karda ye arap a ını,
Hemen eve sok ba ını,
Ocakba ı ne hoş olur.

Hasan  z elik 2

Geçim Dünyası

Bulmak istersen aşını,
Yum gözünü, sık dişini,
Emirleri sorgulama;
Eğ başını, gör işini.

İki kere iki kaçıtır(!)
Bu hesap ne yaman iştir,
Çevabını amir bilir;
Üçtür, beştir, bazen hiçtir.

Renkler ve zevkler değişir,
Sitekler arşa ulaşır,
Gel bu işte sen hakem ol;
Devler pireye sataşır.

Duyduğuna duydum deme,
Gözlerimle gördüm deme,
Sen bir garip çingenesin;
Sana hak mı, gümüş zurna.

Bir gün gelir, övülürsen,
Bir gün gelir, yerilirsin,
Her doğruyu açıklarsan;
Dokuz köyden kovulursun.

İncelersen yeri, göğü,
Anlarsın ağayı, beyi,
Rahat yaşamak istersen;
En emin yer bilmem dağı.

İşte kardeş böyle yaşam,
Emirledir giyim, kuşam,
Geçimin ana kuralı;
Gelen ağam, giden paşam.

Güçlü her dem dağlar aşar,
Fakir düz ovada şaşar,
Değişen ne var ki bunda;
Her dem böyle hali beşer.

Okuyanlar şunu bilsin,
Bu hicivden bir ders alsın,
Elin ekmeği kan, irin,
Silip yiyene aşk olsun.

Isparta

Hasan Özçelik 2

Gençlere Kalıtım Dersi

Dinle oğlum, dinle kızım;
Bu ders size pek çok lâzım,
Kalıtımı bil, uygula;
Sonra deme, alın yazım.

Anlatayım teker teker;
Herkes atasına çeker,
Çok sayıda aday varken;
Neden böyle kaldın bekar (!).

Her aileden bir kişi,
Biri erkek, biri dişi,
Aileler evlenerek,
Birlikte kaynatır aşı.

Düğünler iki kişiye,
Ne gam, dert konu, komşuya,
Hayırlı evlat yetiştir,
Ülkene hizmet taşıya.

Ata et verirsen yemez,
İte ot atarsan görmez,
Her gönülde aslan yatar;
'Ayrarım ekşidir' demez.

Her şeyi takma kafaya,
Sokma başını belaya,
Eş seçerken aman dikkat;
Oğlan dayı, kız halaya.

Pekmeze benzer mi pese,
Dalı neyse odur âsa,
Özelliği o olacak;
Genlerinde ne var ise.

Gitme uzağa, yakına,
Para döküne döküne,
Kalıtımda genel kural;
Otu çek de bak köküne.

Örnekler at, it, sinekten,
Cesaret gelir yürekten,
Kris-kros kalıtımla;
İyi öküz cins inekten.

Uyma zamanın fentine,
Erken düşme eş derdine,
Ağaca çıkan keçinin,
Oğlağı benzer kendine.

Kimi yürür, kimi uçar,
Kimi konar, kimi göçer,

Genetik kural gereği;
Herkes atasına eker.

Torun için dedeye bak,
Geçimini kafaya tak,
Dede yetmiş, torun yedi;
Yaştan başka yoktur bir fark.

Ne etmeli, ne yapmalı,
şiz gençler şunu bilmeli;
İyi pekmezi küpünden,
Kızı ocaktan almalı.

şiir oldu biraz derme,
Hikmetini sakın sorma,
Dedesini sevmediğin,
Oğlana kızını verme.

İyi anla, tut sözümü,
Kabul et kader yazını,
Kismete razı olmazsan
Dver durursun dizini.

Hasan zelik 2

Gençliğe Emanet Dava

Dinle beni Türk, Müslüman gardaşım,
Kime dert dökeyim, sen ol haldaşım,
Bir sevda uğruna zehirdir aşım;
Ömür kısa, ben yorgunum, yol uzun.

Öyle bir dava ki, 'kardeşlik' adı,
'Türk-İslam Sentezi' evrensel kodu,
Kokusu geliyor, sonra da tadı;
Ömür kısa, ben yorgunum, yol uzun.

Parçalı yürekler bir gün bir olur,
Fatihler, Yavuzlar yine pir olur,
Hedef varsa serde, diken gül olur;
Ömür kısa, ben yorgunum, yol uzun.

Kurulsun yeni bir dünya düzeni,
Kahrolsun mazlum ve yetim üzeni,
Devrilsin zalimin cadı kazanı;
Ömür kısa, ben yorgunum, yol uzun.

Kara kış gitsin, değişsin yaz ile,
Mehmet, Hasan, Ayşe, Fatma, Ünzile,
Bu gidişle varılır mı menzile;
Ömür kısa, ben yorgunum, yol uzun.

Hasan Özçelik 2

Geriye Doğru İlerleme

Büyüklerim der ki, kıyamet yakın,
Dünyanın sonudur, günü kalmamış,
Bir sözüne bir de özüne bakın,
İçi dışı aynı insan kalmamış.

Sanki büyük bir köy, Dünya küçülmüş,
Köyde, nahiyede insan kalmamış,
Gün gelip kentleri virüsler sarmış,
Hasta, ölü artmış, sağlam kalmamış.

Tuzumuz kokuşmuş, acımış balım,
Festfuddlar çikalı öğün kalmamış,
Yediveren denen o gonca gülüm,
Çiçeği naylondur, koku kalmamış.

Değerli özellik; para, güzellik,
Yoksulun, çirkinin ünü kalmamış.
Moderin dünyada budur özellik,
İktisad, kanaat, huzur kalmamış.

Varsa paran çoktur, halini soran,
Zavallı adama gerek kalmamış,
Kirl ettik dünyayı, her gün ve her an,
Temiz bir dünyaya özlem kalmamış.

Bilmem neden ana yollar tıkalı,
Açık olsa bile giden kalmamış,
Kadın erkek eşitliği çikalı,
Eski sevdalardan eser kalmamış.

Çamlar bardak olmuş, bakıra inat,
Artık ormanlarda çamlar kalmamış,
Söylerim yazarım dertleri fakat,
Şimdi herkes alim, cahil kalmamış(!).

Hasan Özçelik 2

Gidiş Nereye !

Ustamın elinde keser,
Kalfasına yağar, eser,
Dahası kendine küser,
Çiviği boynuna asar.

Her yerde arttı bir taciz,
İnsanlar oldu pek aciz,
Sözüm kısa, öz ve veciz;
Sular bulanık akıyor.

Dededen farklıdır, torun,
Sana uzak olmuş karın,
Daha kötü olur yarın,
Bu gidişte nedir kârın.

Kimisi doğuştan âlim,
Herkese atıyor çalım,
Sormaz ne olacak halim,
Altı üstü farklı yerin.

Çok kıymet verdik mühüre,
Şefler yağ yakar müdüre,
Böyledir bizim idare,
Bu gidişle Hak getire.

Hasan Özçelik
(25.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Gül Aşkı

Bizim derdimiz başkadır,
Sevdamız güle, aşkadır,
Anlatmaya sözler yetmez,
Anlayana ah, keşkedir.

İçimde bir garip sızı,
Tomurcuktan alır hazzı,
Şehrigülü görmeyenler,
Nasıl anlasınlar bizi.

Gülü anlatıyor diller,
Bizi ne bilsin ki eller,
Şehrigülde seher vakti,
Koku saçar gonca güller.

Gülistansız olamadım,
Gül yüzlüye doyamadım,
Şundular gül şerbetini,
İçtim amma kanamadım.

Hasan Özçelik
(12.01.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Gül Dalında

Gül dalında,
Kar dağında,
Söz yerinde,
Su derinde,
Güzeldir.

Sözde duran,
Gönül veren,
Ere yaren,
Gülü deren
Güzeldir.

Sürme gözde,
Cilve nazda,
Serin yazda
Kazanç azda
Güzeldir.

Hatun erde,
İlaç derde,
Fikir serde,
Yağmur yerde
Güzeldir.

Sözü anla,
Beden canla,
Cefa dünle,
Bayrak kanla
Güzeldir.

Ağaç parkta,
Yaşlar kırkta,
Zafer Türkde
Libas kürkte,
Güzeldir.

Şon söz bende,
İyi önde,
Dost ve para
Karagünde
Güzeldir.

Hasan Özçelik 2

Gül Nameleri

Lale ve gül firdevsidir,
Güzelliğın zirvesidir,
Zorla güzellik olur mu ?
Lûtuft; Hakkın vermesidir.

Şair söyler, kâtip yazar,
Anlatıyor azar azar,
Gül yüzlüler güle benzer,
Güllere değmesin nazar.

Koklamaya bir gül yeter,
Ne gam koyar ne de keder,
Sen gülden ayrılmayasın,
Bülbüller güllükte öter.

Bülbül güle gül, gül derdi.
Gül gülmedi, arttı derdi,
Gül derdini kime döksün,
O'nu bilmez insan ferdi.

Dün bağda gülü budadım,
Dalına mendil bağladım,
Gül ile biraz dertleştım,
Az sevindim, çok ağladım.

Seher vakti eser yeller,
Seherde toplanır güller,
Diken batan nasır eller,
Güllükte kesişir yollar.

Tutuşalım biz el ele,
Güle gidelim biz güle,
Gül derdini çekmeye ne,
Deriz biz de güle güle.

Gülden geliriz biz gülden,
Pişman olunur mu vardan,
Ömründe bir gül yetiştir,
Sonra bir şey gelmez elden.

Sordum güle nerelisin;
Şamdan geldin, yaralısın,
Vatanın Isparta olsun,
Ömür boyu duralısın.

Bak, gül bize neler söyler,
Arif olan O'nu anlar,
Gülsüz hayat çöle benzer,
O'nunla şerefler, şanlar.

Hasan Özçelik
(20.01.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Gülcü Baba

Bana 'Gülcü Baba' derler,
'Gül Şeyhi' diye anarlar,
Şu bizim Ispartalılar,
Gül olmasa ne yaparlar.

Çaldan getirdim, çalmadım,
Ömrüm kısaymış, bilmedim,
Hiç parasız oldum amma,
Bir gün gülsüz olamadım.

Gülü dalında büyüttüm,
Şerende çiçek kuruttum,
İmbiklerden yağ damıttım,
Yetmişbeş yılı geçirdim.

Mayıs ayı gül harmanı,
Yağlı suyunda dermanı,
Sultan Abdulhamid verdi,
Güle üretim fermanı.

Bin sekizyüz seksen sekiz,
Ağızlara olduk sakız,
Otuz dönüm gül dikince
Zarar ettik, yok çaremiz.

Kızanlıktan usta geldi,
Gülhaneme şeref verdi,
Pehlivan Ahmetti adı,
Gülcülüğün bitti derdi.

Bahtiyar, eli gül deren,
On bin eve ekmek veren,
Isparta gülü değil mi,
Şehrigülü meşhur eden.

Tomurcuk güller açınca,
Ecel şerbetin içince,
Yaşadığım gibi öldüm,
Al-beyaz güller içinde.

Hikayem gülün hatırı,
Gül sattın aldın katırı,
Bu mirası ben bıraktım,
Unutmayın bu fakiri.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(13.03.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Glden Gl'e

Bahçesinde gl açılır,
Kokular Şehre saçılır.
Dirhemine pay biçilir,
Isparta'da bir gl için.

Goncalar eldir semaya,
mrn geçmesin havaya,
Sen de katıl bu sevdaya,
Gl yetiştir, bir Gl için.

Erik, elma, kiraz, ilek
Hepimizde ortak dilek,
Yolumuz Kâbe diyerek,
Ol Muhammed, bir Gl için.

Isparta'da glc derviş,
Az konuşur, çok az yermiş,
Medine'de bir Gl varmış,
Tüm mevcudat o Gül için.

zelik der, benim derdim,
Medine'de Gl sordum,
Mescid'e, Ravza'ya vardım,
Salat, selam o Gül için.

Hasan zelik 2

Gölünç Hakikatler

Doğal der; eser, gürlerez,
Kaya marka domat yeriz,
Al kabağa 'Karpuz' deriz,
Hıyar'a bakıp güleriz.

Ottan yaptılar çiğ köfte,
Sentetik gıdalar rafta,
Alır yeriz yıl, ay, hafta,
Tarlaya bakıp güleriz.

Ovalarda kurduk şehir,
Yaz yağmuru yaptı nehir,
Şu hale bak Deli Bekir(!),
Hem ağlar da hem güleriz.

Köyler oldu büyük şehir,
Ne toprak kaldı, ne ahır,
Yetmiyor göl, baraj, nehir,
Hazır su içer, güleriz.

İnsanlık var, insancık var,
Kimi kaçkın, azgın bir har,
Bunlar için var olmuş nar,
Nursuz yüzlere güleriz.

Yüzler boya, kaşlar yoluk,
Gözler lensli, her şey garip,
Bir de endamını görüp,
Edep der bakmaz, güleriz.

Akıl yoksa başta akıl,
Sal dereye olsun çakıl,
Kitap dolu, bilgi nakil,
Alime bakıp güleriz.

Cadde, sokaklar yabancı,
Burası neresi hancı(!),
Bakkal amca, kasap, yüncü,
By by Türkçe der, güleriz.

Varyemez bir İbiş vardı,
Hayır yapmaz, eli dardı,
Hayat bitti, bu kadardı,
Kabrine bakıp güleriz.

Bir adam var, adı Obur,

Düşünmez dünyayı öbür,
Helal, haram etmez fikir!,
Haline bakıp güleriz.

Sırtımda var eski hırka,
Almış idim otuz, kırka,
Şimdi alamam binkırka,
Cüzdana bakıp güleriz.

Gamsız beyin beyni boştur,
Maaş gani, geçim hoştur,
Halkı bilen mebus kaçtır,
Koltuğa bakıp güleriz.

Dertli Hasan(!) ne söylesin,
Bu milletin bir ferdisin,
Geminin kaptanı sensin,
'Bana ne' dersin güleriz.

Hasan Özçelik 2

Güzellik Efsanesi

Tomurcuk çiçek açınca,
Yörük yaylaya göçünce,
Soğuksu, ayran içince,
Yayla, oba, törem güzel.

Küçükler yarın büyüktür,
Sütü gösteren köpüktür,
Ne sıcak, ne de soğuktur.
Mevsimlerden bahar güzel.

En tatlı gıdamız baldır,
Daha tatlısı ne vardır,
Anlatayım bu ne haldır;
Güler yüz, tatlı dil güzel.

Orta yağ gelir ağırdan,
Kel kafa üstün yağırdan,
Ağaç içinde sedirden,
Çiçeklerden güller güzel.

Ustam sanatın anlatır,
Ozan sazını tınlatır,
Her gelin sakız çatlatır,
Meryem gelin başka güzel.

Değer ver ki, değerli ol,
Selam ver ki, sevilen ol,
İlme yönel, hikmetli ol,
İnsan arif olsa güzel.

Biri hasta eder sağı,
Biri viran eder bağı,
Biri gülşen eder dağı,
Her şey kemalinde güzel.

Kara kışlar biter mi ki,
Çile, hasret biter mi ki,
Yazdıklarım yeter mi ki,
Sağlık, varlık, ümit güzel.

Şair oldum, yaza yaza,
Sözler eksik, bitmez dize,
Sardılar mı kaput beze,
Hoş bir seda koymak güzel.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(Isparta, 25.10.2018)

Hasan Özçelik 2

Hal ve Gidiş

Gidiyoruz bir meçhule,
İlim, sanat Hak getire,
Bir de alaylı güleriz;
Kırk yamalı bir fakire.

Cahiller akıl verirler,
Alime yol gösterirler;
Ülema suskun, sabırlı;
İçten içe kahrederler.

Varlık zengini harlatır,
Yokluk fakiri dırlatır,
Çocuk yollarız tahsile;
Mektep bildiğin körletir.

Ar, namus ve törem için;
Yanar içim, için için,
Ne bedeller ödeniyor;
Taştan, üryan bir poz için.

Başlar ayak, ayaklar baş,
Konuşurken oynar göz, kaş,
Kime yardım ettim ise;
İrisinden vurdu bir taş.

Bir yanda şık beyler, haslar,
Doldurulmuş altın taslar;
Aıştık zaman içinde;
Bu millet neleri besler.

Cila yüzleri parlatır,
Dertler adamı söyletir,
Yarım ekmek vermek için;
Gelin, kaynana oynatır.

Keçi demiş ki, koyuna;
Çamura yat, bak boyuna;
Mahrem yerini örtsene,
Bu ayıp yeter soyuna(!).

Bu gidişle bilmem nere ?
Dört bir yandan akar dere,
Akar, çağlar ve götürür;
Günah, rüşvet, kirli para.

Boşa gitti bunca emek,
Sağ, sola uzatır yanak,
Daha nasıl söyleyeyim;
Moda, sol el ile yemek(!).

Söz kalmadı diye diye,
Kim ürete, kemler yiye,

Yesin, zehir-zıkkım olsun;
Dokunmayın obur/sarhoş beye.

İşte böyle kaygan zemin,
Bulamadım bir yer emin,
Yalan söyler göre göre;
Üstüne eder bin yemin.

Uyu yatla uyutulduk,
Ümitlerle avutulduk,
Zaman geçti, unutulduk
Ümitler başka bahara.

Yün eğirmeden onmadım,
Dip sıyırmadan doymadım.
Ne çileler çektim amma;
Ecel gelmemiş ölmedim.

Hasan Özçelik,
(30.08.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hasımlara İhtarname

Türk milleti diyor ki (!);

Anadolum(!) Seni bin yıl vatan edindik,
Nice şehitler verdik, az mı didindik,
Ne cenkler yaptık; bölünmedik, bütündük,
Sana oyun kuranlar meydana çıksın.

Anadolum(!) Anayurt deyip gezerim,
Serhaddim; sana hasret, destan yazarım,
Türk'e düşman olana mezar kazarım,
İte çukur isteyen meydana çıksın.

Hedefim; 'Yurtta sulh ve cihanda sulh'tur,
Cenk bize tercih değil, sineye yüktür,
Sefer bizden, Muzaffer eden de Haktır,
Bize dış bileyenler, meydana çıksın.

Hoşgörüm dinden, asalet soyumdandır,
Bayrağa bak(!) Rengi kan ve canımdandır,
Bize düşmanlık bir değil, çok yöndendir,
Kin ve nefret küpleri meydana çıksın.

Yüz onaltı devleti kuranlar biziz,
Rabbim bizi cihadda eylesin aziz,
Esarete gelmeyiz, her zaman hürüz,
Türk'ü tutsak isteyen meydana çıksın.

Yalancı, döneke, medeniyet böküsü,
Bize tuzak kuruyor, l...t bacısı,
Attırma tokadı, unutulmaz acısı,
Türkten kötek isteyen meydana çıksın.

Siz hiç 'Osmanlı Tokadı' yediniz mi?
Niçin atmışlar, hiç merak ettiniz mi?
'Bir Türk cihana bedeldir' duydunuz mu?,
Her Türk'e bir ordunuz meydana çıksın.

Hasan Özçelik
(20.09.2018, İsparta)

Hasan Özçelik 2

Hasımlardan Nedametname

Düşüne taşına yapmalıydık işi,
Doğru hesap yapmaktı, her işin başı,
Gerçeğe gelin, bırak hayal ve düşü,
Türkten öğrensin Harbi meraklı kişi.

Derim ki; bu işi ben, önce bilseydim,
Tarihi çok okuyup, ibret alsaydım.
Yılan olup kör deliklere girseydim,
Bu günleri görmeden keşke ölseydim.

Hasan Özçelik
(22.09.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hasta ve Şifacıbaşı

Gel kardeş, geçmiş olsun, biraz düşkün gibisin,
Hastalık da bir nimet, sağlıktan farklı gayri.

Her daim sağlık olsa, her günün bayram olsa,
Zengin ve güçlü olsan, görmezdin bizi gayri.

Küllî şeye bir sebep, hastalığın nedendir?
Epey acı çekmişsin, gitmiş günahın gayri.

Ey şifacı bana bak; sen hiç damdan düştün mü,
Derdime bir derman bul, söyletme beni gayri.

Derdi veren Rabbime, yalvaralım hep birden,
Dermansız dert olur mu, kula ölümden gayri.

Rabbim derdi yarattı, sağlığını arattı,
Söyle ne önemin var, Hakka duadan gayri.

Varlığa geldik yoktan, hastalık/sağlık Haktan,
Çare aramak bizden, şifa Allahtan gayri.

Sebepler biziz, el Resul, şifa da Şafî'dendir,
Ya Şafî ve Ya Hâkim. oku Cevşenden gayri.

Bal ve Kur'an şifadır, hem bedene hem ruha,
Baharatı unutma, iç bir soğuk su gayri.

Orucunu tutasın, riyazeti sevesin,
Ayak sıcak, baş serin, ruhunda gam yok gayri.

Sadaka ver, dua al, şükret, belaya sabret,
Herkes sana dost olur, nefsinin bilmem gayri.

Sağlığına dikkat et, büyüklerden dua al,
Manevi hastalıklar sinmez bedene gayri.

Tabiat eczanesi, tılsımlarla doludur,
Ne ararsan bulunur, Kur'andan ara gayri.

Her nebatın farklıdır, sana faydası, hayrı,
İlacın besin olsun, besin de ilaç gayri.

Hasan der ki, herkese; ömür geldi, geçiyor,
Ölümden ötesine giden bir yol yok gayri

Hasan Özçelik 2

Hayat Defteri

Dünya sekiz milyar kişi,
Kimi erkek, kimi dişi,
Ölüm nedir bilir misin,
Hayat biter, çıksa fişi.

Bir orada bir burdayız,
Ecel bekler, sıradayız,
Ömür bitse oyun tamam,
Zararda mı, kârda mıyız.

Hasan Özçelik 2

Hayat Mektebi/ Tahliller

Gülde diken, dikende gül saklıdır,
İç içedir, görevinde farklıdır.

Aldatanlar aldattığını sanır,
Mümin söze, kâfir göze inanır.

Silik sözler piyasada dolaşır,
Akliselim dürüstlükte yarışır.

'Ayranım ekşidir' diyen bekleme,
Mihenge vur, doğru deyip saklama.

Bir adam sanmıştım, uyuz eşeği,
Sermiştim altına kaba döşegi.

İnsanlıktan ne anlar, dağ adamı,
Hasta etti, sonunda sağ adamı.

İlgili bilgisiz, bilen ilgisiz,
Bu yolun sonunu bilmez fikirsiz.

Konuşsam olmuyor, sussam olmuyor,
Dolusu gelmiyor, boşu dolmuyor.

İyilikler niçin zordur, bilirsin,
Tekme yersen, üzüntünden ölürsün.

Asil insan görevini düşünür,
Basit insan çıkarına taşınır.

Konuşurken belirtiyor aslını,
Yaptığı iş ispat eder aklını.

Pire itte, bit yiğitte bulunur,
Eş ararsan, ocağından alınır.

Boşarsan kadını; aşkla bakılmaz,
Bir ocaktan iki öksü çekilmez.

Sözüm anlayana, hiç sebep sorma,
Armut dibindedir, hiç kafa yorma.

Ata sözü; 'çok gülen çok ağlarmış,'
Şaşkın, atı ot köküne bağlarmış.

El ekmeği; zehir, zıkkım yiyene;
Gel de kızma; sen ağlarken gülene.

Düşün, taşın, sözü yabana atma;
Paran yoksa haysiyetten söz etme.

Söylersin kasaba, ata hatırı,

Vermezsen parayı yersin satırı.

Hayat; ne dram, ne bir gül demeti,
Bir görsem, neyle doldurdun sepeti.

Umut, uyut ve unut: işte hayat;
İşte son sözüm bu, gerisi bayat.

Prof. Dr. Hasan Özçelik
(29.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hayat Yolu

Dünya viraj ve rampa; bulamazsın düzünü,
Bir çorba ki, yağı az, sele vermiş tuzunu,
Güzeli çok, derdi çok, çekemezsin nazını,
Geç anladık, çare yok, dövme artık dizini.

Bir şiş göbek küredir, alt, üst ucu kutupta,
Nasıl da şişmiş karnı, aşık-maşuk yutup da,
Nasıl kibirli kuluz, böyle çalım satıp da,
Ölçerler boyumuzu, kara yere yatıp da.

Ne bu günü huzurlu, ne yarını, ne dünü,
Yıldırımlar düşüyor, yanıyor dört bir yanı,
Pişiyor taze başlar, esiyor gelen yeni,
Türlü türlü dert için, yaratmış Mevlam seni.

Üretmeden tüketir, mirasyedi kör tekir,
Hayatları anlamsız, koydu bizi tam takır,
Uğursuz baykuş gibi, bir de yüceden şakır,
Âlem büyük de olsa, herkes bildiğin okur.

Yeminle ikna edip, sahte mallar satanlar,
Üç doğru beş yanlış, alkış tutup gülenler,
Başkasının sırtından bol kepçe dağıtanlar,
Dirileri besliyor, topraktaki yatanlar.

Beşikten düştük yola, onardık avarları,
Güzelim bahçemize saldılar davarları,
Baş üstünde gezdirdik, sahtekâr övenleri,
Sözlerime kulak ver, yıkık han duvarları.

Bu sözlerim bir kitap, idrak edip bilene,
Geçici ömür için, değmez hayat yalana,
Ecel geldi, iş bitti, şimdi sıra kalana,
Bir fatiha okusan, rahmet olsa ölene.

Hasan Özçelik
(21.08.2019, Erenyaka)

Hasan Özçelik 2

Hayata Gülü Verin

Dostlukları pekiştirin,
Düşmanlığı eleştirin,
Dost, düşman ayırt etmeden;
Her bir kula gülü verin.

Sevdiklerinize gül verin,
Düşünmesin derin derin,
Rastgelene selam verin,
Tebessümle gülüverin.

Al gülümü, ver gülümü,
Şaşırmaz insan yolunu,
Resul, Kur'an rehber iken;
Şaşırana gülüverin.

Bu şiir; dört dörtlük satır,
En büyük değerdir, hatır,
Gülden ne anlar ki katır;
Merkeplere gülüverin.

Hasan Özçelik 2

Hayatın Şifreleri

Hayat uzunca bir yoldur,
Acı ve tatlısı boldur,
Bal ve sirke birarada,,
İster kokla, ister doldur.

Bazen üşürsünüz yazda,
Yanarsınız kışta, güzde,
Alın yazısı yazılmış,
Fosfat, şeker ile bazda.

Dünya ile insana bak,
Benzerliği ne kadar çok,
Biri nüve, biri küre;
Başka farkı az veya yok.

Hayatımız suya bağlı,
Ruh onda yüzüyor gayri,
Hayat yolu viraj, rampa;
Kimi eğri, kimi doğru.

Hasan Özçelik 2

Hayırsız Evlat

Dokuz idi bu sofranın kaşığı,
Çifte kurdum ben bu eve beşiğı,
Yaşlanınca düştük elden, ayaktan,
Geçmez oldu kimse, şimdi eşiğı.

Evlatlar yaşarlar ocaktan ayrı,
Çalan yok kapımı, rüzgârdan gayrı,
Götürüp bir dağa bırakın beni,
Yesin kurtlar, kuşlar doysunlar bari.

Dertlinin derdini kimse bilemez,
Söylediğini de deli söylemez,
Bu günleri görmek varmış kaderde,
Öleyim demekle kimse ölemez.

Kocam öldü gitti, kaldım ardına,
Ben sizi vermedim, çocuk yurduna,
Akıllı, zenginsin, yol gösterirsin;
'Verelim seni kal; Huzur Evine'.

Ağu, zehir geçirdim günlerimi,
Merak etsen sorardın hallerimi,
El bana acır da size gülecek,
Çoktur sözüm; söyletme dillerimi.

Girmişim bu yazda doksan yaşıma,
Her gece Azrail (AS.) gelir düşüme,
Elden bir farkınız olsun, isterim;
Bir gün erken gelin bari yasıma.

Nişledin okkası taştan Hüseyin,
Kâr mı ettin şimdi, keşden Hüseyin,
Böyle Ana bedduası alırsan,
Yatacak yerin yok, oğlum Hüseyin...

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(03.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hayvanlardan Öğrendik

Her hayvana has hüner var,
Ne öğrensen kendine kâr,
Bu dünya gelse sana dar,
Tüm hayvanları örnek al.

Öğle vakti uyumayı,
Vakti serin çalışmayı,
İnceden hesap yapmayı,
Keçilerden öğrendik biz.

Fırsatı takip etmeyi,
Düşmana pusu kurmayı,
Toplu hareket etmeyi,
Canavardan öğrendik biz.

Okusuz yere gidilmez,
Mecliste her şey denilmez,
Hangi ot yenir, yenilmez,
Koyun, keçiden öğrendik.

Cumhuriyetçi olmayı,
Yöneticiye uymayı,
Sıkı tasarruf yapmayı,
Karıncadan öğrendik biz.

Teli eğip iş yapmayı,
Cenazeyi defnetmeyi,
Kabuklu meyve(ceviz) ekmeyi,
Kargalardan öğrendik biz.

Kerrüfer harbi yapmayı,
Düşmandan sesiz kaçmayı,
Lokal anestezi yapmayı,
Sivrisinekten öğrendik.

Sakin ve seri olmayı,
Otdan özütü almayı,
Göze katarakt dermanı,
Kedilerden öğrendik biz.

İyilik için vefayı,
Çalıştırmayı kafayı,
Düşmana güçlü tekmeyi,
En çok atlardan öğrendik.

Kolibri kuşundan uçmayı,
Balıktan suda kalmayı,
Köpeklerden iz sürmeyi,
Böceklerden mimikriyi,

Arazi ak mı koyu mu,
Bukelemondan uyumu,

Arı beyinden sürüyü,
Yönetmeyi öğrendik biz.

Hasan Özçelik 2

Hikmet Ve Sual

Güller hoş kokar, neden, bilir misiniz?
Çünkü gül kokusu, Muhammed (SAV) teridir.
Muhabbet sembolüdür, bilir misiniz?
Çünkü O resul, "sevgi" tecellisidir.

Güller tez solar, neden bilir misiniz?
Çünkü güller, ayrılığa hiç gelemmez.
Güllerin yaprakları, neden yeşildir ?
Çünkü Nebi'nin, Ravzası'nın rengidir.

Güller neden dikenli, bilir misiniz?
Hayat böyledir; sirke ve bal gibidir.
Ümit, sevinç, korku, endişe ve zahmet,
Ömür bitti mi, sonu berzah ve rahmet.

Hasan Özçelik
(22.08.2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hoş Geçim Kuralları

Gece çalış, gündüz çalış,
Ömür kısa, gün bir karış,
Geçim dünyası formülü;
Dostunu sev, küsle barış.

Yağsız aşım, dertsiz başım,
Atmış devirdi yaşımla,
İnsanlarla hoş geçinmek,
Hayalim, gerçeğim düşüm.

Gelen ağam, giden paşam,
Bu kuralla yürür yaşam,
Şöyle uzun bir düşünsen,
Kime kaldı tahtım, köşem.

Yalamadan hiç doymadım,
Yamamadık gün görmedim,
Karnıma taş bağladım da,
Kimseye acım demedim.

Dikenine tomurcuk gül,
Kasaba kemiksiz et ol,
Dostların huzuru için,
Bir gün yaşa, yıllarca öl.

Hasan Özçelik 2

Hoşgeçim Kuralları

Gece çalış, gündüz çalış,
Ömür kısa, gün bir karış,
Geçim dünyası formülü;
Dostunu sev, küsle barış.

Yağsız aşım, dertsiz başım,
Atmışı devirdi yaşıım,
İnsanlarla hoş geçinmek,
Hayalim, gerçeğim, düşüm.

Yamamadan hiç onmadım,
Yalamadan hiç doymadım,
Karnıma taş bağladım da,
Kimseye acım demedim.

Gelen ağam, giden paşam,
Hoşgörüyle yürür yaşam,
Şöyle uzun bir düşünsen,
Kime kalsın tahtım, köşem.

Dikenine tomurcuk gül,
Kasaba kemiksiz et ol,
Dostların huzuru için,
Bir gün yaşa, yıllarca öl.

Hasan Özçelik 2

Hücre Diyor Ki, I

Bilinmez bir hazineydim, R. Hooke keşfetti beni,
Adımı "cellula" koydu, herkes boşluk sandı beni.

Boyum, benim mikron benim, "Hayat ilmi" bilinirim,
Kem gözlerden saklanırım, mikroskopla görünürüm.

Her işlemi biz yaparız, farklı köklerden geliriz,
Görünmez bir el gibiyiz, hizmete ilk biz geliriz.

Bakteri, Bitki ve Hayvan; Mantar, Liken farklı soydan,
Meyve, dal, et, kemik, tüyden; Canlıda ortak paydayız.

Her canlının atasıyım, her türde az farklısıyım,
Kimse halim bilmez benim, hepinizin dertlisiyim.

Tek hücreli can oluruz, çok hücreden bir oluruz,
Beş büyük grup oluruz; doğar, yaşar ve ölürüz.

Küçük diye görme hâkir; İçimde ne sırlar yatır,
Çekirdeğim, müdürüm ben; Derdimi çekmez bin katır.

Çift zarlı bir organelim, bir enerji santraliyim,
"Mitekondri" derler bana, ihtiyaç kadardır sayım.

Yeşil bitki dersiniz ya, işte onun rengi biziz.
"Klorofil" derler bana; üretici molekülüz.

Verildi bu hüner Haktan, enerjim güneşten, aydan,
Sentezler ekmek yaparız; su ile kirli bir gazdan.

Çeperli veya çıplakça; koful büyür yaşlandıkça,
Bitkilerde köşeliyim, hayvanlarda yuvarlakça.

Üremede gametim/yalnızım ben, kardeşlerle "dokuyum" ben,
Kuzenlerimle bir "organ"; sistem kuran cüceyim ben.

İki Nükleik asidiz; tüm canlıyı yönetiriz,
İşlemleri yapmak için enzim, hormon... üretiriz.

Lizozom, Ribozom, Golgi; bir deryada yüzeriz biz,
Aynı hedefe koşarız, gayet iyi geçiniriz.

Okyanusa tünel açtık, taşıdık besini kolay,
Ribozoma yatak olduk, hücreye desteklik olay.

Deve bassa yumurtaya, kırılmaz niçin dikine,
Endoplazmik Retikulum yaz, koy ver cevap ekine.

Hayat ilmini istersen, beni iyi bileceksin,
"Kâinatın çekirdeği hücre olmuş" diyeceksin.

Hasan Özçelik
(11.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hücre Diyor Ki, II

Hakkımda neler yazdınız; ne anlayıp, anlattınız,
Beni "boşluk, yok" sandınız, nasıl böyle yanıldınız.

Yaratıldık anasırdan, arıtıldık her kusurdan,
Çok farklı bir dünyayız biz, echelin düşüncesinden.

İçi boş değil, doluyum; anne-babamın soyuyum,
Genlerimle farklıyım ben, ataların torunuyum.

Soru-cevap:

"Gördüğüme inanırım, görmediğime inanmam"
Aklın gözlerine inmiş; ben de seni âlim saymam.

"İnsan küçük bir kâinat, kâinat büyük bir insan",
Her canlının temeli ne? Düşünmez mi bunu insan (!)

"Bir iğne ustasız olmaz; bir köy muhtarsız olamaz",
Halikımın sanatıyım, bu iş rastgele olamaz.

Keşke bilinmez olaydık, Alem-ervahta kalaydık,
"Nasıl anlattınız bizi, Ey ulema sui" diyeydik.

"Evrım" diye yol tuttunuz, hayat tasadüf sandınız,
"Tasadüf" ilim olur mu? Siz nasıl âlim oldunuz (!).

Hasan Özçelik
(14.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Hürriyetsiz Yaşamak

Turan ellerinden haber gelmiyor,
Esir Türklerimin yüzü gülmüyor,
Ya Rab, bu derdimi kimse bilmiyor,
Bir kuduz ayıya gücüm yetmiyor.

Kimse bilmez, sen anlarsın halimden,
Kurtar bizi dinsiz moskof elinden.

Hazar üzgün, Volga kızıl akıyor,
Hasret, yokluk, acı ciğer yakıyor,
Kutsal devri bitti, yerde yatıyor,
İnsanlık ölüyor, dünya bakıyor.

Kimi öküz gibi hayran, tirene,
Alkış tutar, aldırılmaz da sirene.

Ural yetim, Altay yetim, ben yetim,
Hürriyete hasret kaldı, genç takım,
İçten içe bitmekteyim, nitekim,
Dede yaslı, torun ağlar, ne deyim.

Moskof doldu şehirlerim, köylerim,
Akşam olur, sabah olur ağlarım.

Kırımoğlu isyanda; işte halım;
Yetti canımıza gördüğüm zulüm,
Haykırıyor 'ya istiklal ya ölüm',
Size değil, yalnız Allah'a kulum.

Çamilere orak-çekiç astılar,
İndirenin kafasını kestiler.

Duy sesimi, uygar medeni dünya,
Rustan zulüm, kirli akan bir derya,
Nerdesiniz ey Yavuzlar, Fatihler,
Öz yurdunda ne namus var, ne haya.

Tarih oldu, iftiharlı dünlerim,
Yıllar geçti, bitmez kara günlerim.

Bakü, Tiflis, Hazar, Taşkent, Buhara,
Ümit kesme, çıkacağız bahara,
Stalin, Lenin(!) gömülecek çukura,
Yoldaşları merkeplerle ahıra.

Allah'ın ipine sarıl, küsmeyin,
Zulüm geçicidir, ümit kesmeyin.

Hasan Özçelik
(Atatürk Üniversitesi, 1983)

Hasan Özçelik 2

Isparta'da Gül Mevsimi

Isparta bir şehri güldür,
Rabbim sen bu şehri güldür,
Gül mevsimi garip haldir,
Huzur, inanç bu şehirde.

Çok eskiden beri varız,
Ana, baba, kardeş, yarız,
Ülke birincisi hafız,
Gülle gelir Isparta'da.

Bahtiyardır gül üreten,
Alan, satan ve gül deren,
Kızların adı "Gülseren,
Gülfidan, Gülден, Gülveren"...

Kızlar seher vakti kalkar,
Güllüklere doğru bakar,
Ellerine diken batır,
Hayatı anlatır güller.

Kocalar alır eşleri,
Anne, baba kardeşleri,
Güllüklerde kuş sesleri,
Neşelidir gül mevsimi.

Yirmibeşbin dönüm güllük,
Üç yüz ton işlenir günlük,
Yirmibeş tesis, çalışır,
On bin ton çiçektir yıllık.

Satar çiçek, gelir para,
Yılda yüz kırk milyon lira,
On bin eve maddi gıda,
Gülle güler Ispartalı.

Prof.Dr. Hasan ÖZÇELİK (Isparta)

Hasan Özçelik 2

İbret Aynası

Kaderine küsme, gel şükret; bak ki; hiç doğmadan ölen var.
İsyân şeytan işi; hikmete ram ol, her şeyi bir gören var.

Kırma hiç kimseyi dilinle, bil ki; o gidecek seninle;
Dünyadan uğurlayanın, mahşerde bekleyen resulün var.

Fanisin, fanileri önemseyip onlara bel bağlarsın.
Böyle giderse hayat, boş meşgale, hesapta çok ağlarsın.

Bu gün et-kemik, dökülen bir yaprak, yarınsa bir topraksın.
Akıllım; zararını bilmez misin, niçin hata yaparsın.

Allah'a kul ol, nefsini yak kül ol, iyilik yap da gül ol,
Gül; hayat mucizesi, hikmet ve bir ibrettir her karesi.

Gül olmayan diken olur, hem batır herkese her nefesi,
İbret almaz, dokuz tahta altından, şu cihanın efesi.

Hasan Özçelik
(08.06. 2017, Isparta)

Hasan Özçelik 2

İbretname

Yıldızlar uçmakta güneşe doğru,
Hayaller kurarız akşama doğru,
Yaşamayan bilmez, bilen konuşmaz(!);
Ömür hızla aktı, ahrete doğru.

İnsanız biz, Âdem ile Havva'dan,
Kimisi Hanya'dan, kimi Konya'dan,
İnsanlığı kan gölünde boğanlar(!);
Çıplak geldik, ne götürdük dünyadan.

Çarpar, toplar, maişet belasına,
Kuşu bile kondurtmaz sofrasına,
Dünya benim, paylaşamam diyenin(!);
Dün gittiler, ölmüş de dün yasına.

Kaç Süleyman geldi geçti felekten,
Dürüst olan, sağlam geçer elekten,
İmanlı kul niye korksun kabirden;
Zebaniden, Azrailiden, melekten.

Yalan söze bin yemin eklemekte,
Kul hakkını çekilmez yüklenmekte,
Ölümden ürkersin, çünkü kabirde;
Yılan, çıyan... sizleri beklemekte.

Hasan Özçelik 2

İlimiz Van

Urartu baş şehri, bizim ilimiz,
Dualıdır, kem söz bilmez dilimiz,
Komşu ülkelerle sınır yerimiz,
Bu cennet yöremiz, ilimiz Vanda.

Sanki bir denizdir, mavi Van Gölü,
Onbeş bin ailenin geçim yolu,
Molla Said, Seyyid Arvas, Vankulu,
İslâm alimleri, ilimiz Vanda.

Zernebad suyunu künglere kattık,
Kale'de, Horhordan daim akıttık,
Yirmiüç Martlarda mevlüt okuttuk,
Taş oyma medrese, ilimiz Vanda.

Vanlıyız, şanlıyız ve Osmanlıyız,
Cefakâr, müslüman ve imanlıyız,
Nice aşiretler biraradayız,
Kardeşlik ararsan, ilimiz Vanda.

Akrabadır herkes; dayı, halası,
Şehre hakim tepe; Toprakkale'si,
En ağır sözleri; 'pişik balası',
Kem söz duyamazsın, ilimiz Vanda.

Eski şehir Tuşba, bir büyük kale,
Bu şehri yaktılar, düştük ne hale,
İki Nisan Onsekiz, kurtulduk yine,
Zeve Şehitliği, ilimiz Vanda.

İkibin onbirde bir deprem oldu,
Altıyüzden fazla vatandaş öldü,
Türkiye tek vücut; hep Van'a geldi,
Öksüz, yetim, masum, ilimiz Vanda.

Gölümüz doludur, inci kefali,
Bu yurdun insanı; Vanlı, vefalı,
Toprak, kerpiç evden çıktık cıkalı,
Özledik maziyi, ilimiz Vanda.

Görentaş'ın meşhur otlu peyniri,
Keledoş, Eşgili, Biryani Kebabı,
Herkes sorar; dost, komşu ve ahabı,
Muhabbet koyudur, ilimiz Vanda.

Gürpınardan Şamran ırmağı çıkar,
Başet dağı suyu ovaya akar,
Ev nazarlık, kızlar gerdanlık takar;
Dalgalar bayrağım, ilimiz Vanda.

Muradiye, bendi-mahi şelale,
Balıklar yumurtlar, işte orada,

Nice güzellikler, çoktur burada,
Ya amayan bilmez, ilimiz Vanda.

Hasan  z elik 2

İlvatlı Geline Ağıt

Marla ilçesinde İlvaddır köyü,
Gelinler getirir guyudan suyu.
Üç günlük gelindim, gittim guyuya,
Bir karlı gış günü düştüm pusuya.

Altın tas içinde gınam ezildi,
Gümüş darak ile zülfüm düzüldü.
Ana takdirinde böyle yazıldı,
Yazıldı fermanım, üç günüm galdı.

Gaynanam deriki gelin gelmedi,
Gaynatam deriki desti dolmadı.
Gelin ana duymadın mı sesimi,
Hacı bobam hayret goysun fesimi.

Tezelden bobama haber salsınlar,
Gızları yok gayrı bilmem netsinler,
Uzun saçlarımı urgan etsinler,
Enteri, savayı yorgan etsinler.

Yedi canavara kurban etsinler;
Şilvarı, duvağı kefin etsinler.
Benden sonrasına iyi baksınlar,
Yaşanan olaydan ibret alsınlar.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
09.08.2018, Isparta

Hasan Özçelik 2

İsraf ve Fakirlik

Ana, oğlu, baba, kızı,
İçimde bir derin sızı,
Böyle midir, bizim yazı,
İçimde huzur kalmadı.

Kızı, oğlu mirasyedi,
Olmuşlar bir nankör kedi,
Kalkın, gidin burdan haydi,
Sizde bir hüner kalmadı.

İsraf ile anı yaşa,
Avare gez, ömür boşa(!).
Bu sözümü kazı taşa;
Toruna ekmek kalmadı.

Al, yemeden, salla çöpe,
Deden muhtaç idi küpe,
Yük sarardı çürük ipe,
Ataya saygı kalmadı.

Toprağın altında yatan,
Biriktirip gitti atan,
Size kaldı ise vatan,
Diyecek sözüm kalmadı.

Hasan Özçelik 2

İşte Bizim Hikayemiz

Bir ağaçta yaprak, dalız,
Ana, baba, kardeş, yarız,
Farkımız yok, birlikteyiz,
İş başa düştüğü zaman.

Her birimiz fedaiyiz,
Harpte arslan yürekliyiz,
Her güçlüğe şerbetliyiz.
Her şey vatan, millet için.

Zulme karşı eğilmeyiz,
Tükensek de yorulmayız,
Düşman bize galip gelse,
Bir ölür, bin diriliriz.

Hasan Özçelik
(12.01.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

İşte Bizim Töremiz

Köksüz ağaç yaşar mı,
Ya da atasız torun ?
Ey akli selim kişi,
Cevabını siz verin(!)

Her yeni eskiyecek,
Yerine yeni gelecek,
Sen atanı sevmeyen,
Seni kimler sevecek(!)

Bize vatan kurdular,
Şehit, gazi oldular,
Din, iman, bayrak için,
Yaşadılar, öldüler.

Atanı tenkit etme,
Düşman davarı gütme,
Atanı kendin öğren,
Düşmana asla sorma (!)

Devletsiz millet olmaz,
Olsa da yüzü gülmez,
Devlet başa geçmezse,
Kuzgunlar leşten kalkmaz.

Devlet bizim babamız,
Mazi bizim aynamız,
Bize necip Türk derler;
Her mazluma candaşız.

Küçükleri severiz,
Büyükleri sayarız,
Müslüman bir milletiz;
Yalnız Hakka taparız.

Vatan kutsal emanet,
Olur mu hiç ihanet,
Her tür haine lanet,
Törem bundan ibaret.

Şair; Hasan'ül Hasan,
Der ki; olmasın tasan.
Töreyi hafif görme,
Kural bu, anayasan.

Hasan Özçelik
(08.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

İşte Ömrüm

Büyüsem derdim küçükken,
Giyinsem derdim açıkken,
Söyleyim yeri gelmişken,
Altmış yılım şöyle geçti.

Ağaçta bir yaprak gibi,
Dalda uçan bir kuş gibi,
Bal yapan bir arı gibi,
Altmış yılım böyle geçti.

Gece gündüz, çok çalıştım,
Ayı ve kurtla boğuştum,
Acı ve gama alıştım,
Altmış yılım böyle geçti.

Ne kaldı bilmem, geriye,
Al benzim döndü sarıya,
Rabbim betterden koruya,
Altmış yılım böyle geçti.

Gün geldi canımdan geçtim,
Yalın ayak ekin biçtim,
Bal üstüne sirke içtim,
Altmış yılım böyle geçti.

Duyup, gördüğüm, bildiğim,
Hayat gerçek, bir kör düğüm,
Aradım hep emmim, dayım,
Altmış yılım böyle geçti.

Bir orada, bir şurdayım,
Az rahatta, çok dardayım,
Kabristan'a sıradayım,
Altmış yılım böyle geçti.

Hasan Özçelik 2

Kader ve İrade

Meyve ağaçtan düşmez, bir sebep olmadıkça,
Hiç hacı olunur mu, Kabeye varmadıkça.

Kader ilim nevinden, fakat herkes bilemez,
İrade kullanmayan "kader budur" diyemez.

Her şeyde ölçü vardır, "Kader; ölçü" demektir,
Hayatımız bir sınav ve soruları demektir.

Soruyu veren başka, yazdıranı başkadır,
Fail/sebepe tefriki, zor bir ilim işidir.

İlim, hikmet öğrenmek ve irade kullanmak,
Kula düşen budur; tedbir alıp, görev yapmak.

Tedbir almak görev; ama takdiri delemeyiz,
Kader ağlatırsa çare yok, yüzler gülemeyiz.

İnsan "kaderde ne var" olduğunu hep sorar,
Kader tenkidi yapan başını öste kırar.

Kader-hayat şöyledir; sirke ve bal gibidir,
Acı tatlı, mayhoşu bir meşrubat gibidir.

İnsan rüzgâra kapılmış bir yaprak değildir;
Kaderi kendi yazan bir varlık da değildir.

Ameller kadere diyor ki; fetva ver Hakla;
Ve "Ayağına diken batsa kalbini yokla".

İlim maluma tabi, malum sahibi Haktır,
Kader değişmez ama, sebepsiz kader yoktur.

Sebepleri suçlarsın, kaderi bilmedikçe,
Kaderi bilemeyiz, iş başa gelmedikçe.

Hasan Özçelik
(12.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik
(13.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kadın, Rızık ve Kanaat

Kanaat; büyük zenginlik, bilene,
Nimet artar gelir, şükür edene,
Kanaatla yüksek iktisat olur,
İktisat eden kul, bereket bulur.

Kuzu doğsa, yaylada otu biter,
Verilen fitri rızık her kula yeter,
Rezzak, Rabbim; başka yerde arama,
Açlıktan korkup etme kendin heder.

Dünya böyle, her dönemi kararsız,
Azla yetin, ihtiyaçlar sınırsız,
Ata öğüdü; yola çıkma azıksız,
Az ye, az konuş, dost arama kusursuz.

İşten artmaz, dıştan artar demişler;
Tasarrufun temelini bilmişler,
Üretmeden tüketmek yok, demişler,
Çok üretip, az tüketip gitmişler.

Hayırda israf, israfta hayr olmaz,
Müsrife dünya yetmez, bu böyle gitmez,
Yarına bir lokma, tasarruf etmez,
Şükür yoksa, hiç bir şey mutlu etmez.

Derler ki; dişi kuş yapar yuvayı,
Aşkla içini sıvayı sıvayı,
Erkeği rezil de eder, vezir de;
İsraf varsa ev de yoktur huzur da.

Hasan Özçelik,
(13.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kafdağından Mektup Var

Her gönölde aslan yatar,
Sefil kuş yayladan öter,
Müflis bol keseden atar,
Hayatı okudum artık.

Kafdağından bir inseydim,
Hayal ve gerçek bilseydim,
Nur saçan bir mum olsaydım,
Boşa bitiyorum artık.

İnsan hayal ile yaşar,
Hedef yoksa niye koşar,
Gahı kalkar, gahı düşer,
Yürümekten bıktım artık.

Gurbet, acı ah bitseydi,
Hayaller gerçek olsaydı,
Taçlara gül takılsaydı,
Gülmeyi özledim artık.

Kafdağında çiçek açtı,
Bizim kısmet ele düştü,
Sıkıntımız bini aştı,
Sabırtaşı doldu artık.

Doğmadan ölen düşlerim,
Hayalim, köşe taşlarım,
Tezgahta altın işlerim,
Rüyada mutluyum artık.

Hayal başka, gerçek başka,
Gerçekçi olsaydım keşke,
İnsanız, kandık bir aşka,
Akıl başa geldi artık.

Hasan Özçelik 2

Kahraman Ordumuza

Kışında, güzünde, baharında, yazında,
Cefa, vefa, kahramanlık ... alın yazında,
Kınalı kuzular, kahraman askerlerim,
Şairin dilinde, ozanların sazında.

Şiirde, masalda, hikayede romanda,
Savaş meydanında Mehmetçikte kumanda,
Allah, Din, Peygamber, Namus, Vatan, Bayrak der,
Umulmadık yerde şaha kalkar bir anda.

Şefkat, merhamet, hak, adalet var özünde,
Kaypaklık yer almaz amelinde, sözünde,
Her görev kutsaldır, Mehmed'imın gözünde,
Her şey vatan için, Milletimin emrinde.

Cihanda sen varken, kimseye yok mihnetim,
Sen nöbetteyken ne derdim var, ne zahmetim,
Sana buğz edene olsun bütün nefretim,
Adı Muhammedden; Mehmetçğim, Mehmedim.

Cihan bu kutlu orduyu başka görmedi,
Aleme nizam, sulh gerek dedi, durmadı,
Çarık yedi, taş bastı, şikayet etmedi,
Can verdi, kan verdi, toprağını vermedi.

Milletim, devletim der, aramaz başka hazzı,
Amacı bu uğurda ya şehitlik ya gazi,
Bu rütbeden ne anlar, insanoğlunun yozu,
Rabbim nasip eylesin, bize de böyle yazı.

Eğitildi, and içti, Peygamber Ocağı'nda,
Dağ, bağ, şehir fark etmez; yurdun dört bucağında,
Her yerde sen varsın, görevdesin, Mehmedim,
Rabbim seni kutsasın, binler yaşa askerim.

Hepimiz Mehmetçikiz, iş başa düştüğünde,
Düşman Mehmed'i tanır, iş işten geçtiğinde,
Anadolu, tek yürek ve yastadır, Mehmedim
Dünyalık görevinden cennete uçtuğunda.

Hasan Özçelik
(16.01.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kalem ve Silgi

Kalem yazar, verir bilgi,
Hata yapsa, örter silgi,
Hangisi geç tükeniyor;
Merakı mucip bir sorgu.

Kalem, kelam ilmindendir,
İlmin sağlam kaynağıdır,
Hüneri kalemden sanma;
Âlimlerin parmağıdır.

Mezarlıkta servi gibi,
Camide minare gibi,
Kalem kâtibine der ki;
Dosdoğru ol, benim gibi.

Ayetleri okur hâfız,
Her şey onda; Levh-i mahfûz,
Yazılar farklı olmazsa;
Satırlar olur boş, dümdüz.

Kalem uzun, ilmî asa,
Satır beyaz, silgi kısa,
Biri yazar, biri siler;
Kural böyle, etme tasa.

Silgi der ki;
Kusurları ben örterim,
Hatalı yere dürterim,
Hatayı örtme uğruna;
Tükenir, biter giderim.

Mezarda toprak gibiyim,
Kalemle bir çift gibiyim,
Birlikte bir sistemiz biz;
Hata için var gibiyim.

Çoğu beni kirli tanır,
Kusurları benden sanır,
Ehli ilim doğru yazsa;
Silgiye ne hacet kalır.

Sertlik nedir, ben bilemem,
Kuldan şikâyet edemem,
Her kusuru ben silerim;
Amma günahı silemem.

Hasan Özçelik 2

Kardelenim Ben

Toros dağlarının beyaz gelini,
Severim dağların soğuk yelini,
Ayrılıklar büktü, ince belimi,
Cefakâr Toroslu, Kardelenim ben.

Bizler Türkiye’de onüç kardeşiz,
Galanthus cinsinden, farklı türdeşiz,
Gölsoğanı ile benzer, evdeşiz,
Orjinimiz ayrı, Kardelenim ben.

Ben açtım mı bahar gelir dağlara,
Meltem eser tarlalara, bağlara,
Yörük kızı iner mi ovalara,
Yaylada yaşarım, Kardelenim ben.

Toros dağlarında, mermer taşında,
Yurt tuttum, yetiştim, dağlar başında,
Kökümü kazdılar, mevsim kışında,
Sattılar yad ele, Kardelenim ben.

Söküp götürdüler, bir fabrikaya,
Her bir organımdan, ilaç yaptılar,
Çeşitli adlarla beni sattılar,
Yutma numarayı, Kardelenim ben.

Gün geldi, ar geldi, ağlayamadım,
Derdimi sizlere anlatamadım,
Feryadım sessizdi, duyuramadım,
Çaldılar, sattılar, Kardelenim ben.

Derdimi dökeyim dinle hafifçe,
"Boynu bükük, Öksüz Ahmet, Garipçe,
Aktaş, Kargasoğanı" adım Türkçe,
"Akseki Nergizi", Kardelenim ben.

Çimi Yaylası’nda hayat sürerim,
Galantamin benim, ana hünerim,
Onunla şartlara göğüs gererim,
Çileli doğmuşum, Kardelenim ben.

İhracat soğanda liste başıyım,
Beni sevenlerin gözün yaşıyım,
Geleceğin hayalîyim, düşüyüm,
Beldenin sembolü, Kardelenim ben.

Hani aşkımdınız, sevdiniz beni,
Dünyada kaç kişi anladı beni,
Akseki başına taç yaptı beni,
İkametim orda, Kardelenim ben.

Sevenim pek çoktur, ama bekarım,
Marla’lı isterse nişan takarım,

Coğrafi tescille nikahlanarak,
Evlenmek isterim, Kardelenim ben.

Şubat-Mart ayında çiçek açarım,
Beyaz gelinlikle nurlar saçarım,
Sahip çıkmazsanız naçar kaçarım,
Sizlerden birisi, Kardelenim ben.

Prof.Dr. Hasan Özçelik (Isparta)
Kayıt Tarihi : 12.4.2018 22:30:00

Hasan Özçelik 2

Hasan Özçelik 2

Kaynananın Feryadı

Köylüler geline derler:

Ocak başı odun, saycak,
Sakın dokunma, kayacak,
Seni gelin diye almadı (Dudu teyzen),
Kızının yerine koyacak.

Kaynana (Dudu teyzen), geline der ki;

Koyun kırktım, yün eğirdim,
Çark çevirdim, bez dokudum,
Bir gün bir oğlan doğurdum,
Doktor ettim sana verdim.

Yemezdim de yedirirdim,
Giymeşdim de giydirdim,
Her şeylerden sakınarak,
Şevketimi yetiştirdim.

Gelin aldım, gelin oldum,
Ne umardım, neler buldum,
Sen eve ayak basalı,
Bilmem doğdum, bilmem öldüm.

Oğlum oldu, gülüm oldu,
Evlendirdim, elin oldu,
Keşke bir taş doğuraydım,
Oğlum bana düşman oldu.

Bekar iken şeker oğlan,
Anasına yanar oğlan,
Evlenince yılan olup,
Zehirleyen, sokan oğlan.

Kaynananın oğluna sızlanması;

Zengin kızı dilli olur,
Gidişinden belli olur,
Anne değil, hizmetçiyim,
Utanırım duyan olur.

İşte halimiz böyledir.
Oğlum (!) asalet soydadır,
Bir lokmacık ekmek verip
Avradın beni oynatır.

Anan bunu anlayınca,
Sözüm kemdir, söyleyince,
Oğlum var diye güvenmem,
El gömleği giymeyince,

Ne çektim ise dilimden,
Artık iş gelmez elimden,
Ettiniz beni yerimden,
Sokağa attınız beni.

Ana nedir, bilemezsin,
Ne derdim var, soramazsın,
Bana böyle yaparsanız,
Bir gün yüzü göremezsin.

Keser döner, sapı döner,
Gün gelir hesaplar döner,
Atana ne yapıyorsan,
Yaptıkların sana döner.

Kurt kocar, olur maskara,
Gider ksre aksıra,
Bu gün bende, yarın sende,
Parayla değil, sırayla.

Prof.Dr. Hasan zelik
(12.01.2018, Isparta)

Hasan zelik 2

Kelebeğin Kutlu Rüyası

Üç tarafım derya deniz, çevremiz it, ayı, domuz,
Haşaratı muzırca çok, içinde bizler de varız.

Kanat çırpıttım, uçuverdim, bir hamlede Kaf dağına,
Ay ve Yıldız indi gökten, kondu iki kanadıma.

Kutlu rüya görüyordum, Kaf dağında uçuyordum,
Kalelere ve burçlara Albayrağı çiziyordum.

Düştüm sonra Kaf dağından, melekler tuttu elimden,
Cihanda bir bilinmezim, kim anlar benim dilimden.

Uyandım ki rüya imiş, bir çalının başındayım,
Kaç gün ki ömrümüz bizim, sanki doksan yaşındayım.

Pestisidler azalacak, bozkırlarım oluşacak,
Minicik gövdeme yüklü, kutsal dava yeşerecek.

Yılan gördüm, uçuverdim, akrep geldi kaçıverdim,
Hayallerim gerçekleşti, ömür bitti, göçüverdim.

Öldüm, bittim ve çürüdüm; kalktım, haşır neşir olmuş,
Çizdiğim Ay ve Yıldızlar tüm cihana ışık salmış.

Düş olmadan iş olmazmış, herkes hayalle yaşarmış,
Çalışan dağları aşar, bayrağı burca asarmış.

Hasan Özçelik 2

Kısa Dua

Milletim bahtiyar olsun,
Devletimiz daim olsun,
Her duamız kabül olsun,
Allahımıza hamd olsun.

Hasan Özçelik
(28.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kısa Hayat Hikayesi

Biri varmış, birden yokmuş,
Dünde doğmuş, yarın ölmüş,
Arif olan bunu bilmiş,
Sonra bir hoş seda kalmış.

Anlattığım kıssa kısa,
Amel bir asâ, bir kasa,
Doğdu sevin, öldü tasa,
Kim katlanır uzun yasa.

Hasan Özçelik,
(27.03.2019, İsparta)

Hasan Özçelik 2

Kızıl Güneş

Bir güneş ki, karanlığı arattı,
Doğduğu gün çayırları kuruttu,
Hikmetinden sual olmaz Rabbimin,
Bu melanet şemsi neden yarattı!

Güller tomurcukta, her an açacak,
Baykuş yuvasında bülbül ötecek,
İçimden bir his bana der ki; sabret,
Kızıl güneş, nasıl olsa batacak.

Hasan Özçelik 2

Kızıl Güneş Batıyor

Osmanlıyı yıktı, çıktı ininden,
Kimse anlamadı ayı dilinden,
Özgürlük adına geçti dininden,
Kızıl güneş yaktı, okyanusları.

Din'e afyon deyip, dinsizlik yapan,
Hakkı bırakarak kullara tapan,
Öyle bir çığdı ki, şimalden kopan,
Bir sahte güneşti, cihan aldatan.

Yoldaş ayılara dedirtti dayı,
Eşitlik diyerek çaldı tüm payı,
Tanımaz kul hakkı, yetimin tüyü,
Uç nesil sarardı, nursuz güneşten.

Günümüz gençliği bu zulmü bilmez,
Sahte güneşleri ayırt edemez,
Yılan başı ölür, kuyruk gebermez,
Ne ocaklar yandı, kızıl güneşten.

Bitlis ile Tiflis iki kardeşti,
Demir perde çeken iki yoldaştı,
Rejim yıkılınca tekrar birleşti,
Hâla kavruluyor, kızıl güneşten.

Mazlumların ahı yerde kalmadı,
Eşkiya dünyaya hâkim olmadı,
Dinsiz rejim bitti, fazla sürmedi,
Cehennem isyanda, kızıl güneşten.

Varşova dağıldı, sene doksan bir,
Nasıl bir rejimdi halka sorsan bir,
Öyle geberdi ki, isyanda her yer,
Gidiş kara yere, kızıl güneşten.

Deccal, süfyan bunlar; dinsiz yol tuttu,
Ortasya, Balkanlar, kıtalar yuttu,
Masum duyguları istismar etti,
Baykuşlar ötecek, şimdi yerinde.

Hasan Özçelik
(Nisan 1992, Van)

Hasan Özçelik 2

Kim, Neyi Sever

Âlim, ilim öğretmeyi,
Zalim, mazlum ağlatmayı,
Berduş, servet dağıtmayı,
Zengin, parayı çok sever.

Yoksul soğan, ekmek, aşı,
Esnaf hesapta on, beşi,
Kuzgun arar, bulur leşi,
Sinek bataklığı sever.

Fakir sonbaharı, yazı,
Gelinlik kız cilve, nazı,
Ava koşar kupay, tazı,
Kurt dumanlı günü sever.

Irmak gürleyip akmayı,
Avcı palavra sıkmayı,
Aşık maşuka bakmayı,
Nefis menfaati sever.

Kısalar uzun boyluyu,
Göçmenler yerli, soyluyu,
Güzeli, iyi huyluyu,
Herkes tatlı sözü sever.

Kimi el, etek öpmeyi,
Yalancı, yemin etmeyi,
Partiler çelme takmayı,
Şeytan günahı pek sever.

Mehmetçiğe kurşun atan,
Der ki; vatan olsun talan,
İnsan sanma, özü yılan,
Hain ihaneti sever.

Bulanık sular durulsa,
Mizan terazi kurulsa,
Mazlumlara hakkını alsa,
Adalet o günü sever.

Özçelik der, can yakıcı;
Moskof'un orak çekici;
Cihana nizam kurucu;
Türkler Ay-Yıldız'ı sever.

Hasan Özçelik 2

Korona Marşı

Sınırlarda duracağım,
Virüse dur(!) diyeceğim,
Sırtanı yakalayıp,
Onikiden vuracağım.

Verin benim tabancamı vurayım,
Pis virüsler, gel bize de göreyim.

Köpük tabancamı verin,
İçine su, sabun koyun,
Nerde bir virüs var ise
İlk atışta öldü bilin.

Verin benim tabancamı vurayım,
Ey düşmanlar(!), ülkeme gir göreyim.

Bak sana ne diyeceğim,
Uyuyup büyüyeceğim,
Gün gelip büyüdüğümde
Virüssavar olacağım.

Verin boncuk tabancamı vurayım,
Ey virüsler, çık karşıma göreyim.

Ben tek kişi, sen sürüsün,
Bir canlısın, bir ölüsün,
Gençleri görür kaçarsın;
Ben de büyürsem görürsün.

Verin benim tabancamı vurayım,
Ey virüsler gel bize de göreyim.

Bana bak bi ey Korona,
Çıkmayacaksın yarına,
Şaklı gizli iş çevirme;
Çık gel, görüne görüne.

Verin boncuk tabancamı vurayım,
Hangi virüs ölü, diri bileyim.

Hasan Özçelik 2

Köylünün Feryadı

Biz ürettik, sen de yerdin,
Şordunuz mu, var mı derdin,
İster erkek, ister kadın,
Şimdi düşün derin, derin.

Traktör var, mazotu yok,
Amele yok; var, karnı tok,
Anlatayım, derdimiz çok,
Şimdi düşün derin, derin.

Mer'amız yok, yem pahalı,
Köyler bomboş, yok ahali,
Şehir halkı koronalı,
Şimdi düşün derin, derin.

Önceleri tarlam vardı,
Ne üretsem size kârdı,
Naylon gıda yurdu sardı,
Şimdi düşün derin, derin.

Doğal gazdır, bizde odun,
Sermayemiz keçi, koyun,
Köylüye varmıyor kadın,
Şimdi düşün derin, derin.

Genç nesil gitti okula,
İlim, sanat Hak getire,
Niçin uyduk bu akıla,
Şimdi düşün derin, derin.

Bir bakalım sola, sağa,
Herkes amir, memur, ağa,
İrgat bul ki, inek sağa,
Şimdi düşün derin, derin.

İnekler gitti kasaba,
Beslemek zarar hesaba,
Paran da yoksa kasada,
Şimdi düşün derin, derin.

Çoban arar, bulamayız,
Hastaneye gidemeyiz,
Biz cahiliz(!), bilemeyiz,
Şimdi düşün derin, derin.

Tarlaları arsa yaptık,
İçine gökdelen diktik,
Köylüye tepeden baktık,
Şimdi düşün derin, derin.

Kadastroda gitti tarlam,
Akmaz suyum, kira yaylam,
İster enlem, işte boylam,
Şimdi düşün derin, derin.

Köyler olmuş büyük şehir,
Her tarafı bin bir kahr,
Ev tam takır, kuru bakır,
Şimdi düşün derin, derin.

Hasretiz bulgur aşına,
Eriştim yetmiş yaşına,
Ümit vermeyin boşuna,
Şimdi düşün derin, derin.

Köy hayatı sevilmedi,
Bir gelecek bulunmadı,
Şehre göçen edemedi,
Şimdi düşün derin, derin.

Kapıldık bir boş hayale,
Girdi başımız belaya,
Mecbur dönersin sılaya,
Şimdi düşün derin, derin.

Gördük akıllı erenleri,
Mahvettiler yarınları,
Ata, evlat, torunları,
Şimdi düşün derin, derin.

Sıkıntılar belli idi,
Çözüm; akıl ve bilimdi,
Çalış, üret, tek yolumdu,
Şimdi düşün derin, derin.

Karslı, Edirneli, Vanlı,
Bu gün insanımız gamlı,
Hayat çetin, gözler nemli,
Şimdi düşün derin, derin.

Gerçeklerden kaçarsınız,
Söylemekten korkarsınız,
Bir gün beni anlarsınız,
Şimdi düşün derin, derin.

Soralım, yaşlıya gence,
Bu gidiş yanlıştır, bence,
Köyler boşaldı çok önce,
Şimdi düşün derin, derin...

Köylünün Feryadı-2

Kocanın gözüyle kavganın sebep ve sonuçları:

Kavga, gürültüyle geçer her günüm,
Bu iş böyle gitmez, sıkılır canım,
Köyde iş çok; ev ev geziyor hanım;

'Geçim zor, çalışalım hanım' derim, anlamaz,
Gönlünde şehir var; köyü ve beni beğenmez.

Yemek yapmaz, ne temizlik, ne ütü;
Çengelde kokuttu beş kilo eti,
Ne ineği sağlar, ne yemler atı;

'Şehir bize göre değil' derim, beni anlamaz,
Öğreten hocası çok, beni hiç kale almaz.

Hemen sattık, tarla tapan ne varsa,
Göçtük şehre; alamadık bir arsa,
Köyden biri halimizi bir görse(!);

Borca battık diz boyu, ne haldeyiz, anlamaz,
Kafa gökte, yüz yıllık şehirliyi beğenmez.

Hiç kimsem yok, bir başıma gurbette,
Acı yokluk nasıl çöktü millete,
Çare boşanmakta ya da köye dönmekte;

Berduş ağalar gibi, naçar kaldık gurbette;
Köyümüze dönelim, inat etme avrat da.

Karar verdik, köyümüze dönelim,
Buğday üretelim, oğlak güdelim,
Torunun adını 'Sıla' koyalım;

Yer sofrası, duayla, başlayalım yemeğe,
Sade, temiz bir hayat; sade yağ sür ekmeğe.

Köy mü kalmış, biz buradan gideli,
On yıl olmuş, muhtar emmi öleli,
Sadelik yok, her şey sahte, hileli;

Zehir zıkkım bir hayat, evlendik evleneli;
Böyle rezil olmadım, ben kendimi bileli.

Yıl; Ondört, köyler olmuş büyük şehir,
Bir görsen, ne ova kalmış, ne ahır,
Güzel köyüm, olmuşsun bana kahır;

Köyüm de yok, keyfim de, ne yapsam bilemedim.
Çekecek çilem varmış, ecel yok ölemedim.

Canım benim, biricik şirin köyüm,

Yıllardır hayalim, vatanım, evim,
Ne olursa olsun, köyümde beyim;

Yağmurunda ıslanıp, güneşinde yanayım,
Yıllardır hasretimdin, aç koynunu gireyim.

Kadının gözüyle kavganın sebep ve sonuçları:

Has bahçede tomurcuk bir gül idim,
Sevdim seni, güçlü bir erkek bildim,
Şehirliydim, köyün adını duydum,

Köylülerin der ki; 'aldı yabandan dügeyi,
Şimdi bin pişman oldu; çekti gitti boğay(!)...

İnek sağıp, ekşi ayran içemem,.
Yarım pabuç; ekin, arpa biçemem,
Bir yaylaya bir de köye göçemem,

Sevdim seni diyerek her derdine koşamam,
Keçilerin ardında dağda taşa düşemem.

Güze kadar geçirelim bu yazı,
Canıma doyurdu kaynana nazı,
Ekmişler tarlaya akdarı, pazı,

Dereden su çekip, hayvanı yemle(!) bilemem,
İşte şehir kalırsan, köy yerine gelemem.

Bilir misin; kimler istedi beni,
Cahil kafam yanılp, seçti seni(!),
Bırak köyü, yaşayalım bu günü;

Sevda bir deli rüzgâr; geçti de yalan oldu,
Aşkımız nerde kaldı, soktu da yılan oldu.

Köyde okul, hastane, sinema, park yok,
Geçimi zor, gelecek yok, işi çok,
Yoruldum ben; halden bilen koca yok.

Alsaydın köylü kızını, dövmezdin dizini,
Ya makine al, ya da yıka bebek bezini.

Hasan Özçelik 2

Köyümüz Erenyaka

Resmi gayıtlar der; bin beşyüz otuz,
Köylüyüz, o günden bu yana varız.
Çok söze hacet yok, kısaca deriz:
Dünyada bir cennet, işde burada.

Altıyüz rakımda gürmuşlar köyü,
Oğuz atamızdan, Kayı'dır boyu,
Dedesı Selçuklu, Osmanlı soyu,
Vefalı Türk dersin; işde burada.

Köy kurucumuz; Şeyh İdris hocaya,
Güccük, beyik, orta yaşlı, gocaya,
Minnettarız er, kadın ve baciya,
Saygı, sevgi, değer; işde burada.

Marla ilçesinde bir Viranyaka,
Örenyaka, dendi, son Erenyaka,
Beş yüz yıldan bari hep düşe galka,
Bu şirin köyümüz; şimdi mahalle.

Cemeller, Mahmutlu, Daşlıca, Fersin,
Işıklar, Cendeve gomsusu dersin,
Guş gibi uçarsın, dağ gibi hürsün,
Uzun ömür yaşa; gel de burada.

Devrent boğazı girişinde gurulmuş,
Şam ormanı, makilikle örülmüş,
Neden köye Erenyaka, denilmiş,
Medrese, müderris; işde burada.

Kim varmış burada dersiniz eğer,
Rasih Kaplan hoca (!) bilseniz yeter,
"İlim kaybedilse yazar" denilmiş,
İlk Mebus Meclisi, vekil seçilmiş.

Orta alan, Habaşa, Olukbaşı,
Miyar alan, Ferfecı, Devretbaşı,
Hacatgana, Gökmiyar, İrmikbaşı,
Bilinmez gözellik; işde burada.

Yüzelli haneli bir şirin köydür,
Asarardı temel atdığı yerdir,
Diğer köyler gibi halkına dardır,
Bu yüzden kente göç; hızlı burada.

Ekeller, bekleller bir beyaz darı,
Bir marka adayı; Söğürtlü narı,
Gelinler bekleller gurbetten yâri,
Bitmeyen hasretlik; işde burada.

İlim, sanat, köyün ana hüneri,
Olukbaşı köyün ana pınarı,

Kente göçtür, köyün ana kanarı,
Hasret, sıla, gurbet; işde burada.

Değişdi zamanla işlerin rengi,
Gençler yad ellerden arıyor dengi,
Sorarsan övdüğün, köyünüz hangi,
Derin bir ah çektim; işde burada.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(26.08.2018, Erenyaka)

Hasan Özçelik 2

Kuş Dünyası

Gagamız var, dişimiz yok,
Gözümüz var, kaşımız yok,
Aramızda hoş sohbetiz,
Herkes anlar dilimiz yok.

Keklik, turna, bülbül, sülün,
Her birimiz süslü gelin,
Zevklerimiz farklı amma,
Aşığımız gonca gülün.

Bize şöyle yakın bakın,
Gerdana nazarlık takın,
Bize kuş beyin diyenler(!),
Hünere ibretle bakın.

Hayvanların güzeliyiz,
Her daim çok neşeliyiz,
Vatanımız nere dersen,
Orman, ardıc, meşeliyiz.

Nice vadiler aşarız,
Kıtalar boyu uçarız,
Muhacir- ensar gibiyiz,
Yerli veya gurbetçiyiz.

Saka olup su taşırız,
Turna olup söz taşırız,
Rotamıza girse uçak,
Uyarmadan düşürürüz.

Az uyur, erken kalkarız,
Yukardan keskin bakarız,
Hedefi hiç saptırmadan,
Paraşüt gibi ineriz.

Ökse otunu taşırız,
Ardıçları çoğaltırız,
Çiftçi belgemiz yok amma,
Cevizi biz üretiriz.

Çiçeklere dil dökeriz,
Çok iyi taklit yaparız,
Bazen vakitsiz de olsa,
Şen sesimizle öteriz.

Gafil olmuşsak bir anki,
Bedeli çok ağır bil ki,
Bizi anlamaz çoğunuz;
Kafdağ sırtımızda sanki.

Turna kuşu selam eder,
Bu şiirde kelam yeter,

Hayatı bizden öğrenin;
“Huz mâ safâ, da' mâ keder”.

Hasan Özçelik
(02.08.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kutlu Dava Efsanesi

Biz bir büyük aileyiz,
Seksen milyon Türkiyeyiz,
Güçlü devlet, tek milletiz,
Ayyıldızlı bayrak güzel.

Bizler entrika bilmeyiz,
Düşman atına binmeyiz,
Hak yoldan asla dönmeyiz,
Türk-İslâm ülküsü güzel.

Ağustos, Mayıs aylardan
Yirmaltı, otuz günlerden,
Son hafta, Cuma günlerden,
Binyetmişbir yılı güzel.

Coşku, sevinç, neşesinden,
Sivil, asker, paşasından,
Yurdun dört bir köşesinden,
Ülkem diyen millet güzel.

Sözlerimi azdır sanma,
Her söze inanıp kanma,
Çok ülkeler vardır, amma,
Türkiyem şahane güzel.

Şairim der; budur eser,
Eser yoksa ömür hasar,
Anlamayan bana küser,
Bu şiir bir başka güzel.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(28.10.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Kutlu Sefer

Peygamberin izinde,
Kara, hava, denizde,
Baharında güzünde,
Bir kutlu seferdeyim.

Kılıç çıktı kınından
İbret aldım dünümden,
Koyman beni yolumdan
Bir kutlu seferdeyim.

Hasan Özçelik 2

Masal Kahramanları

Biri varmış, pek çok yokmuş,
Kaf dağında otağ kurmuş,
Her dağlı bir kiral olmuş,
Tahtlar kurmuş ülkesinde.

Altın madeni toplatmış,
Mısırdan bomba patlatmış,
Sayısız koyun otlatmış,
'Adresi yok' yaylasında.

Kuşları dala konmazmış,
Mandalar yuva yaparmış,
Sular yukarı akarmış,
Göl olurmuş yaylasında.

Alçak yerden su içmezmiş,
Balık kavaktan inmezmiş,
Gerçekleri hiç görmezmiş,
Hayal varmış dünyasında.

Çalışmaz, ense yaparmış,
Kolunu büken olmazmış,
Kartala çalım atarmış,
Serçe beyni kafasında.

Kiral bu ya, olmaz fakir,
Kimselere olmaz hakir,
Ev tam takır, kuru bakır,
Saray görür rüyasında

Çok geniş gönül harmanı,
Kırallar yazmış fermanı,
Var mı bu derdin dermanı,
Yer ve göğün ortasında.

Hasan Özçelik 2

Mavi Küre'nin Göz Yaşları

Füze attık uzaya, diktik gökdelenleri,
Anlayıp dinlemedik, evvelki gelenleri,
Cahilleri taç yaptık, takmadık bilenleri,
Hep yanlış politika, kürenin gözyaşları.

'Gökdelen' adı ile çaktık yere kazıklar,
Canım Mavi Küre'ye böyle yaptık yazıklar,
Temiz su yok, hava yok, kurudu bataklıklar,
Yaşanamaz bir dünya, kürenin gözyaşları.

Ozon tabakasını tam onikiden deldik,
Böyle bir rezaleti alkışladık ve güldük,
Nükleer silahları büyük marifet bildik,
Ekosistem katlidir, kürenin gözyaşları.

Amazonlar yanıyor, tutuşup küle döndü,
İki kıtada yangın, yüzlerce kenti boğdu,
Sel bastı, deprem geldi, sonuç felaket oldu,
Geleceği tükenmek, kürenin gözyaşları.

Alevlerde can verdi kangurular, develer;
Kırım Kongo hastası tavuk yemi keneler,
Çiftleşmeden doğurur kısırak, koyun, düğeler,
Zürriyetsiz nesiller kürenin gözyaşları.

Mevsimler tuhaflaştı, kışa benzer yazları,
Hırslı egemen güçler, dinler mi hiç bizleri,
Asit yağmurlarına kurban ettik yüzleri,
İklimde tuhaflaşma, kürenin gözyaşları.

Yaratılış modeli bozuldu, kondu rafa,
Bu nasıl bir bilimdir, bu ne mantık, ne kafa,
Naylon gıda sofrada; yumurta, marul, roka,
GDO'lu canlılar, kürenin gözyaşları.

Para, bilim ve vijdan birbiriyle çelişti,
İnsanlık bilmem buna, niçin kolay alıştı,
Arı öldü ve kuşlar yeni yolla uçtu,
Değişen göç yolları, kürenin göz yaşları.

Bir tür çıktı sonradan, iki milyon içinde,
Gezegeni sömürdü, iki asır içinde,
Canlılar zehirlendi, tarla, dağ, bağ içinde,
Nesli tükenen türler, kürenin gözyaşları.

Prof. Dr. Hasan Özçelik
(21.08.2019, Erenyaka)

Hasan Özçelik 2

Mechul Asker

Görünmez ve bilinmezim,
İmanım var, yenilmezim,
Meçhul asker derler bize,
Bilen bilir, tanınmazım.

Edirnedен Van'a değin,
Cihad bize bayram, düğün,
Meçhul asker derler bize,
Bizle kadim evin, yurdun.

Yastığımız taştır bizim,
Kabrimiz gönüller bizim,
Meçhul asker derler bize,
Yuvamız göklerde bizim.

Davam sıra dağlar gibi,
Çifte yürek, mangal gibi,
Meçhul asker derler bize,
Yalnız uçan kartal gibi.

Kader defterimi açın,
Baş ve son cümleyi seçin,
Meçhul asker derler bize,
Her şey vatan, millet için.

Gece, gündüz, yerde, gökte,
Amacımız rıza Hakta,
Meçhul asker derler bize,
Elbet varız, yokuz yokta.

İşte budur sözün özü,
Kader defterinde yazı,
Meçhul asker derler bize,
Ya şehit olur, ya gazi.

Rabbim korusun Mehmedi,
Esirgemesin rahmeti
Meçhul asker derler bize,
Bil(!) ümmeti Muhammedî.

Hasan Özçelik 2

Mefküre, Kızıl Elma

Al elmayı almadan,
Mefküreme varmadan,
"Kızıl elma" olmadan,
Hayatın anlamı ne?

Şehit-Gazi ordusu,
Türkiye'nin tapusu,
"Kızıl Elma" ülküsü,
La-ilahe-illallah.

Nizamı alem için.
Hedefe doğru koşun,
Budur bir ömür için,
Mefkürem; Kızıl Elma.

Hasan Özçelik
(22.02.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Mehmetçikten Mektup Var

Ninnilerle, kucakta büyüttünüz,
Asker edip dualarla yolladınız,
Kurban olsun diye kına yaktınız,
Sonra Allah'a emanet ettiniz,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Birliğe katıldım ve teslim oldum,
Burada arkadaş, çok dostlar buldum,
Geçen günü sizden bir mektup aldım,
Bir anda kendimi köydeyim sandım,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Erken yatar, uyur, erken kalkarız,
Kahvaltıdan sonra tek mil veririz,
İçtimadan sonra görev alırız,
Tehdidi algılar, önlem alırız,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Dün gece sınırdaki nöbet tutarken,
Bir biz uyanıktık, bir de yıldızlar,
Düşündüm, sılayı, nasıldır diye,
Sabah kahvaltıda çorba içerken.
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Büyüdük, askeriz, vatan bekleriz,
Terhis olanlara yeni ekleriz,
Gazabı düşmana, sona saklarız,
Cihana yeteriz, yalnız kurtlarız,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Vatan anamızdır, devlet babamız,
Ülkeyi korumak aşk-ı sevdamız,
'Her Türk asker doğar', söyler andımız,
'Ceddin Deden' diyor, mehter marşımız,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Bir bir iki eder, bizse on biriz,
Kuş gibi uçarız, dağ gibi hürüz,
Edirnedeki Karsa, hep bir kardeşiz,
Her yerde biz varız ve birlikteyiz,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Acemilik bitti, usta oldum ben,
Tez terfi verdiler, onbaşıyım ben,
Her türlü zorluğa alışayım ben,
Beni düşünmeyin, çok güçlüyüm ben,
Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Bu mektup sizlere varınca anam,
Beni merak etme, çilekeş babam,
Kemali hürmetle selam ederim,
Rabbe emanet der, dua beklerim,

Adım Mehmetçiktir, evladınım ben.

Kestane kebab,
Yemesi sevap,
Bu mektubuma,
Acele cevap beklerim.

Sevgili aileme yazılmıştır,
İçine hasret, özlem konulmuştur,
Adres yazıp postaya verilmiştir,
Mehmetçik, er mektubu görülmüştür.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(23.01.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Memleketim, Akseki

Yalçın, sarp Toros dağları,
Tarla, ova ve bağları,
Mermer kayalık, gizemli,
Oy! "Gidengellemez Dağları".

Sırtı dağlara yaslıdır.
Hava güneşli, pusludur,
Yolu taşlı, gözü yaşlı,
İnsanı yigit, usludur.

Çadırında duman tüter,
Dağlarında keklik öter.
Arazisi azdır deme,
Toprağından adam biter.

Zamanında neler olmuş,
Doğan olmuş, ölen olmuş;
İbradı ile Gündoğmuş,
Ayrılarak ilçe olmuş.

Müslüman, Türk, Selçuklu'dur,
Hesapta üstüne yoktur,
Dünyanın dört tarafında,
Ününü duymayan yoktur.

İlim, sanat ve ticaret,
Bize Allahtan üç ziynet,
Üçü de sende var ise,
Bıçilemez buna kıymet.

İklimi sert, suyu serttir,
Gönül eri, gözü pektir,
Komşumuzda keder varsa,
Bizim için kalbi derttir.

Ürün; tahıl, incir, üzüm,
Meşhur sözü; "iki gözüm,
Köylüm, Ortak ve Hemşerim,
Nasip Haktan; Alın yazım".

Sözler vardır, dizi dizi,
Anlatsa da yetmez bizi;
Kim hakir gördüyse bizi,
Gülmedi cihanda yüzü.

Er, çıplak doğar anadan,
Helal rızık ver Yaradan,
Kimi insan olur, kimi
İnsanlıktan olur paradan.

Prof.Dr. Hasan ÖZÇELİK

(14.03.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Meşhurlar Geçidi

Erzurum'un yaylası,
Ardahan'ın Göle'si,
Türk'ün ulu töresi,
Yüzyıllardır meşhurdur.

Adana'nın hallacı,
Hamsiköy'ün sütlacı,
Attar ya da otacı
Sanatında meşhurdur.

Antep'in baklavası,
Edirne'nin helvası,
Tel kadayıf dolması,
Gıdalarda meşhurdur.

Köroğlu'nun öfkesi,
Nene Hatun güllesi,
Akçaabat köftesi,
Bilenlerce meşhurdur.

Mekkârede katırlar,
Metal kapta bakırlar,
Kedilerde tekirler,
Her yörede meşhurdur.

Nehrin Dicle, Fırat'ı,
Süratte arap atı,
Çemal'imın kıratı,
Ürgüp'lüde meşhurdur.

Toros Yörük yiğidi,
Dertli ana ağıdı,
Mevlana'nın öğüdü,
Her devirde meşhurdur.

Kaf dağının arkası,
Nasrettin'in fıkrası,
Kul Ahmed'in hırkası,
Hikayede meşhurdur.

Karaman'ın koyunu;
Harpte hile oyunu,
Unutmazsan soyunu,
Bil ki sen de meşhursun.

Unutma o günleri,
Hüzün taşır yelleri,
Güneydoğu illeri;
Şehit, Gazi meşhurdur.

Kemal'im Türk'ün hası,
On Kasım O'nun yası,

Çanakkale türküsü,
Destanlarda meşhurdur.

Bu şiiri ilk yazan,
İnce manalar dizen,
Ne şairdir, ne ozan,
Botanikte meşhurdur.

Hasan Özçelik
(07.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Minik Kuşun Feryadı

Bizi bir kuş yaratmış Hak,
Canevime attılar ok,
Elime bak, koluma bak,
Beni vuran zalıma bak.

Şefkat bekler garip serçe,
Sakın ona atma pençe,
Minik olmak suç mu sence,
Herkes yaşamalı bence.

Uçarız bir dağ başına,
Pek varmayız 10 yaşına,
Korku, düşman hep peşime,
Bu gidişle vay başıma.

Türedi türlü yalanlar,
Arttı doğaya talanlar,
Azaldı sulak alanlar,
Yarın ağlar, çok gülenler.

Doydun mu yedin de etim,
Yavrularım kaldı yetim,
Bir gün verilecek hüküm,
Alınacak senden hakkım.

İçimde bir garip sızı,
Alnımızda böyle yazı,
Kısa söyler isek sözü;
Aldılar, sattılar bizi.

Bülbül ses verir kafeste,
Feryat eder her nefeste,
İşimiz ne bu ofiste,
İnsanlar bize heveste.

Kimi avlar etim için,
Kafese kor, sesim için,
Zehir atar tarım için,
Hayat çok zor, bizim için.

Hasan Özçelik 2

Mirasyedi Kumarbaz

Beğenmezdin hiç azları,
Çalışmazdın hiç yazları,
Sonunu hiç düşünmeden,
Tükettin şimdi kozları.

Evde yemek pişirmezdin,
Mutfaga yaya gitmezdin,
Ne oldu da düştün böyle,
Bizi adamdan saymazdın.

'Anı yaşa' diye diye,
Zarar ettin bile bile,
Borç isteme, hakkın yoktur,
Haydi dostum, güle güle.

Zengin, yüce dağlar aşar,
Fakir, düz ovada şaşar,
Bizden ne para istersin;
Akıllı olan göle düşer.

Çalışsaydın tüm yazları,
Hiç aramazdın bizleri,
Ucuz, pahalı demeyip
Sat, damdaki öküzleri.

Kumarcıya borç verilmez,
Hiçbir müsrif kıymet bilmez,
Bu kaçınıcı denemedir;
Verilen borç geri gelmez,

Pek güvenmiştin varına,
Poker oynadın kârına,
Kumar, söndürür demişler,
Borç bıraktın torununa.

Sözüm kısa, anlayasın,
Mirasyedi olmayasın,
Yıgılı çakıl tez tükenir,
İktisadı öğrenesin.

İbret alsın, akıllı beşer,
Beşer demek, sık sık şaşar,
Ben bilirim, şaşmam deme;
Her canlı çamura düşer.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(14.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Muhtar İbiş'in Şerbeti

İbiş, müthiş adam halkın dilinde,
Her dönem muhtarmış, köyün birinde.
Murtiçi civarı, Derbent belinde,
Yuttular İbiş'i sabah köründe.

Sanki bir huriymiş, İbiş karısı,
Ne bedel ödense etmez yarısı,
İbiş baş belamız, geldi sırası,
Öldürene verin mapis parası.

İbiş'i halledip, şerbet içelim,
'Daşdan düştü' deyip, ağıt yakalım,
Muhtarlığı O'ndan bizler alalım,
Karısı dul kalır, keyif çatalım.

'Devret Boğazı'na götürsek eğer;
İbiş, çok odun var; gel bizle, değer'.
Odun bahanesi duzakmış meğer;
Sal daşı başına; keskin ve ağır.

İbiş'i attılar, gaya başından,
İbişse yalvarır; 'etmen eşimden,
Alın muhtarlığı, geçtim işimden,
Giymayın canıma, gedin peşimden'.

Atılan daşlardan ölmemiş İbiş,
Neden gebermedi, bu nasıl bir iş,
Köyü Erenyaka, nahiye Geriş,
Olmaz artık muhtar, rahat ol, çalış.

O talihsiz yer ki 'İbiş Attığı',
Mezarı meçhuldür medfun yattığı,
Artık devri geçti, hüküm sürdüğü,
Çekti cezasını, bize ettiği.

Yenge bir şerbet yap, soyuk, içelim,
İçimiz yanıyor, sana açalım,
Şerbeti içip de hemen kaçalım,
Kaput varsa getir, kefin biçelim.

Bu gün bir başkaydı, yorulduk öldük,
İbiş gelemeydi, biz erken döndük,
İbiş'in halına ağladık, güldük,
Ne güçlü kocan var, şaşırdık galdık.

Mahkeme kurulur, şahit bulunmaz.
Ağızlar mühürlü, katil bilinmez.
Sözü bir etmişler, sorun çözülmez,
Kadı naçar kalır, hüküm verilmez.

İbiş'in karısı verince beyan,
Şerbet isteyenler katildir, ayan,

Mapis damlarında işkence beğen,
Bülbül olur ter, dayağı yeyen.

Tarihte bir zaman, kaç nesil önce,
Muhtarlık sevdası hazin ve ince,
şaşkın sanık itirafçı olunca,
Kadı kızar, konuşma der 'yavanca'.

Hasan zęelik 2

Müflis Hayatlar

Kimine göre dünya boş,
Uzaktan bir ses gelir, hoş,
Ölene dek, koş babam koş,
Hayat sanki pembe bir düş.

Bir hayat ki, deme gitsin,
Dünyada her zevki tadsın,
Ölene dek varlık yetsin,
Neyin varsa harca, bitsin.

Acaba gerçek durum böyle mi?

Hayat her şeyiyle hayat,
Bana deme sözler bayat,
Hayat sirke, bal gibidir,
Olamazsın bunca rahat.

Kim kazanmazsa parası,
Olurlar gönül yarası,
Düşmanları sevindirir,
Dostun olur maskarası.

Birisi bize bakıyor,
Bakışı canlar yakıyor,
Hazineler boşalıyor,
Sular yokuşa akıyor.

Hasan Özçelik
(22.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Nankörler Geçidi

Besle de kargayı 'beserek' olsun,
Büyüsün, gelişsin, gözünü oysun.

Kargaya pisliğin lâzım demişler;
Sonra deniz ortasında görmüşler.

Çamış katır şaha kalktı bu sene,
Şahibini sırttan attı, gör yine.

Arpasını fazla vermiş belli ki,
Karşılığı çifte yemek, gel gör ki.

Eşeğe niçin kol kanat gerersin,
Bel ki de koynunda yılan beslersin.

Yılana sormuşlar; neden böylesin;
Huyumuz kurusun(!); kimler neylesin.

Yaşla artar zehri akrep, çıyanın,
Farkı nedir(!) yalancı ve nankörün.

El köpeği ele ürer, bak hele,
Bizim köpek bizi dişler, gör hele.

Oğluma bağ verdim, O, üzüm vermez,
Bu da bir tasa mı, takmaya değmez.

Ah; birazcık fikir olsaydı sende,
Ayı gibi et bitmezdi, bu tende.

Kaba insanlara 'ayı' diyorlar,
İyilik bilmeze 'nankör' diyorlar.

'İyilik yap, denize at' demişler,
'Kul bilmezse Hâlık bilir' demişler.

Sana zarar verecek insan kimdir?
Belli ki çok iyilik yaptığındır.

İyilikler hep karşılık bulsaydı,
Kara öküz kör bıçaktan ölmezdi.

Moral bozup iyilikten vazgeçme,
Ecrini Hak verir, kuldan bekleme.

Eşek hoşaftan anlar mı, ne dersin ?
Sence nanköre Hak, ne ceza versin.

Hasan Özçelik
(01.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Ne Hacet/ Sitemname

Hayat yolu ince uzun,
Ben söyleyim, siz de yazın,
Eşin, dostun, oğlun, kızın,
Gayrıya hacet kalmadı.

Her bir insan farklı halda,
Kimi bolda, kimi darda,
Hasta mevta, ilaç yolda,
Hekime hacet kalmadı.

Hayat dikenli bir tarla,
İste alla, ister pulla,
Diken gelir batır zorla,
Destura hacet kalmadı.

Dünya olmuş büyük bir köy,
Ne millîlik kaldı, ne huy,
Fakir halkı soy, babam soy,
Hıyara hacet kalmadı.

O yedi oyuna gitti,
Bu yedi koynuna gitti,
Umutlar tükendi, gitti,
Hırsıza hacet kalmadı.

Bir yol tutturduk sihirli,
Hepimiz olduk şehirli,
Şöyletme beni kahrılı,
Ölüme hacet kalmadı.

Süslü hayat alâ, ne hoş,
Kentler taşkın, köyler bomboş,
Topraksız tarım nasıl iş(!),
Tarlaya hacet kalmadı.

Dinle, sabret, bir gün olur,
Zulmedenler bir gün ölür,
Su akar, yatağı bulur,
Çok söze hacet kalmadı.

Kimler geldi, kimler geçti
Ecel şerbetini içti,
Hoca kefenini biçti,
Terziye hacet kalmadı.

Ahhhhhhhh.
Yerleri, gökleri yaratan Rabbim,
Kullarından şikayetim var benim,
Ağrım yok, sızım yok, tutmaz bir yerim,
Bu nasıl bir dünya, mecal kalmadı.

Hasan Özçelik 2

Ne Kaldı

İndik dağdan ovaya,
Tarlalar beton şimdi, birazcık yazı kaldı.

Sonbahar, kış azaldı,
İklimler tuhaf şimdi, kurak bir yazı kaldı.

Öğrenir, öğretirsin,
Tarihe bak şöyle der; söz uçtu, yazı kaldı.

Evvelki atalardan,
Bir ömür defterine yazdığı yazı kaldı.

Tükettik ormanları,
Açtık, kestik ve yaktık, birazcık külü kaldı.

Gazze döndü kızıla,
Yerden göğre bir ahla, biraz intikam kaldı.

Yakma, yıkma ordusu,
Arif olan bilmez mi, kıyamet(!) çok az kaldı.

Yüzsüzün aymazlığı;
Tokların doymazlığı; bize biraz tuz kaldı.

Sömürdüler yıllarca,
Müslüman ülkeleri; keder, zülüm, gam kaldı.

Nemrut, Neron, Firavun,
Karun, Şeddat ve Deccal(!); cellat yolda, az kaldı.

Mavi küre kan ve yaş,
Şaşırdı pusulayı, toslamaya az kaldı.

Söylersin anlamazlar,
Akılsız hayvan çokmuş, yapılacak ne kaldı.

Hasan Özçelik 2

Ne Olmak İstersin ?

İster isen alim olmak,
Önce hayal, hedef düşle.
Sabırlı ol, çokça çalış,
Allah'ın adıyla başla.

İster isen tüccar olmak;
İlk mektepten sonra başla.
İyi çobanlık istersen;
Dağda dört mevsimi kışla.

İster misin çiftçi olmak,
İnat etme, nadas üçle.
İster isen hep sürünmek,
Beddua al, hayrı boşla.

Medyada gündem istersen,
Her gün bir rezalet işle.
Deli raporu istersen,
Sürekli gül, camî taşla.

Huzurlu hayat istersen;
Çepteki şeytanı taşla.
İmanla göçmek istersen,
Başını Kur'ana yasla.
..... vesselam.

Hasan Özçelik 2

Neden Böyle

Anadolu denen bu coğrafyada,
Dağlar bizim amma bağ bizim değil.

Yalınayak sıcakta ekin biçeriz,
Emek bizim amma aş bizim değil.

Yılın hasılatı son bahardadır,
Kışlar bizim amma güz bizim değil.

Ulema yetişti, yıllar boyunca,
Adam bizim amma baş bizim değil.

Kendi öz yurdunda garip, öksüzüm,
Oba bizim amma bey bizim değil.

Erkek başla, güzel kaşla sevilir,
Güzel bizim amma kaş bizim değil.

'Her Türk şair doğar' derler anadan,
Ozan bizim amma saz bizim değil.

Ey canım kardeşim, anladın beni.
Yokluk bizim amma var bizim değil.

Yıllar yılı tekrar ettik bu sözü,
Değişen ne var ki, gün bizim değil.

Ümitler hayalde, düşte saklandı.
Dün geçti amma yarın hiç bizim değil.

Hasan Özçelik
(Serik Lisesi, 1980)

Hasan Özçelik 2

Neye Yarar

Fikri hayra yormamışsan
Doğru yolu bulmamışsan
Haktan Nasip almamışsan
Yaşamışsın neye yarar.

Yanmazsa gönül hanesi
Ateş olmazsa bahanesi
Güzelliğın şahanesi
Senin olsa neye yarar.

Bu dünya kalmaz sana
Hükmet sen de cihana
Makam mevki ve saltanata
Sahip olsan neye yarar.

Altın sırma köşkün olsa
Dil rubai meşkin olsa
Ferhat gibi aşkın olsa
Dünya fani neye yarar.

Yarın mahkeme kurulur
Keskin sorular sorulur
Bilen doğru yolu bulur
Bilemezsen neye yarar.

Mehmet YAMAN
(YAMAN-İ)

Adres:
Siteler Mahallesi, 1350. Sokak, Fazilet Sitesi,
D Blok, No: 5, Kat: 2, Daire: 4, Konyaaltı / ANTALYA
Cep Telf. 1: 0505 358 11 44; 2: 0542 580 47 08

Hasan Özçelik 2

Nur Yolu- Barla

Nur Yolu'nun ocak başı,
Mübarek toprağı, taşı,
Dört yüz bini çoktan aştı,
Yıllık ziyaretçi kişi.

Gelincik dağı Nur saçar,
Gönüllere bir Nur akar,
Alem-İslam Türkiye'ye,
Türkiye Barla'ya bakar.

Cennet Bahçesi orada,
Her tür mahsulü tarlada,
Ne dert, ne gam olmaz derler,
Bir gece kalsan Barla'da

Barla İslam'ın merkezi,
Öyle sevmezler herkesi,
Nurani bir atmosferdir,
Çam Dağı'nın her köşesi.

Yedi asırlık bir Çınar,
Anıt olmuş, işte hüner,
Barla'nın sembolü olmuş,
Altından akıyor pınar.

İnsanlar gelir tarladan,
Kur'an öğrenir buradan,
İslam güneşi Nur saçar,
Kaynağı ise Barla'dan.

Bu değil sözün hepsi,
Çok güzel sosyal yapısı,
Şiddik, mübarekler yurdu,
Hem de Nur'un ilk kapısı

Hasan Özçelik
(18.03.2019, Isparta, Hastaneden)

Hasan Özçelik 2

Oğuz Kaan Torunları

Oğuz Kaan torunları,
Aydınlatır yarınları,
Bilirler sığ, derinleri,
Yüksek uçan kartal gibi.

Demir dağları eritti,
Karadan gemi yürüttü,
Rabbim ki O'nu yarattı,
Mazluma sığınak gibi.

Mukaddes davaya hamil,
Kafkas Kartalı Şeyh Şamil,
Sert komutan, hem de kâmil,
Kılıcı Zülfikar gibi.

Deli Demir kılıç keser,
Ulubatlı sancak asar,
Özçelik'im şiir yazar,
Herkes görevinde gibi.

Söğüt çınarı dallandı,
Altında bala sallandı,
Hasmın derisi küllendi,
Kıyameti kopmuş gibi.

Hasan Özçelik 2

Oğuz Kaan'ın Duası

Dosta güven, hasma korku,
Vefa, mertlik onun farkı,
Rabbim sen koru bu Türkü,
Pusatını keskin eyle.

Asla attan inmesinler,
Rehavete dalmasınlar,
Ok gibi hızlı ve doğru,
Kurt gibi cesur olsunlar.

Cilalı söz, has ipeğe,
Dost görünen pis köpeğe,
Hoş hatun ve eteğine,
Aldanıp da kanmasınlar.

Oğlu ile ordu kursun,
Kızı ile oba olsun,
Bastığı her yer yurt olsun,
Balalar uyanık olsun.

Rabbim; boyumuz boylansın,
Asil soyunuz soylansın,
Topraklar bereketlensin,
Yurt ve yuvamız şenlensin

Bir davaya yürüsünler,
Tüm cihana yayılsınlar,
Bir ölse bin dirilsinler,
Gazada muzaffer eyle.

Yolumuz Kızıl Elma'ya,
Vakit yok bir an durmaya,
Cihana nizam vermeye,
Hepsinde bir gaye olsun.

Altay, Tanrı Dağları'ndan,
Volga, Orhun ırmağından,
Tuna, Arda boylarından,
Nice yurtlar nasip eyle.

Oğuz atan Türkün ceddi,
Adriyatikten Çin seddi,
Engel olmak kimin haddi,
Zalimlere cellat eyle.

Şemsi bayrak, göğü çadır,
Tüm cihanı vatan bilir,
Birlik, dirlik; devlet budur,
Devletsiz bırakma Rabbim.

Hasan Özçelik 2

Ormanın Feryadı

Doğa, yayla, nebat sermayem benim.
Himayemde yaşar, canlılar benim,
Dağlarda yazıldı, fermanım benim;

Sakin yakma(!), ben ormanım,
Ben bu cihana dermanım.

Doğal hayat bende, sermayen bende,
İklim, maden, nebat, hayvanlar bende,
Temiz hava bende, su, rahmet bende;

Sakin yakma(!), ben ormanım,
Ben bu cihana dermanım.

Arı, böcek, kuşa verdim dalımı,
Fikirsiz insanlar büktü belimi,
Ne haldeyim, kimse sormaz halımı;

Sakin yakma(!), ben ormanım,
Ben bu cihana dermanım.

Ocak açtın, çakıl kırdın küsmedim,
Mangal yaktın, ağaç kestin küsmedim,
Tarla açtın, mer'a yaptın küsmedim;

Sakin yakma(!), ben ormanım,
Ben bu cihana dermanım.

Kökler saldım yamacına, beline,
Toprağı vermedim, akan seline,
Şimdi yokum, ne geçti ki eline;

Yaktın beni, ben ormandım,
Ben bu cihana dermandım.

Hasan Özçelik 2

Ortadoğu'ya Kanlı Bahar

Arap Baharı'ymış, gafa bak gafa,
Bu nasıl özgürlük, bu nasıl kafa,
Gerçeği sorgula(!), kanma her lafa,
Kanunlar var amma, konmuşlar rafa.

Orta Doğu lokma, aç canavara,
Savaş sebebidir; petrol ve para,
Düşünür kalırım, hep kara kara,
Bir değil, beş değil; her yanıma yara.

Dünyaya hükmeder, üç buçuk soysuz,
Hakkını yediği yetim ve tüysüz,
Yıktilar dünyayı, haksız ve arsız,
Bebek, yetim, yaşlı; gelinler yarsız.

Şehirler hayalet; altyapı çöktü,
Halk oldu mülteci, gurbete göçtü,
Balası, dedesi ülkeden kaçtı,
Ecel şerbetini milyonlar içti.

Umutsuz yolculuk ne hazin kader,
Mülteciye diken ne acı batar,
Kim bilir, ölüsü nerede yatar,
Karlara eriyince ortaya çıkar.

Mazlumlar ağlarken, zalim gülüyor,
İnsanlık ölüyor, herkes biliyor,
Kendi ülkesinde esir oluyor,
İnsanlık ölüyor, bir nur doğuyor.

Şair naçar kaldı, daha ne desin,
Bu gidiş zulmete, yokluğa kesin,
Ey Âdil'i Mutlak; varsın ve birsin;
Bu 'Arap Baharı' başını yesin.

Vatanı, milleti koru, Ya Rabbi,
Ezanı, Bayrağı yücelt Ya Rabbi,
Senin yolundayız, medet Ya Rabbi,
Nedir bu ümmete acı Ya Rabbi.

Yavrular çığırır, ah nerde annem,
Ali'si, Veli'si, Zehra'sı, Meryem,
Suçumuz belli ki; Müslüman künyem,
Zalimleri kahret, kayna cehennem.

Hasan Özçelik 2

Ömür Dediğin

Mayamız; iki damla yaş,
Yedik doyduk; üç kaşık aş,
Son durak; iki uzun taş,

Taşlar arasına uzan, yat gardaş,
Ömrün bitti, aklın erdi mi gardaş.

Emel bitmez, amel biter,
Kader der ki; mühlet yeter,
Canı Hakka teslim eder,

Nerdedir gençliğin, dostların gardaş,
Ne zaman yaşadın, öldün be gardaş.

Can kafesten uçtu gitti,
Ecel geldi, ömür bitti,
Sonunda kabrine yattı,

Kaderin okuna kalkan mı gardaş,
Anlayan yok, boşa yorulma gardaş.

Bu şiir çok kısa oldu,
Garip başa neler geldi,
Dün doğmuştu, bu gün öldü,

Hayat; ezan-sala arası gardaş,
Üzülme, ahrette çok yaşa gardaş.

Hasan Özçelik 2

Sarıkamış Şehitlerine

Aç, sefil koştular, tozlu yollarda,
Şehit edildiler, karlı dağlarda,
Ecdad yadigârı güzel bağlarda,
Geziyorsak sebep nasıl bilinmez(!).

Bir fatiha oku, evlat atana,
Yer altında bizim için yatana,
Nefret besle, vatanını satana;
İndirtme bayrağı, tekrar çekilmez.

Zemheri ayıydı, ondört yılıydı,
Donarak doksan bin Hakka yürüdü.
Ümitler kül oldu, yandı, eridi,
Sarıkamış gibi matem görülmez.

Harp şaka mı; başa bastır, dişe diş,
Maceraya heba oldu hayal, düş,
Savaş mı açılır; soğuk, karakış,
Böyle bir talihsiz karar verilmez.

Hasan Özçelik 2

Sevgi Çiçekleri

Toros dağlarında bir ulu köyüm,
Oğuzlardan soyum, Kayı'dır boyum,
Hoşgörüm yüksektir, mülayim huyum,
Ümit, sevgi, şefkat, dostluk severim.

Taşkent yaylasından madımak yeyip,
Üstüne Osmanlı şurubu içip,
İnciri, zeytini, hurmayı görüp ,
Lale ile gonca gülü severim.

Sözümün özeti; tek bir kelime,
Güzelmış, çirkinmiş, benim neyime,
Yadellerin has bahçesi yerine,
Saksımdaki kuru gülü severim.

Dünya yuvarlaktır, kolay dönüyor,
Zalimden mazluma zulüm yağıyor,
Cihad kutsal görev, Hak emrediyor,
Bu kutlu davada varı severim.

Allah, iman, vatan, millet yolunda,
Mevla'nın ismi var, her dem dilinde,
Ovada, yaylada, bir dağ belinde,
Meçhul asker olmuş eri severim.

Mazlumlara ahıyla inletir arşı,
Ülkeme göz diken düşmana karşı,
En kötü şartlarda bir zafer marşı,
Yazan ve söyleyen piri severim.

'Her şey vatan için', derim içimden,
Beş kıta, yüzlerce ülke içinden,
Şahlanan onlarca bayrak içinden,
Ayyıldız; beyazlı, alı severim.

Bize özgü haslet; destanlar yazmak
Küllerden dirilip, yeni yurt kurmak,
Havada çarpışan mermiler görmek,
Destan Çanakkale(!), onu severim.

Düşman bizi sandı bir garip serçe,
Allah'a sığındık, durduk dimdikçe,
Hepimiz tek yürek, tek vatan Türkçe;
Bu necip milleti bundan severim.

Yıllardan yetmiş bir, günlerden otuz,
Sayılardan bir, üç, altı ve dokuz,
Dünyada misli yok, belli ki tekiz,
Hak yolda Alperen yiğit severim.

Hükümler verilir Rabbin tahtında,
Zafer, vuslat, tevhid yazgı bahtında,
Gafiller uyurken seher vaktinde,
Mevlayı zikreden dili severim.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(10.11.2018, Erzurum)

Hasan Özçelik 2

Sevgiliye Sitemname

Hayallerim:
Seven bilir, bilmeyenler anlamaz.
Kural böyle; gönül ferman dinlemez.

Kapılmıştım, sel misali akışa,
Hayran kaldım, ben sendeki nakışa.

Bir serapa bağlamışım gönlümü,
Aldı benden irademle aklımı.

Bilen der ki; aşkta akıl olmazmış,
Bir zehir ki, tadına doyulmazmış.

Cihan değer, o manalı bakışa.
Aşk yolları çekti beni yokuşa.

Yokuşlardan inemedim düzüne,
Ne dil döktüm, kaynanamın kızına.

Niteleme:
Kural şu ki; er yarensiz olmazmış,
Aşık bu ya, kusuru hiç görmezmiş.

Sevda bu ya; ondan başka yok sandım,
Bir tatlı rüyayı sevdim ve kandım.

Habası da kepi de bir giylene,
Güzel, çirkin ne fark eder sevene.

Sorma, niçin; gönül düştü kediye,
Ben de şaştım, o da döndü duduya

Sevda geçti, hayaller oldu yalan,
Sebeup bir hiç, oldu olacak olan.

Sitem:
Yarımıyız ikimiz bir elmanın,
Suçu var mı? sana sual sormanın?

Sana derler şu adamın karısı,
Sen yumurta, ben içinde sarısı.

Sen ve ben; et ile tırnak olmuşuz,
Hedef aynı; birlikte yürümüşüz.

Fedakâr ol, senlik benlik de nesi,
İyi düşün, kıs içindeki sesi.

Rabbe Yakarış:
Ey rabbimiz, sana malûmdur halim,
Pis günahlar sardı başıma kilim.

Günahkâr gençliğim, benzer geceye,
Yüksek hayallerim döndü cüceye.

Hiç bir kulun asla aşka değmiyor,
Medet desem, imdadıma gelmiyor.

Hasan söyler ve aşığa şöyle der;
Kural bu; gönül ot yemez de b. yer.

Sen varsın ya, başkaları gam değil,
Piştım, yandım; Hasan artık ham değil.

Hasan Özçelik 2

Sıladan Askere Mektup

Oğlum sen burdan gideli,
Beş ay geçti, bir gün gibi.
Baban gurbetten geleli,
Kanatlandık bir kuş gibi.

Kardeşlerin selam eder,
Komşular da kardeş gibi.
Burda yoktur gam ve keder,
Topyekün köy bir can gibi.

Sana neler anlatayım,
Sanki konu hiç yok gibi.
Örden burdan konuşayım,
Adet yerin bulsun gibi.

Köyden havadis sorarsan,
Eskiden bildiğin gibi.
Hakka çok şükür, bilersen,
Er büyüttüm, aslan gibi.

Bizi düşünme, iyiyiz,
Sanki hiç dert yokmuş gibi.
Bunu söyler ve biliriz,
Görev kutsal, namus gibi.

Muhtar emmin reis oldu,
Köyü etti cennet gibi.
Kızı da gelinlik oldu,
Kamerin ondördü gibi.

Zeynep'e Ayşeyi gördüm,
Büyümüşler genç kız gibi.
Sana selam gönderdiler,
Sanki bir yavuklu gibi.

Sapı sürdük, fengi yolduk,
Yığınlar oldu dağ gibi.
İşler çok, pek halsiz kaldık,
Ayakta cenaze gibi.

Mantis keçi çift doğurdu,
Oğlakları uçak gibi.
Bol etti sütü, yağurdu,
Sanki bir mandıra gibi.

Garip anan ne söylesin,
Artık mektup bitmiş gibi.
Sensiz hayatı neylesin,
Bir kanadı kırık gibi.

Bu günler tez geçer oğul,
Tatlı bir hatıra gibi.

Askerlik gam, keder değil,
Bir varmış, bir yokmuş gibi.

Hasan Özçelik
(01.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Sıladan Askere Mektup Var

Oğlum sen burdan gideli,
Uç ay geçti, bir gün gibi,
Baban gurbetten geleli,
Ailemiz bir kuş gibi.

Kardeşlerin selam eder,
Komşular da kardeş gibi,
Muhtar emmin köye yeter,
Köyü etti cennet gibi

Sana neler anlatayım,
Sanki konu hiç yok gibi,
Ördan burdan konuşayım,
Adet yerin bulsun gibi.

Bizi düşünme, iyiyiz,
Sanki hiç dert yokmuş gibi,
Bunu söyler ve biliriz,
Görev kutsal, namus gibi.

Mantis keçi çift doğurdu,
Oğlakları uçak gibi,
Bol etti sütü, yoğurdu,
Sanki bir fabrika gibi.

Köyden havadis sorarsan
Eskiden bildiğin gibi,
Hakka çok şükür, bilirsən,
Er büyüttüm, aslan gibi.

Garip anan ne söylesin,
Artık mektup bitmiş gibi,
Sensiz hayatı neylesin,
Bir kanadı kırık gibi.

Bu günler tez geçer oğul,
Tatlı bir hatıra gibi,
Sayılı gün gelir geçer,
Sanki hiç gelmemiş gibi.

Hasan Özçelik
(01.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Sitemname

İnsan denen meçhul, ne kadar çetin,
Halden anlar deyip, sır verme sakın,
İyimser bakardım, şaşırdım bütün,
Çare yok, derdini dökme boşuna.

Avradın kötüsü kötüdür kötü,
Sandıkta kokuttu beş kilo eti,
Hep bize ürmekte amcamın iti,
Köpek bizim deyip övme boşuna.

Irgat der ki, düşsün ağa peşime,
Aç kalsam da gitmem onun işine,
Talih kuşu konar belki başıma;
Zügürt beye nefes dökme boşuna.

Talebe der; kalem, silgi, kitap yok,
Vaktim mi var, dersler ağır, işim çok,
Koşarız bir hayale, aç ya da tok;
Talep yoksa, ders anlatma boşuna.

Ebleh kel, hem fodu, haddini bilmez,
Burnu yere düşse eğilip almaz,
Kafasında saç yok, berber beğenmez,
Makası, tarağı açma boşuna.

Anaya bak, karar eyle kızına,
Tezgahı gör, değer eyle bezine,
İklimi bak, kışı benzer yazına,
Tarlayı, sabanı sorma boşuna.

Utanır, söylemem ölsem acımı,
Haramiler almış yolun bacını,
Yörük naçar kaldı, çekti göçünü,
Dağlar aşıp yayla sorma boşuna.

Birileri derki evren bizimdir;
Savaş, zulüm, hile bize lazımdır,
Güçlüyüz, haklıyız, bu son sözümüzdür;
Eşkiyadan medet umma boşuna.

Yardımlaşma, mertlik, dostluk ve vefa,
İnsanlık nerede, konulmuş rafa,
Adam bizim amma tuhaf bir kafa,
İnanç, töre, âdet sayma boşuna.

Müsrif deve ot için yardan uçar,
Keçiler kavgada dar köprü seğer,
Leyleklerin ömrü laklakla geçer,
Akılsız hayvan çok, sayma boşuna.

Karışamam hiç kimsenin işine,

Bir hoř oldum, hep dűőüne dűőüne,
Çin tuzu karıştı bulgur aşına;
Marketten alıp da içme boşuna.

Özçelik'im niçin kendin üzersin,
Her sözünde ince mana dizersin,
Okuyan var mı ki şiir yazarsın,
Kağıtta kalemi yorma boşuna.

Hasan Özçelik 2

Son Durak (!)

Ölmek için doğuyoruz,
Sınav için yaşıyoruz,
Hayatımız yap-boz gibi,
Bir yapıp bir yıkıyoruz.

Hayat-mevt farkı bir nefes,
Beden ruha olmuş kafes,
Çalış, kazan, evlen, eğlen,
Allahtan gayrısı heves.

Kimler geldi, kimler geçti,
Ya nur ya da zulmet saçtı,
Nefsim 'helmin mezit' derken,
Can kafesten birden uçtu.

Şize bu mektup, yazardan,
Ölümün çoğu nazardan,
İman ile göçemezsek,
Ne kazandık bu pazardan.

Hasan Özçelik
(18.03.2019, Isparta, Hastaneden)

Hasan Özçelik 2

Sönmez Nur

Hamurumuz farklıdır; hep gelmişiz topraktan,
Boşa ümit besleme; fayda gelmez ahmaktan,
Tasadüfen, amaçsız: yaprak düşmez ağaçtan,
Kullarında üstünlük; Allah'a yakınlıktan.

Anlayamadım gitti; zamanenin fendini,
Boş hayaller uğruna; harap ettim kendimi,
Aklım başa geldi de; yeniledim andımı,
Sönmez bir nur ararım, bir kerecik yandı mı.

Hasan Özçelik 2

Sular Bulanık Akıyor / Erozyon

Ülkemde nehirler akar,
Akışında hüzün yatar,
Sökmüş verimli toprağı,
Yurt dışına taşır, döker.

Matem sesli rüzgârları,
Yutmuş ince toprakları,
Taşdığı kutsal toprak,
Sarartıyor umutları.

Dünyaya kazıklar çaktık,
Adını "gökdelen" koyduk,
Çağın gereği sanarak,
Bu ülkeye yazık ettik.

Her yıl tahmin Kıbrıs kadar,
Toprak ana boşa gider,
"Erozyondur" bunun adı,
Sular hep bulanık akar.

"Erozyonu" görme hakir,
Ülkeleri yapar fakir,
İşte kural, satır satır;
Bitmiş ülkeler, tam takır.

Orman gider, çalı kalır,
Çalı gider, çakıl kalır,
Güçlü tarım ülkesiydik,
Şimdi ülke çorak, bayır.

Yakmayalım anızları,
Atmayın cam gazozları,
Yangınlara dur diyelim,
Söndür de git mangalları.

Ülkemiz dağ, tepe, engin,
Canlısı var ve çok zengin,
Mücadele vermeliyiz,
Erozyonla sona değin.

Bundan kimse alınmasın,
Bu dava sözde kalmasın,
Hep birlikte çalışalım,
Ülkemiz çöle dönmesin

Prof.Dr. Hasan ÖZÇELİK
(22.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Süper Güçler/ Suçlar

Süper suç sizin hakkınız,
Bizim var mı ki aklımız(!),
Zulüm, işgal yetsin gayri,
Kardeşliği az görmeyin.

Hak nedir merak etmeyin,
Haklı kimdir, hiç sormayın,
İyi, güzel sizin olsun,
Çirkin bizim, çok görmeyin.

Akdenizde gemin yüzer,
Halkları canından bezer,
Ne lanetli kavimsiniz,
Ülkeler işgal etmeyin.

Bir inancı mahvettiniz,
Keyfi anlam yüklediniz,
Tarih sizden utanıyor,
Tiksintimi naz bilmeyin

Her ülkeyi farklı hallet,
İşgali 'bahardır' bellet,
Düşmanlıklar sizin olsun,
Dostluk bizim, az görmeyin.

Hep yeyin, aca vermeyin,
Çıplağımıza gülmeyin,
İlkbahar, yaz sizin olsun,
Kışı bize çok görmeyin.

Her değeri nifak yapıp,
Hainleri satın alıp,
Zulme 'demokrasi' deyip,
Bizimle alay etmeyin.

Çocuklara 'terör' deyip,
Katlettin ne kadar ayıp,
Filistin'i işgal edip,
Bari 'hakkımız' demeyin.

Size dar geliyor dünya,
Yalanlara kandık güya,
İster gerçek, ister rüya
Ümidimi az görmeyin.

Dünyayı yuttun yetmedi,
Hainler öldü bitmedi,
Gebermede sıra sizde,
Ölümü rüşvet sanmayın.

Sözlerim biraz kemcedir,
Manası kıldan incedir,

Bir hadsizlik yapmış isek,
İçim dolu, çok görmeyin.

Uyanırsa bunca millet,
Sonucunu sen tahmin et,
Yuttukların yetti gayri,
Bu NOTA'yı az görmeyin.

Hasan Özçelik
(20.04.2019, Çankırı)

Hasan Özçelik 2

Süper Güçler/ Suçlar ve Türkler

Demokrasi, insan hakkı deyip de,
Ölüyor insanlık, her gün görüp de,
Myammarda, Filistinde, İdlibde,
Bahar yalanına kanmış değiliz.

Ülkeler yanıyor, ölmüş insanlık,
Sahte baharlara kurban insanlık,
Hayvan bile değil, nerde insanlık,
Dünya kan ağlarken gülen değiliz.

Türkler cesur millet, korkak değiliz,
Masum kanı dökmez, cani değiliz,
Biz ademoğluyuz, hayvan değiliz,
İnsanlık bizimle, yalnız değiliz.

Ayı, kurt, domuzdan ürktü oğlaklar,
Dolu, boran oldu, yağan sağnaklar,
Ey insan hakları, güçlü devletler,
Vicdanınız mı yok, ölü müsünüz.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(15.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Şaşmaz Ölçü

Ömrü doğru geçenlerin,
Musibete sabredenin,
Dostu Allah olanların,
Hiç sırtı yere gelir mi?

Hep çalışıp didinenin,
İktisatla geçinenin,
Düşkünleri gözetenin,
Ruhuna sıklet gelir mi?

Emrine uyup Kur'an'ın,
Hükmüne razı olanın,
Vatan için can verenin,
Tenine toprak değer mi?

Hasan Özçelik
(11.04.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Şehit Mehmed'ime

"En büyük Asker bizim Asker" diyerek,
Hizmet için vatana uçtu Mehmed'im.
Vatan borcunu namus borcu bilerek,
En kutsal görevi seçti Mehmed'im.

Bu kutsal görevinde Hakkari vardı,
Vatan aşkı sımsıcak içini sardı,
Allah'a şehit olayım diye yalvardı,
Şimdiden yolunu seçti Mehmed'im.

"Bismillah" diyerek ilk nöbete çıktı,
Üstünde bir an şimşekler çaktı,
Bir kartal gibi süzerek, etrafa baktı,
Yıktı bendini taşıtı Mehmed'im.

Bir anda irkildi mermi sesine,
Alma dur dedi soluyan nefesine,
Adres sormadı kurşun girdi ensesine,
Bir dağ gibi yere düştü Mehmed'im.

Son bir gayretle "Allah-u Ekber" diyerek
Vatan için şaha kalktı, son kez bu yürek,
Bir "Bedir Aslanı" misali kükreyerek,
Düşmana mermiler saçtı Mehmed'im.

Bir çınar gibi durdu, ayakta devrildi,
Cevşeni, Künyesi yere serildi,
Kulağına gaip ten sâla verildi,
Şahadet şerbetini içti Mehmed'im.

Giydirmediler melekler kaput bezini,
Bir anda ilahi bir nur kapladı gözünü,
Vatan için öldüm diyerek yumdu gözünü,
Bayraktan kefenini biçti Mehmed'im.

"Şehitler ölmez" yazıldı musalla taşına,
Kimse dur diyemedi akan gözyaşına,
Cennet için toplandı melekler başına,
Şehit olup ahrete göçtü Mehmed'im.

Şehitlik yüksek mertebe Allah katında,
Kuruldu tahtı Tuğba dalları altında,
Sırat köprüsünü Burak sırtında,
Mizan-ı sorgusuz geçti Mehmed'im.

YAMAN'im der bu vatan Atalardan emanet,
Bir şehitte olurdu ancak, böyle fetanet,
Allah anne babasına versin metanet,
Henüz yirmisinde, Gençti Mehmed'im.

Mehmet YAMAN

(YAMAN-İ)

Hasan Özçelik 2

Şehit Oğlum, Hüseyin

Şırnak dağlarından matem esiyor,
Gazeteler 'şehit 6', yazıyor,
Türkiye tek vücut, teröre lanet,
Şehit evlerine bayrak asıyor.

Sınır taburunda, Ballı köyünde,
Vatanı bekledi, gurbet elinde,
Araç şoförüydü, göreve gitti,
Cevşeni boynunda, Kur'an dilinde.

12 Mayıs'ta kurmuşlar pusu,
İnsan değil bunlar, hayvanın pisi,
Neyleriz şehidim, dünyayı sensiz,
Ölesiye tutar, Anan bu yası.

26 yaşında, genç bir fidanın,
Bize ikramıydı Kadir Mevla'nın;
Haine göz yumup, destek verenin;
Elleri kırılsın, roket atanın.

Mekanın nur olsun, oğlum Hüseyin,
Kader, yazı böyle; kime küseyin,
Asker olsam düşsem hain peşine,
Sayı söyle, kaç haini asayım.

Oğlum; kul ölünce Hakka varmalı,
Düzgün yaşamalı, şehit ölmeli,
Seni vuranlarda vicdan olamaz,
Onlar su içerken ıslık çalmalı.

81 milyonu kardeş biliriz,
Vatan, Millet, Bayrak için ölürüz,
Hamdolsun ülkemiz yiğit doludur,
Hainlere asla boyun eğmeyiz.

Yas tutarım, 20 yıldır ağlarım,
Ağu-zehir geçer, güzel günlerim,
Ey devlet, ey millet bu terör bitsin;
Başka can yanmasın; tek bir dileğim.

Ağlarım, sızlarım, günlerim geçmez,
Sanmayın hainler ettiğin çekmez,
Askerin suçu ne, neden vurulur (!),
Bu millet haini asla afv etmez.

Beklerim Allah'tan bu terör durur,
Terörist de bir gün ettiğin bulur,
Bu gidişe artık yeter, demeli;
Analar doğurur, hainler vurur.

Yazarım, söylerim, duymayan duysun,
Askerlerden acı haber gelmesin,

Ocaklara ateş veren terörün,
Kandil'i, Bekâ'sı, kökü kazınsın.

Hasan Özçelik,
(2016, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Şeker Oğlan

Bekar oğlan, şeker oğlan,
Çalgı-çengi gezer oğlan,
Ömür böyle geçer sanma;
Sonu karakıştır, oğlan.

Bir evin tek çocuğusun,
Annenin göğe tuğusun,
Üstüne kül üfürmezler,
Bulunmaz hint ipeğisin.

Burnun düşse eğilmezsin,
Büyür, amma gelişmezsin,
Baba malına güvenip,
Hiçbir işte çalışmazsın.

Güzel oğlan, keleş oğlan,
Hayat sana beleş oğlan,
Bu gidişle işin zordur,
Bir mezar bul, yerleş oğlan.

Arı vız der, hanım tuz der,
Astar yüz der; cüzdan az der,
Çoluk çocuğa bir karış;
Çalış, kazan; ne bu naz der.

Vali geliyor Konya'dan,
Haberin yok mu dünyadan,
Muhtar mühürü basmıyor,
Olan malını almadan.

Gün sayısı darı gibi,
Ömür geçmez, sürü gibi,
Yılan bile hesap yapar;
Vezne ile toprak gibi.

Gezdin avare avare,
Çoban olmadın davara,
Bir baltaya sap olmadın,
Şimdi herkese madara.

Kim kazanmış, kemler yemiş,
Bu gençler ne hale düşmüş,
Merkep(şeker)oğlan iflas etmiş,
Hayatı şimdi anlamış.

Hasan Özçelik,
(17.06.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Şeytanların Dansı

Hür dünya taş gibi, sağır mı sağır,
Komşuda yangın var, bağır ha bağır,
Kuvvet adaletten, ağır mı, ağır,
Devletler yıkıyor, beş iblis gâvur.

Öyle dans eder ki, anlaşılmıyor,
Günahları asla tartışılmıyor,
Irakta(!) da olsa baş edilmiyor,
Kirletti dünyayı, temizlenmiyor.

Silaha, kurşuna 'bahar' dedirtip,
Zulmü 'demokrasi' diye belletip,
Ülkeleri parça parça eritip,
Ne lanet senaryo, bu yeni tertip.

Dünyayı aldatan iblisi beşti,
Toplam sayıları binleri aştı,
İnsi şeytanlara diğeri şaştı,
Kutsallar çiğnendi, ne hale düştü.

Hangi şeytan daha hünerli sence,
İki bacaklılar muallim bence,
Her ülkeye takıyorlar bir kanca,
Reçete yazıyor binlerce gence.

Her renk şeytanlarda savaş sebebi,

Her değer renklerde nifak sebebi,
Her şey kendi için, bilmez edebi,
Müttefik olsa da düşman ebedi.

Karda gezer, izi belli etmezler,
Dumanlı havayı hiç terk etmezler,
Kavilli döğüşü hissettirmezler,
Körpe kuzu yerler, asla doymazlar.

Çakallar, tilkiler pusuda boy boy,
Adlar farklı amma, kökleri bir soy,
Bu sözü unutma, bir kenara koy;
Zamanla tükenir; dünya, ülke, köy.

Karşı çıkmak, herkes için zor gibi,
Amaçları ülke yutmak bal gibi,
Aç katırlar gonca gül bulmuş gibi,
Metot farklı, hedefleri bir gibi.

Şeytanlar zulmünü yeterli görmez,
Mazlumun çektiği çileyi bilmez,
Derim ki; Allah var; takmağa değmez;
Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz.

Ne yazayım, ne söyleyim bilmem ki,
Dünyayı aldatan öyleler var ki;

Vicdan yoksa insan neler yapmaz ki,
Elden gelse bir dakika durmam ki.

Çaresiz gibiyim, ben ne yapayım,
Şerrinden kaçayım, diller dökeyim,
Söz anlar mı, yine de bir bakayım,
En son çare, bir taş da ben atayım.

Hasan Özçelik
(21.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Şu Bizim Dünya

Hepimiz bu dünyadayız,
Yılda bir mevsim yaz gelir,
Hayatın ince manası,
Kimine hayal, düş gelir.

Bir gezegen ki, o kadar,
Bahardan evvel kış gelir,
Güneye devamlı bahar,
Kuzeye karakış gelir.

Kimine ekmek, taş gelir,
Kimine ayak, baş gelir,
Ne verilse memnun olmaz,
Huyu bana bir hoş gelir.

Mütevekkil aza çok der,
"Bismillah" der, nimeti yer,
Kimi obur, yer babam yer,
Dünyayı yutsa az gelir.

Bu nasıl iştir, şaşarsın,
Ümitle dağlar aşarsın,
Nasip ise nimetlenir,
Kaba döşeğe düşersin.

Kimine üç-beş, bin gelir,
Kimine asit, baz gelir,
Kimine çok verir Mevlâm,
Şükürsüzse isyan gelir.

Hırslıların inadından,
Vaz geçer mi, muradından,
Vurmuş kuşu kanadından,
Acısı O'na haz gelir.

Kimine kuşu kaz gelir,
Günahları sevap gelir,
Arsız yüzler utanmazsa,
Kırk batman tükrük vız gelir.

Aşığa aşkı, naz gelir,
Aşk yokuşu pek düz gelir,
Tanımsız bir dünyası var,
Hali bize bir hoş gelir.

Atarsın oltayı göle,
Beklersin ki balık gelir!
Çekersin ümitle ipi,
İp tükenir, bomboş gelir.

Neymiş kural, görgü, yasa,
Bu mantıkla dolar kasa,
Güçlüler koyar kuralı;
Zayıfları alır tasa.

Sözlerim ince, farklıdır,
İçinde neler saklıdır,
Zayıflara kural budur;
Güçlü her zaman haklıdır.

İşte oğul, budur kader,
İsyan yok, ne verse yeter,
Kadere isyan edersen,
Olursun, betterden better.

Şunu herkes iyi bilir;
İnsan tek doğar, tek ölür;
İstikametsiz yaşarsan,
Günahların miras kalır.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(23.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Tahtalıköyden Mektup Var

Hayat viraj ve rampa, bulamadım düzünü,
Aşı acı, yağı az, yele koymuş tuzunu,
Güzeli çok, derdi çok, çekemezsin nazını,
Geç anladık, faydasız, dövme artık dizini.

Ne bu günleri belli, ne yarını, ne dünü,
Gelirler, giden gelmez, eskimekte her yeni,
Alev içinde kalmış, yanıyor dört bir yanı,
Türlü türlü dert için, yaratmış Rabbim beni.

Son durak burasıdır, istersen binler yaşa,
Boşa çare arama, ölüm gelecek başa,
İster ırgat, ister bey, istersen ol bir paşa,
Bir isim, iki tarih, yazılır mermer taş.

Dün tımar edip binip de koşturduğum atlar,
Bu gün üstümüzde çıkan nebatatı otlar,
Telörgü, demirperde burda sınır değildir,
İman, iyi amellerle çizilir hatlar.

Burası Kabristandır, mevtalarla doludur,
İman, tevhid ve inanç buraların gülüdür,
İyi amelle gelmek, er kişinin kârıdır,
Korkma(!) sakın berzahtan, hepsi Rabbin yeridir.

Bu beş kıta bir kitap, idrak edip bilene,
Uç günlük ömür için, hayat değmez yalana,
Geçenler geçti gitti, şimdi sıra kalana,
Bir fatiha okusan, rahmet olsa ölene.

Hasan Özçelik 2

Tarım Kenti, Isparta

Akdenizde bir şehirdir,
Yerin altı gür, nehirdir,
İnsanları güler yüzlü,
Ova, yayla, dağ sebildir.

Haşgeş üretir ve satar,
Tohumundan ezme yapar,
Taze ve genç yaprağıyla,
Yufka sarar, bükme yapar.

Dostun hası Gelendostta,
Şeftalinin hası dostta,
Kıraz, vişne, elma yeyip,
Üzüm görürsünüz düşte.

Ülkede dörtte bir elma,
Üretilir Isparta'da,
Ürünlerimizden ye de,
İstersen al, ister alma.

Eğirdirde yer gök elma,
Bir tek ye de obez olma,
Bu nasıl iş merak edip,
Yerinde gör, hayal kurma.

Servis olur tabak tabak,
Hem de sünnet onu yemek,
Ederseniz onu merak,
Otuz okka geldi kabak.

Göllerinde yüzer kayık,
Kalıntı şehirler höyük,
Ürünleri çoktur amma,
İlginç meyvesi Beşbıyık,

Keçiborlu gül bahçesi,
Lavanta gelir akçesi,
Türkiye'nin tarım kenti,
Bu şiirin tam Türkçesi.

Karaağaç satar çilek,
Bostanları; kavun, kelek,
İnsanları sanki melek,
Yaşanır kent Isparta'dır.

Şimşir, gürgen kaşığdır,
Hasır, kamış döşegidir,
Tarihe derin bakarsan,
Medeniyet beşiğidir.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(16.03.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Ticaret ve Dostluk

Satma malı, veresiye,
Dost kalırsın, ölesiye,
'Borca satmazmış' desinler,
Düşman sana gülesiye.

Borç alanlar, keseden yer,
Böyle deyip ver babam ver,
Sonunda tek cevap gelir;
'Vermeseydin, çaldım mı' der.

Acıyan acımık olur,
Kendisi de muhtaç kalır.
Borçları ödeyin, derse;
Borçlu başa bela olur.

Hasan Özçelik
(27.05.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Tokmak Kafa

Huyuna bak, ekşi hamur,
Çöktüğü yer bataklık, çamur,
Boşa geçmiş koca ömür,
Kısa, uzun ne fark eder.

Bir gün geldi, bir gün geçti,
Cihana zulmetler saçtı,
Ecel şerbetini içti,
Zengin, fakir ne fark eder.

Yaşı elli, çark etmemiş,
Görmüş, bilmiş, fark etmemiş,
Kafayı hayra yormamış,
Tokmak kafa ne fark eder.

Hasan Özçelik 2

Toruna Mektup

Dedenin toruna mesajı:

Dinle beni, Oğuz Kerem,
Virüs sardı, çoktur yaram,
Yozlaşmakta dinim, törem,
Gidişat kötü, ne deyim.

Kafa büyük, beyin küçük,
Çoğu fikir; uçuk, kaçık,
Toplum hasta, hane göçük,
Allah hayretsin, ne deyim.

Gitti değer, geldi para,
İçimizde açtı yara,
Yol tarif edersen köre;
Kavşak, viraj, düz ne deyim.

İşte sazım, işte sözüm,
Bozulmuş değerler bizim,
Sana söylüyorum kızım,
Gelin işitmez, ne deyim.

Z kuşağı mirasyedi,
Bozuldu çok şeyin tadı,
Modernlik bunun adı,
Söz bitti burda ne deyim.

Torunun dedeye cevabı:

Ben daha küçüğüm dede,
Bilemem ki ne var, nede,
Bana çok şey söyleyen de,
Anlamam çok zor, ne deyim.

Büyüyüp anlarım bel ki,
Ben sana benzerim bil ki,
Bana doğru yol göster ki,
Yardımcım Allah ne deyim.

Hasan Özçelik 2

Töre ve Nasihat

Çocukluktan çobanım ben,
Soyum sopum yörüğüm ben,
Herkes dönse dönemem ben,
İnsan sözünden bağlanır.

Dağlarımız dumanlıdır,
Başımız hep belalıdır,
Yüreğimiz yaralıdır,
Her gün başka karalıdır.

Papucumuz çarıkandır,
Salatamız cacıkandır,
Elbisemiz kepenekdir,
Cesaretim imandandır.

Komşumuz dağ hayvanları,
Ortak bulduk yaylaları,
Düşmanını hakir görme,
Aslanı yer tilkileri.

Asker olduk bu vatana,
Minnet; kefensiz yatana,
Saygı duy oğlum atana,
Düşmanız vatan satana.

Ata vurmuşun eğeri,
Piçe vermeyiz değeri,
Ne yapsın eşek semeri,
Evvel gerekti tımarı.

Çok düşünüp pek az söyle,
Hayat kolay değil öyle,
"Bu kurallar nedir böyle ...
deme", Kurallar boş değil.

Garıncanın yasubu var,
Arının bile beyi var,
Her sürünün çobanı var,
Bizler başsız galamayız.

Saza veriller bir ayar,
Ata veriller bir gayar
Töreye garşı gelersen,
Baban seni evden kovar.

Su uyur, düşman uyumaz,
Türkler hiç düşmansız galmaz,
Genç guşaklar bunu bilmez,
Sor da öğren, geçmişini.

Ya işte böyledir, oğul,
Hakkın huzurunda eğil,

Hasan der; ne döv, ne dövöl,
Davam; löks yaşamak değil.

Hasan Özçelik
(Isparta)

Hasan Özçelik 2

Turan Devleti

İnsan dava için yaşar,
Bu sebeple dağlar aşar,
Kaf Dağı'nı aştık geldik,
Bize cihangirlik düşer.

Ben bir damla, o bir deniz,
Dere, nehir birlikteyiz,
Öyle pusu kurmuşlar ki,
Biz okyanus olamayız.

Hayal başka, gerçek başka,
Gerçekçi olsaydım keşke,
Vatan, millet ülküsünden,
Fırsat mı var, başka aşka.

Hasan Özçelik
(Atatürk Üniversitesi, 1984)

Hasan Özçelik 2

Türkiye Bitkileri

"Türkiye" adında bir vatan vardır,
Ne kadar anlatsak o kadar kârdır.
Tam oniki bin bitkiye vatandır,
Flora zengindir, iş bu ülkede.

Onbir ciltte anlatılmış bitkiler,
İklim, topoğrafya, nice etkiler,
Türkler bu vatana çoktan diktiler,
Ayyıldızlı bayrak, iş bu ülkede.

Alplerde ve Himalaya'da varız,
Tersiyerde, Quaternerde varız,
Bir yarımada, üç tarafı deniz,
Bir tarafı kara, iş bu ülkede.

Merak eyle, anlam çıkar sözümünden,
Sakınırım düşmanların gözünden,
Kışı, yazı, baharından güzünden,
Dört mevsim yaşanır, iş bu ülkede.

Kaçkar, Dumlu, Erciyes ve Amanos,
Istranca, Köroğlu, Sandras ve Toros,
Zigana, Pülümür, Geçidi-Horoz,
Her biri bir derya, iş bu ülkede.

Gezersin dağları, aylık, gündelik,
Lale, sümbül, nergiz, sığla, güneyik,
Binikiyüz cins ve dörtbin endemik,
Bin üçyüz üzüm var, iş bu ülkede.

Flora mağında Avrupa'ya gol,
Birlikte atalım, gel simbiyont ol,
İncir, zeytin, buğday, çiçek-Dedegül,
Kutsal bitkiler çok, iş bu ülkede.

Nice medeniyet konup göçtüler,
Ektiler, biçtiler, koyup gittiler,
Binlerce bitkiyi ıslah ettiler,
İlaç, gıda, bahar; iş bu ülkede.

Dokuz tür EX oldu, botanik yasta,
CR kategorisi ! olmasın hasta,
Edirne'den Van'a; Muğla'dan Kars'a
Olmasın kayıplar, iş bu ülkede.

Gereği yok, daha fazla demenin,
Sığırkuyruğu, güller ve gevenin,
Gıvışgan ve Peygamber çiçeğinin
Gen merkezi vardır, iş bu ülkede.

Prof.Dr. Hasan ÖZÇELİK (Isparta)

Hasan Özçelik 2

Türkiye'nin Başkentleri

Ankara; resmi başşehir,
İstanbul; en büyük şehir,
Yetmiyor su, baraj, nehir,
Megakenti gel de bir gör.

Erzincan; üzüm bağları,
Yaylada Dumlu dağları,
Yazın zor erir karları,
Erzurumda Dadaş'ı gör.

Diyarbakırda karpuzu,
Çankırı'da kaya tuzu,
Ardahanda ördek, kazı,
Şemdinli'de bal ye de gör.

Türkiyem; derdin çok büyük,
Antik kentler; adı höyük,
Torosların halkı yörük,
Teke Yöresi'ne gel, gör.

Çoğumuzun soyu Kayı,
Meşhur bizde yörük beyi,
Her kimde var ise dayı,
Havasını gel de bir gör.

Akseki'den gitmiş yarı,
Torun olmuş; Yörük Ali,
Ege; efeler diyarı,
Aydın ve İzmir'i gel, gör.

Bu sözleri kafana koy,
Sonra demeyesin ah, vay,
Akseki'de zekâ ve huy,
Ticaret ve tahsilde gör.

Turizm; Antalya, Muğla,
Evler ahşap ile tuğla,
Usta semer diker tuğla,
Safranbolu'ya gel de, gör.

Zikir, zakir, Mevlana'yı,
Gez dünyayı, gör Konya'yı,
Güneydoğu'da halayı,
Trabzonda horonu gör.

Ülkem; her yanı bir değer,
Gizli bir hazine meğer,
Her gün nurlu rahmet yağar,
Urfa, Isparta'ya gel gör.

Hasan Özçelik 2

Türkiye'nin Gülleri

Gülmek, gülümsemek güzel,
Güllerle hayat ne güzel,
Gülsüz hayat sanki gazel,
Bunu derim evvel, ezel.

Kanadı yok, ama uçar,
İstenmeyen yerden kaçar,
İlkbaharda çiçek açar,
Ülkemin bahçe gülleri.

Nimetinden bolca veren,
Hokka gülü, Yediveren,
Bahar mevsimi ilk eren,
Sarıgüller, Yağ gülleri.

Hakkında neler yazılmış,
On bir gurupta dizilmiş,
Yetmiş türde hitam bulmuş,
Türkiye'nin tüm gülleri.

Bizim eller, güzel iller,
Seherinde eser yeller,
Urfa ilinde yetişir,
Arapkızı, Siyah güller.

Birazcık okuyun hele,
"Rosa alba", Latince de,
"Triyandafil" beyaz güle,
Denilirmiş Darende'de.

Fidanlar olunca reşit,
Her birine kıymet eşit,
Yetmiş türde beşyüz çeşit,
Türkiye'nin tüm gülleri.

Sevgi ve barıştan yana,
Çok mesaj verir insana,
Her renkten ayrı bir mana,
Vardır içinde güllerin.

Bir çiçek ki, farklı yeri,
Kokusu Muhammed (SAV) teri,
Sevmeyene derler deli,
Şam gülleri, Yağ gülleri.

Prof.Dr. Hasan Özçelik (Isparta)

Hasan Özçelik 2

Türkler Geliyor

Allah'ın şaşkın kulları; Ha uyandı, uyanacak.
Zulmün esaret yuları; Ha kırıldı, kırılacak.

Sular bulanık akıyor; Ha duruldu, durulacak,
Zulüm cihani yakıyor; Ha durdu ha, durulacak.

Çok düşündü, bunu yazan; Ha yoruldu, yorulacak,
Cihana adalet, nizam; Ha kuruldu, kurulacak.

Bu mesaj, her okuyana; Ha ulaştı, ulaşacak,
Bir nur, Barla'dan cihana; Ha saçıldı, saçılacak.

Ülkemden sis bulutları; Ha dağıldı, dağılacak,
Dünyanın mazlum halkları; Ha kurtuldu, kurtulacak.

Şanlı Ordum, şer güçleri; Ha dağıttı, dağıtacak,
Mehmetçik Kandil'e bayrak; Ha dikti, ha dikilecek.

Mazlumun imanı zulmü; Ha boğdu, ha boğulacak,
Zalim, kafir saltanatı; Ha yıkıldı, yıkılacak.

Filistinde zulüm, işgal; Ha önlendi, önlenecek,
Bebek katili zalimler; Ha geberdi, geberecek.

Uygur (Kerkük) Türkleri bağımsız; Ha oldu, ha olunacak,
Titreyip Türk benliğine; Ha döndü, ha dönülecek.

İşte budur Türkün farkı; Ha bilindi, bilinecek,
Çin'in Sarayına kırkı; Ha girdi, ha girilecek.

Azeri der, tek bir yürek; Ha olduk, ha olunacak,
Karabağ'a Türk bayrağı; Ha çekildi, çekilecek.

Türkler geliyor, savulun; Ha geldi, ha gelinecek,
Türkler nasıl bir milletmiş; Şimdi iyi görülecek.

Hasan Özçelik
(07.07.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Uyan Ey Medeni Dünya

Devin üstünde bir cüce,
Yönetir keyfi, sinsice,
Bütün dünya seyrediyor,
Zalimleri pek gafilce.

Orta Doğu kan ağlıyor,
Zulüm, işgal can yakıyor,
Neme lazım deyip geçme(!),
Sıra sana da geliyor.

Uyan ey medeni dünya,
Şiir gerçek, sanma rüya,
'Al elinden, vur beynine'
Mazlumlara bu mu reva.

Bıçak kemiğe değerse,
İnsanlar kinle dolarsa,
Girecek delik ararsın,
Bir ulu hakan çıkarsa.

Beş kıtada sözüm budur;
İşte insanlığın budur,
Bu gün, senin yarın bizim;
Kudur, kuduz köpek kudur.

Hasan Özçelik
(20.04.2019, Çankırı)

Hasan Özçelik 2

Ülkemin Başkentleri

Şehirler var, çeşit, çeşit,
Güzel ama, değil eşit,
Anlatayım, sabret biraz;
Şimdi güzel sözler işit.

Ankara, siyasi başkent,
Problemi orda hallet,
Ülkemin can damarıdır,
Hiç kimseye çekme minnet.

Ülke gibi dev bir şehir,
Şuyu yetmez, aksa nehir,
İstanbuldur onun adı;
Ekonomide baş şehir.

Akdenizde bir incidir,
Turizimde birincidir,
'Edelle'dir, eski adı,
Ürün; pamuk, narencidir.

Sanki bir dünya sarayı,
Açma O'nunla arayı,
Gül, kiraz, elma başkenti,
Isparta'ya dök parayı.

Burnuna hoş koku gelir,
Kabune pilavı yenir,
Lavanta kokan çiftçiye,
'Kuyucak köylüsü' denir.

Malatya kayısı için,
Ege; kavun, üzüm için,
Sarımsakta Kastamonu;
Tahılda Konya'ya uçun.

Derdim çok amma diyemem,
Sırrı yabana veremem,
Elmada ikinci şehir;
Türkçe'de merkez; Karaman.

Şehirler böyle yarışa,
Kimin haddi ki karışa,
Biz bir tarım ülkesiyiz;
Göz yumma geri kalışa.

Hasan Özçelik 2

Virüs Dünyası

Çanlı basitleştikçe kılıklar çok değişir,
Üç günlük dünya için süper güçler döğüşür,
Menfaat merkezinde kavga eder, barışır,
Yetim malına aşık patojenler çok imiş.

Muhtelif virüslerle doldu, taşı bu asır,
Uzaya para döker, vermez göçmene hasır,
Biri bire böldüm de, çıktı içinden kesir,
Şaştım kaldım zamana, bu hesap başka imiş.

Virüsleri bulursan kafasını ez taşla,
Nemrut, Neron, İblisle Ebu Cehilden başla,
Bittim, tükendim deme; bırakma üçle beşle,
Virüsler çok değişken, tanımak çok zor imiş.

Hasan Özçelik 2

Virüsname

Virüs ve Riketsiya okurduk kitaplardan,
Üzülererek öğrendik; dünyada olanlardan;
Bir garip grip çıkmış, uzak doğululardan,
Araç markası sanki, âmil 'Korona' imiş.

Mart ayının başıydı, sene ikibin yirmi,
Kara haber yayıldı; duymayan biri var mı?
Nerede süper güçler; orda KORONA yok mu?
Cismi görünmez amma, cürmü çok büyük imiş.

Taş mıdır, toprak mıdır, cansız mıdır, canlı mı ?
Kur'anda adı geçen Yecüc, Mecüc, Deccal mı ?
Dişi midir, erkek mi; hikmet midir, bela mı ?
Bu virüs bir cellat mı, vefat onbinler imiş.

Materyalist felsefe, görmediğine mağlup,
Aklı selim, sağduyu, ilmi hikmete talip,
Rabbimden niyazımız; bizi eylesin galip,
Mazide bu pandemi; Verem ve Veba imiş.

Bir hikmeti vardır ki, Rabbim onu yarattı,
Öyle bir musibet ki, savaşları arattı,
Yaratan Rabbim amma, kirli eller üretti,
Sinsice binler boğan; nükleik silah imiş.

Tarihte 'Nuh Tufanı' anlatırdı büyükler,
Bu virüs taununu çok yazacak tarihler,
Ne küresel bir bela; bozuldu hep keyifler,
'Temizlik imandandır', ne hikmetli söz imiş.

İnsanlar aciz kaldı, bütün ülkeler naçar,
Sanki haşri yaşarız, halk birbirinden kaçar,
Bu nasıl bir pandemi, ulema buna şaşar,
Rabbimin muradı ne? bilinmez bir sır imiş.

Geçmektedir zamanı; dokun suya, sabuna
Kurallara uyalım(!); kaçsın bizden Korona,
Hayat dolu bir dünya, bırakalım yarına,
Karamsarlık ve ego tauna davet imiş.

Sömürgeci bir düzen, çok şey sahte olalı,
Islak mendil, pet bardak, naylon kaplar çıkalı,
Hazır ürün, haram mal yuvamıza gireli,
Unuttuk insanlığı, hatırlamak zor imiş.

Ehli vukuf diyor ki; bu illetin nedeni;
Toplu halde yaşamak, şehirleşmek temeli;
Köyümüze dönelim; bırak gamı, kederi,
Dağ köyünde yaşamak, şehirden evla imiş.

Koca dünya bir şehir, mahallesi milyarlık,
Lüks yaşama arzusu; konut milyon dolarlık,

Tarım Kenti, Köy Kenti geçinmede kolaylık,
Aıştık sosyeteye, köye dönüş zor imiş.

Ülkemiz gıda dolu; soğan, biber, pırasa,
Sebze, meyve bulsaydı, Çin yer miydi yarasa,
Dünyayı felç edecek, biraz daha ürerse,
Böyle bir rezil dünya, daha önce yok imiş.

Bir tanesin Türkiyem, gelmiyesin nazara,
Dost ve düşman müttefik, methiyeler yazara,
Ne süper güçlermiş ki, çıktı yünü pazara
Dışı süslü, içi pis, bir büyük balon imiş.

Hasan Özçelik 2

Ya Rab

Kara etme, ak alnımı,
Geri alma, az aklımı,
Hayat acı mı, tatlı mı?
Yaşayıp görmek isterim.

Arzı-küre yapısına,
Güvenilmez tapusuna,
Haşrin berzah kapısına,
İmanla girmek isterim.

Hak Yolu'nun sevdalısı,
Şeceremin bin dallısı,
Milletimin hizmetkârı,
Resule komşu isterim.

Ey benim canım dostlarım,
Dostlar içinde haslarım,
Bende hakkınız var ise,
Dünya'da vermek isterim.

Dünyaya Müslüman geldim,
Milletimi islâm gördüm,
İslâm ile şeref duydum,
Müslüman ölmek isterim.

Hasan Özçelik
(17.03.2019, Hastane)

Hasan Özçelik 2

Yakariş

şihhatli hayat ve devamı devlet,
İslâma ümmet, geçmişlere rahmet,
Kusurum çok, amma Allah'ım affet,
Ya Nebi(!) şefaata, mahşerde medet.

Allah'ım(!) Bayrağımızı indirtme,
Düşmanları yüzümüze güldürtme,
Allah'ım(!) her şeylere gücün yeter,
Askerime yavuz taşlar değıdirtme.

Vatan ve millet için çalışana,
Acil yardım eyle, naçar kalana
Acı, merhamet et, Gazi olana,
Cennet nasib eyle Şehit olana,

Yalvardım sana, amiyane böyle,
Rabbim(!) bizi koru, muzaffer eyle,
İslah mümkünse düşmanı ıslah eyle,
Yoksa 'Kahhar' ismin ile kahreyle.

Hasan Özçelik
(12.01.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Yalan Dünya

Allı pullu bir gelin,
Kandırdı hepimizi,
Cilve yapar, göz kırpar,
Yutacak topumuzu.

Dışı, içi yaktı beni,
Zincirine taktı beni,
Aldı ve götürdü birden,
Çöplüğüne döktü beni.

Hasan Özçelik
(20.03.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Yaradan'a Dilekçe

Öyle söz isterim; doğru, küfürsüz,
Manası açıkça, mertçe, fütursuz,
Bir hayat isterim; sade, kahırsız,
Bir dava isterim; aleme nizam olsun.

Bir dünya isterim; geniş, zulümsüz,
Bir sofraya isterim; ye, doy, obursuz,
Bir ova isterim; uçsuz, bucaksız,
Bir yayla isterim; karı bol olsun.

Ey Rabbî-Rahim, Halik-ı Kerim'im,
Setr eyle günahım, yazma meleşim,
Habibine ümmet et, son dileğim,
Bir müjde ver; senden razıyım olsun.

Bir fakirim, cekette yok astarım,
Öyle-böyle ben nefsimi beslerim,
Özçelik der; yâri baki isterim,
İki cihanım pür saadet olsun.

Hasan Özçelik 2

Yaşamayan Bilemez

Hayat acı ve tatlı,
Sirke ile bal gibi,
Düştüm dipsiz kuyuya,
Hazreti Yusuf gibi.

Bir medet bekliyorum,
Çaresiz, garip gibi.
Çıkarsın bu kuyudan,
Haktan inen el gibi.

Şu cihana gelmedi,
Sultan Süleyman gibi,
Acep devlet var mı ki,
Bir nefes sıhhat gibi.

Hastalıkla hem halim,
Zoraki nikah gibi,
Konuşur dertleşirim,
Sanki duyan var gibi.

Sıkıntı vakti uzun,
Sanki günler yıl gibi,
Ankara'da GATA var,
Hekimi lokman gibi.

Uzaktan ne bakarsın,
Sanki, bana el gibi,
İşte geldi, geçti ömrüm,
Bir deli rüzgâr gibi.

Hasan Özçelik 2

Yaşayan Anılar

Derdim oldu dağlar gibi,
Anlatamam eller gibi,
Atmış yılım böyle geçti,
Viraj, rampa yollar gibi.

Balcı ve pekmezci ağlar,
Katrancının içi sızlar,
Bir garibin eşğine
Yer mi verir sadist sağlar.

Anam köylü deli Omar,
Oturmuş da hırka yamar,
Ben ondan iplik beklerim,
O, benden yamalık umar.

Bir Edirne, bir Vandasın,
Bir yerlerde, bir göktesin,
Bu şiire kafa yor ki,
Bir gün beni anlayasın.

Eşim, dostum, emmim, dayım,
Her birinden aldım payım.
Beni bu hale düşüren,
Dost, sevgili, ağam, beyim.

Hasan Özçelik 2

Yemin

Albayrakta kanım vardır,
Söylenecek sözüm vardır,
Bu can bu tende kaldıkça,
Bu vatan düşmana dardır.

Kara günler geçecektir,
Güneş nurun saçacaktır,
Anadolu arslanları,
Çakalları boğacaktır.

Akar, bulur bendimizi,
Doğrulturuz eğrimizi,
Açtırmayın ağzımızı,
Böldürtmeyiz yurdumuzu.

Düşman bilsin sözlerini,
Kış yaparız yazlarını,
Bu vatana göz dikenin,
Patlatırız gözlerini.

Bu konuda çok dertliyiz,
Entrikaya şerbetliyiz,
İş başa düştüğü zaman,
Her birimiz Mehmetçik'iz

Gelir ama gidemezler,
Söyler ama yapamazlar,
Mehmetçiğin süngüsünden,
Ecel olsa kaçamazlar.

Ne denirse ne olacak,
Her düşman şunu bilecek,
Sayıları çok da olsa,
Mezar da çoktur gömecek.

Özçelik'im şöyle derim;
Bu kutsal davada varım,
Seksen milyon tek bir yürek;
'Ya istiklal ya da ölüm'.

Kur'an rehberimiz olsun,
Allah yardımcımız olsun,
Yeminimizde durmazsak,
'Gök girsin ve kızıl çıksın'.

Prof.Dr. Hasan Özçelik
(23.02.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Yol izgisi

Rehber Kur'an, hedef turan,
Kalmasın uyuşuk duran,
Gürlemeden yere yağın,
Bir rahmetin peşindeyiz.

Kucaklayacak herkesi,
Nizamı-Alem ülküsü,
Tezelden 'Zafer Türküsü',
Söylemenin derdindeyiz.

Helal olsun evim, barkım,
Gayri dönecekse çarkım,
Hem Müslüman, hem de Türk'üm,
Diyenlerle beraberiz.

Azıya alınca gemi,
Eskiyecek pek çok yeni,
Şefa'at eyle son Nebi(SAV),
Bizler senin ümmetiniz.

Hasan Özçelik
(21.03.2019, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Yörük Günlüğü

Her gün dağları aşarız,
Soyuk su, ayran içeriz,
Yazın yaylaya göçeriz,
Gışın sahile ineriz.

Yastığımız daşdır bizim,
Yeməğimiz aşdır bizim,
Yörük beyi başdır, bizim,
Töreye, başa bağlıyız.

Bu dağları başdan başa,
Atlamışım daşdan daşa,
Bir ömür bir hilal gaşa,
Harcadım da az görüyor.

Ihtırdılar bizim lökü,
Hastalandı, yaptık yakı,
"Köşek, dorum ve beserek"
Deve yavrusuna takı.

Toklu dişi; goçu erkek;
Yavru guzu, olur ürkek.
Aynı gurup hepsi bir tek,
'Goyun' bunun genel adı.

'Çebiç, seyis, erkek' deriz,
Əti kebab, büryan yeriz,
Yazmışdan geçi yaparız.
Böyle sürü çoğaldırız.

'Kilim, yoğurt ve ayranı',
Biz ürettik ilk 'büryanı',
Gozalaktan yoğurt yaptık,
Ağaç dalından kirmanı.

Gençler sürüye gedeller,
Yaşlılar çadır beklerler,
Yanlarında torunları,
Gollarında kirmanları.

Gova yaparız ardıçdan,
Kutnu dikeriz gumaştan,
Yayla yolunda geymezsek,
Ne gazandık biz bu işden.

Neşe, sevinç bizde olur,
Gırık gol yen içi galır,
Azrail gelse nem alır;
Bir lokma, bir hırka bulur.

Döşəğimiz keçe bizim,
Eməğimiz hece bizim,

Yevmeyemiz gaa bizim,
Paraya önem vermeyiz.

Kimi goşar arkamızdan,
Kimi gaar yanımızdan,
Kimisi yle rezil ki,
Gurban keser sırtımızdan.

Prof. Dr. Hasan zelik
(31.07.2018, Isparta)

Hasan zelik 2

Yörük Kimliğı

Oğuz Kağandan bu yana,
Kayı, Türkmen... her bir boya,
Türküm deyen sana, bana,
'Yörür, Göçer' derler bize.

Yaşar, öğrenir, yaparız,
Genç guşağa akdarırız,
Gün geldi mi daşınırız,
Adresimiz Asya bizim.

Hayvanlarla biliniriz,
Sayısıyla övünürüz,
Ak, Sarı, Gara Geçili;
Türk boyları biliniriz.

Ben bir Toros yörüğüyüm,
"Eski Yörük" çocuğuyum,
Vatanımın hizmetkârı,
Milletin en güccüğüyüm.

'Teke Yöresi' baş şehir,
Değişti bizde de devir,
Biz burada yaşadıkca,
Zarar vermez hiçbir gâvur.

Adı: Alperen Türkdoğan,
Dede adı: Oğuz Kağan
Göbek adı: Bilge Kağan,
Meslek: Ayı-Tilki boğan

Doğum Yeri; Daş arası,
Tarihi; Pambuk çapası,
Memleket: Toros Yaylası,
Hane No: Yörük Obası.

Hasan Özçelik
(02.08.2018, Isparta)

Hasan Özçelik 2

Yörüklerin Toros Sevdası

Anamas'tan geçer kervanım benim,
Dağlara sevdadır, sözlerim benim,
Yayladan kar suyu içtiğim benim,
Toroslarda geçti gençliğim benim,

Lale, sümbül çiçek açıp süslenir,
Koyun, keçi Toroslarda beslenir,
Yörük beyler Toroslardan hoşlanır,
Toroslarda geçti gençliğim benim.

Sedir, ardıç, kardeleni, nergisi,
Kıl çadır obanın var mı vergisi,
Asıldık mı yayla yolu türküsü,
Toroslarda geçti gençliğim benim.

Yayla yollarında göç katar katar,
Katarda deveyi bir gelin çeker,
Çök löküm dedin mi, develer çöker,
Toroslarda geçti gençliğim benim.

Bir kara sevdadır, dağlarda yaşam,
Kendine özgüdür, giyim ve kuşam,
Tepelerden köye bakmaktır neşem,
Toroslarda geçti gençliğim benim.

İster ağa olsun, ister bey olsun,
İsterse alaylı, mektepli olsun,
Dağları bilmezse bizi ne bilsin,
Toroslarda geçti gençliğim benim.

Hasan Özçelik 2

Zaman ve Ticaret

Yolcu hancıya nasıl zengin olduğunu sorar;

Saklarsın samanı, gelir zamanı,
Sakladım samanı, geldi zamanı,
Devran döndü, fırsat geçti elime;
Sattım samanı, yaptırdım bu hanı.

Oğlu ile babası arasında geçen deve alım sohbeti;

Baba; deve bir akçeye(!): alınmaz,
Neden böyle ucuz satar, bilinmez,
Baba; deve bin akçeye(!): bak oğlum,
Hepsini al, bu fırsat, kaçırılmaz.

Esas ticaret;
Ömür sermayesi pek azdır; lüzumlu işler pek çoktur;

Ömür heba oldu, bir ticaret yok,
Cilalı boş söze, artık karnım tok,
Deve kuşu gibi gövden dışarda;
Ecel görmez (!) kafanı bir kuma sok.

Hasan Özçelik 2